LJE, 16. AVGUSTA 1973 — ŠTEVILKA 31 — LETO XXVII — CENA 1 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Planina pri Sevnici

ZADNJA IZMENA

Mudili smo se v brigadi na Planini. Tam je zdaj že peta izmena delovne akcije »Kozjansko 73«, ki gradi Kozjancem cesto. Na Planini se mude mladi iz Prekmurja in Koroške. Čeprav so na solidarnostni delovni akciji šele tri dni, so pričeli z delom tudi v prostem času. Ustanovili so več interesnih komisij, ki so si že zadale prve naloge. Na prvi seji konference brigade so sklenili, da bodo v soboto, 15. avgusta organizirali udarni dan. Povabili so mladince iz Murske Sobote, Šentjurja, samoiniciativno pa se je prijavila mladina iz Velenja. Tako bo v soboto delalo ves dan okrog 140 mladincev in brigadirjev. Zvečer ob šestih bodo prižgali taborni ogenj. Ob njem pa bodo imeli kulturni program. Da se bodo med sabo čim bolj spoznali, bodo poskrbeli planinski mladinci s plesom v mladinskem klubu, ki jim ga je pomagala urediti četrta izmena brigadirjev. S to, peto izmeno mladih se bo na Kozjanskem letos zaključila delovna akcija »Kozjansko 73« in prav od njih je odvisno, kako se bo zaključila. Peta izmena brigadirjev obljublja, da bodo poskusili doseči vsaj takšne rezultate kot jih je četrta izmena, ki je bila ena najboljših do zdaj.

MAJDA S.

Višje šolstvo

DOGOVOR

...oda je začetek šolskega ...a še malo odmaknjen. ...ar pa vsi, ki imajo skrbi ...ilo, niso povsem hladni ...d novim šolskim letom. ...garne so polne. Nekaterih ...ikov še ni. Stroški bo... veliki. Upanj mnogo. Pe... ...ih prstov navzgor kot ...orilo in želj prav tako.

...ojsko stran vznemirjenja ...nčanih počitnicah pred...jajo praktične skrbi. ...nejše analize pa bodo ...vale razmere v posamez... stopnjah šolanja. Kaj ... pričakujemo novega v ...nem in srednjem šol... Kakšne kakovostne ...mbe v organizaciji pe...skega dela? Kako bodo v ...ih pristopili k uresni... zastavljenih nalog iz la... letos sprejetih mnogih ...enih dokumentov? In ne ...oncu — kako se bodo ...uvajanja ustavnih spre... in delavske kontrole? ...o prej pa ostane eno ...d temeljnih vprašanj še ...j odprto — kako doseči ...ejo kakovost vzgojnoizo...alnega dela.

...celjsko območje pa ni ...nalo nepomembno, da ... v jeseni nadaljevala z ...m delom oddelek višje ...mske komercialne in ...sk pedagoške akademi...ka v Celju. V našem ...ku smo že večkrat zapi... da so napori za ...izacijo in delo višje...olstva na celjskem ob...ju nujno potrebni. Nare...o jih družbeni, ekonom... in predvsem praktični, ...ki razlogi. Življenje ...d oddelkov potrjuje, da je ... odločitev o ohranitvi ...ega dela v celoti upravi... Celjska regija bo do... ...krokovnjake z višjo izo...bo za področje šolstva in ...erciale z domačih tal. ...e letos. Ali ni to pri... dogodek v prizadeva...celjskega območja?

...veseljiva so nadaljnja ...ja v organizaciji višjega ...ra. Celje bi naj že pri...je leto poleg pedagoške... in ekonomsko-komercialn... oddelka odprlo na ponudbo mariborskega zavoda tudi oddelek višje pravne šole. Možnosti za doseganje višje izobrazbe, za tvoren prehod iz srednje šole na višjo stopnjo bo neboleč. Neboleč z več plati. Najpomembneje pa je to, da raste število študentov, ki so neposredno povezani z domačim okoljem, z matičnimi občinami in gospodarskimi organizacijami. Kal znanja se bo lahko razrasla v nenehnem dotiku z družbeno bazo šolskega in nešolskega okolja. To je seveda najčistejša voda na mlin uresničevanju družbenih dogovorov o kadrovski politiki.

V celjski regiji so že potekali razgovori o dogovorjeni razpršitvi višjega šolstva v občinah. Nekateri menijo, da bo Celje ostalo predvsem pri pedagoških in ekonomskih smereh. Velenje pa bi naj razvijalo tehniške smeri. V prihodnjem šolskem letu bo v Celju začel z delom oddelek višje pravne šole. Vsekakor pa glede na razvoj celjske industrije ne moremo pustiti vnemar položaja tehniške šole in njenih možnosti, da se razvije v višješolski tehniški center. Seveda bo potrebno znotraj celjskega območja dogovoriti poti razvoja višjega šolstva. To, kar imamo sedaj, da Velenje razmišlja tako, Celje pa drugače, ne vodi nikamor. Ustanoviti bi morali regionalno samoupravno interesno skupnost za višje šolstvo. Njena funkcija ne bi bila samo zagotoviti ustrezna sredstva za delo oddelkov višjih šol. Pač pa naj bi usklajevala interese in stkala tako mrežo oddelkov višjih šol oziroma bodočega višješolskega centra, ki bi najbolj zadovoljila potrebe območja.

V tem dogovoru mora najti najvidnejše mesto gospodarstvo območja. Res zaradi nejasnih poti prihodnjega razvoja nekaterih gospodarskih vej ni mogoče popolno načrtovati razvoja in kadrovskih potreb. Vendar pa se vsaj v zasnovah ve, kako in kaj.

J. V.

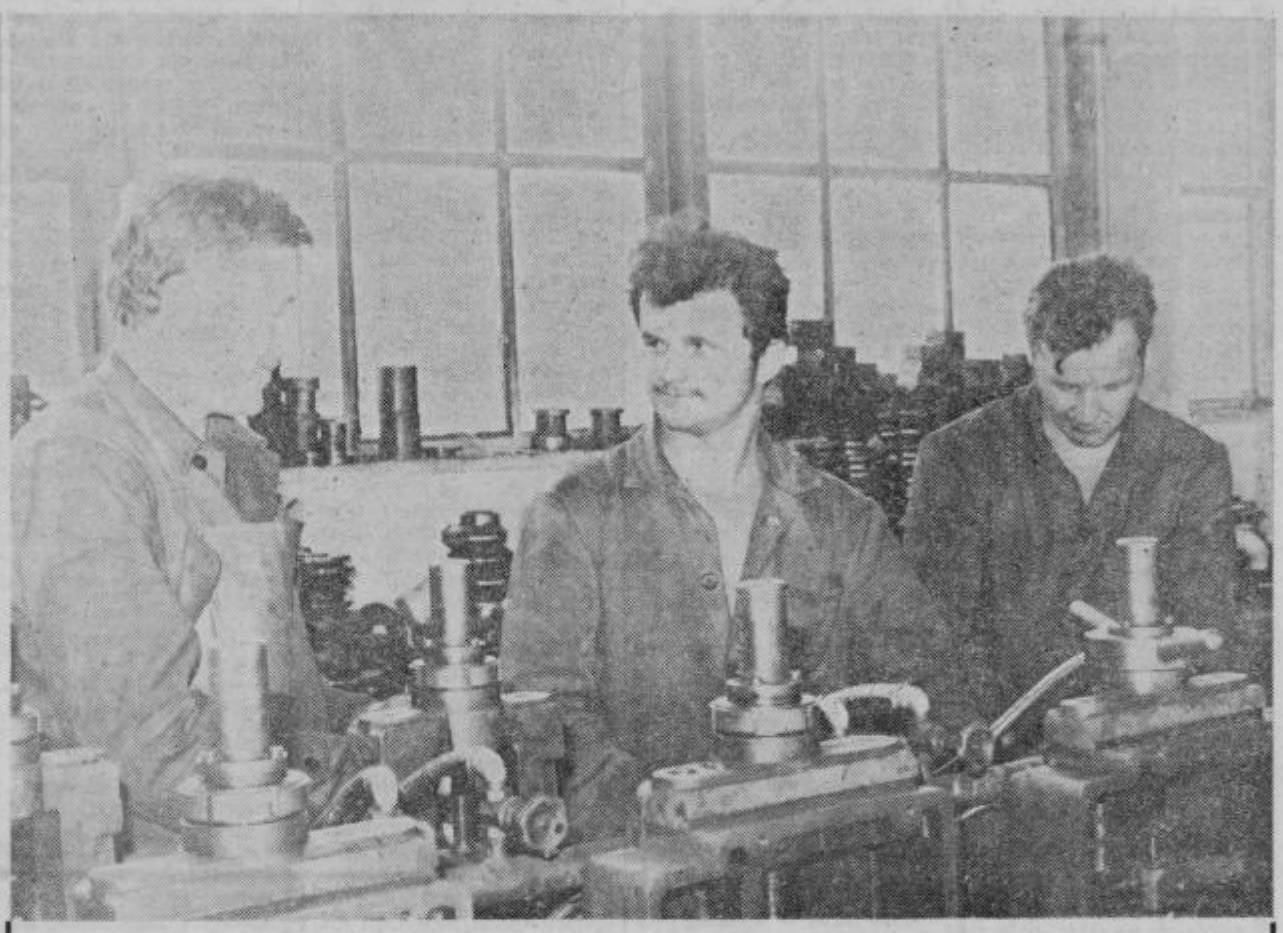

Občani Šentjurja praznujejo svoj občinski praznik, praznujejo ga v spomin, ko so partizani napadli Planino. Sleherni praznik pa je vedno tudi obeležen z delovnimi zmagami. Tudi letošnji praznik Šentjurja bo potekal v znamenju novih pridobitev, novih delovnih zmag. In ravno tega je treba čimveč, da bodo tudi občani te občine hitreje krenili na pot uspešnega razvoja. Treba je novih delovnih mest, da bo še več delavcev stalo za modernimi stroji, tako kot stoje ti trije delavci v ALPOSU. (Foto: BERNI STRMČNIK)

PRIREDITVE OB PRAZNIKU

Že osmega julija so v Šentjurju pričeli s proslavami v počastitev občinskega praznika, ki ga praznujejo 18. avgusta. Praznik so si izbrali v spomin na leto 1944, ko so partizani osvobodili Planino pri Sevnici.

Prejšnji teden smo se mudili v Loki pri Žusmu, kjer bodo letos praznovali praznik občine. V Loki si prizadevajo dati kraju čim bolj svečan videz. Pred šolo smo našli otroke in Poldko Zendzyanovsky, ki nam je povedala, da preurejajo šolo. Fasado so že, notranjost pa bo gotova do praznika. Na centralni proslavi bodo sodelovali tudi pionirji z nekaj recitacijami. Posebno pa so veseli, saj bodo prav na občinski praznik postavili temeljni kamen za novo šolo v Loki, ki so je res potrebni. Saj se zdaj otroci šolajo v res neugodnih razmerah. Gasilci so preuredili tudi gasilski dom, tako da dobiva Loka res praznični videz.

V soboto, 18. avgusta bodo mladinci prižgali kresove in zvečer bo v Loki kulturni program, ki ga bo izvedla kulturna skupina iz Dobrine. Mladina pa bo pripravila tudi tovariško srečanje z brigadirji pete izmene delovne akcije »Kozjansko 73«.

V nedeljo, 19. avgusta pa bo svečana proslava občinskega praznika z naslednjim programom: že ob osmi uri bo nastop godbe iz Šentjurja, nato bo vaja partizanske enote. Ob desetih bo svečana seja družbeno-političnega zbora, podelili bodo tudi nagrade »18. avgust«. Ob enajstih dopoldne bodo vgradili temeljni kamen za novo podružnično šolo, nato pa bo ogled razstave NOV v učilnicah stare šole. Popoldne ob dveh bo izročitev nove motorne brizgalne, nakar bo sledilo tovariško srečanje.

MAJDA S.

SEZONSKO ZNIŽANJE 20—50 %

ženska, moška in otroška konfekcija — športna konfekcija — žensko, moško perilo, kopalke in pletenine, usnjena galanterija in obutev

OD 1. DO 21. AVGUSTA 1973

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Huda suša. V redakciji namreč. Trije na dopustu. Dva se že odpravljata. Dominika Poš v bolnišnici. Pa tudi Zdenko hoče obiskati virus gripnega razpoloženja. Ostala nas je majhna četica vojakov, ki čaka okrepitve. Zato, dragi bralci, čakam mnogo pisem. Največ o tem, kako ste se pojezili kje na dopustu. Ali pa doma. O tem, ali imajo tudi vaši žepi vse večje luknje. Naše vrle kmete, ki žele obilen sad, pa prosim, naj si vendar utrgajo toliko časa in povedo, kako kaže letina.

Tudi dopisnikom klic v sili — manjka nam kratkih, prešernih, počitniških zapisov. Izjav. Intervjujev.

Vsem Šentjurčanom pa ob občinskem prazniku čestitka. Res, velika, iskrena čestitka, da bi šentjurska občina še hitreje premagovala vse hibe nerazvitosti.

Vaš urednik

Golovec

KAMEN BO

Iniciativni odbor, ki ga je celjska občinska skupščina imenovala za pripravo gradnje gospodarskega, rekreacijskega, športnega centra na Golovcu, se je prejšnji teden prvič sestal. Začetek torej, ki vendarle obeta, da se bo na Golovcu nekaj premaknilo.

Člani iniciativnega odbora, sestavljajo ga znani gospodarski in družbeni delavci, so poudarili, da morajo objekti na Golovcu zrasti iz solidarnostnih naporov vseh Celjanov. Ne le gospodarstva. Taka odločitev. Kajti objekti na na golovškem prostoru bodo namenjeni mnogim dejavnostim — gospodarstvu, športu, kulturi, turizmu in rekreaciji, političnim akcijam in še čemu. Prav ta pisana namenskost pa seveda zahteva napore vseh celjskih delovnih sredin, da so udeležene v organizaciji, v delu in pri iskanju finančnega pokritja.

Pred posebno nalogo bodo nedvomno sindikalne podružnice. Izpeljati bodo morale konkretne delovne akcije. Zbiranje sredstev. Raznega odpadnega materiala. Vse, kar bo omogočilo čimhitreje zbrati dovolj sredstev za pospešeno gradnjo. V naporih za Golovec ne bi smel nihče ostati ob strani. Iniciativni odbor zasluži polno podporo, sodelovanje in razumevanje. Takoj ko se bo odbor konstituiral, izvolil predsednika in začel snovati poti za realizacijo celotnega projekta, bi morala steči akcija tudi v vseh delovnih sredinah. V tovarnah, podjetjih, šolah, na terenu. Vsepovsod. Posebej pa med neposredn[illegible] Gospodarstveniki, športniki, kulturniki, gostinci — vsi se bodo morali tvorno vključiti v akcijo.

Iniciativni odbor za gradnjo objektov na Golovcu se bo vnovič sestal v prvih dneh septembra. Takrat bo že moral konkretno spregovoriti o organizacijskih in finančnih pripravah. Potrebno bo ustanoviti podjetje v izgradnji. In še razširiti krog vseh, ki bodo morali solidarno sodelovati v celotni uresničitvi projekta. Rečeno je bilo, da bo prva hala na Golovcu stala že letos. Vemo, da ne bo. Nato je bilo obljubljeno, da bo na začetku letošnjega sejma obrti vgrajen temeljni kamen na Golovcu. Iniciativni odbor bo moral res pohiteti z delom da ta kamen bo. Mora biti. Drugače se bo Golovec oddaljil.

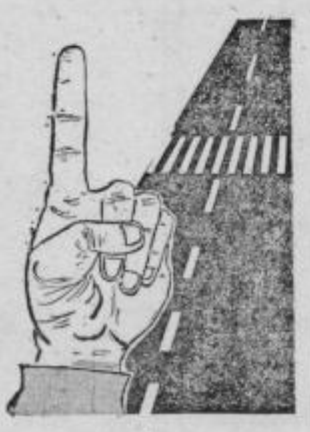

VARNO ČEZ CESTO

Pred javno razpravo

MED LJUDI

Priprave za javno razpravo o novi zvezni in novi republiški ustavi ter izhodiščih za nov občinski statut so podobno kot v drugih občinah tudi v Celju že stekle. Ta največja politična akcija letošnjega leta, akcija trajnejšega pomena, terja polne angažiranosti vseh družbenih dejavnikov. Od samoupravnih institucij do vseh družbeno političnih organizacij.

Da bi zvedeli kaj več o tem, kako so stekle priprave v Celju in katere naloge v zvezi s tem še predstojijo, smo za nekaj odgovorov naprosila predsednika Občinske konference Socialistične zveze delovnih ljudi v Celju, JANKA ŽEVARTA.

VPRAŠANJE: Kakšen je bil dosedanji potek priprav na javno razpravo o novih ustavah in občinskem statutu ter katere naloge na tem področju še obstajajo za naslednje dni, kolikor nas še loči do začetka javne razprave v Celju?

ODGOVOR: Podobno kot v drugih občinah, smo se tudi mi odločili, da bomo z organizirano javno razpravo pričeli prve dni septembra in jo seveda, kar zadeva zvezno in republiško ustavo, zaključili do 15. oktobra. Za tako časovno obdobje smo se odločili iz dveh razlogov. Prvič, ker želimo k razpravam pritegniti kar največji krog delovnih ljudi v občini. In drugič, ker želimo razpravo o zvezni in republiški ustavi povezati o tezah, oziroma vsaj delovni zasnovi novega občinskega statuta. Pričakujemo, da se bo gotovo največ vprašanj nanašalo na konkretizacijo ustavnih sprememb v temeljnih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih in seveda v občini. Taka in podobna vprašanja bi ostala najbrž brez odgovora, če do pričetka javne razprave ne bomo uskladili in dogovorili vsaj okvirna stališča glede organizacije, strukture in delovanja bodočega skupščinskega, komunalnega in delegatskega sistema.

VPRAŠANJE: Pojeg zelo konkretnega programa javne razprave, ki ga je že osvojil koordinacijski odbor, ki točno določa, kje in kdaj bodo posamezne razprave oziroma sestanki, je socialistična zveza že organizirala nekatere razgovore z namenom, da se posamezna vprašanja iz ustavne problematike bolj poglobljeno obravnavajo. Katera vprašanja so bila v teh razgovorih v ospredju?

ODGOVOR: Ti razgovori oziroma razprave, ki smo jih že in jih bomo še organizirali, so res namenjeni poglobljeni obravnavi posameznih ustavnih določil. Še posebno tistih, ki opredeljujejo položaj delovnega človeka in občana v njegovih temelinih samoupravnih skupnostih in seveda tudi v občini. V ospredju so torej bila doslej vprašanja, kaj je treba spremeniti, drugače postaviti, da bodo delovni ljudje in občani resnično lahko izražali in uresničevali svoje interese. In kako izpeljati delegatski in skupščinski sistem, da se ta nit ne bo pretrgala vse do republiške in zvezne skupščine.

VPRAŠANJE: Pred nekaj dnevi ste imeli razgovore na sedežu občinske konference SZDL s predstavniki nekaterih, po številu prebivalstva največjih krajevnih skupnosti. Ali je bil tudi ta razgovor posvečen prav tem vprašanjem?

ODGOVOR: Da, dalj časa že namreč ugotavljamo, da imajo nekatere mestne krajevne skupnosti, ki so tudi po številu prebivalcev najmočnejše, precejšnje težave z akcijami, ki zahtevajo aktivizacijo in pritegnitev večjega števila občanov. Najbrž ni problem v tem, da prav tu stanujejo ljudje, ki ne bi imeli interesa in potreb po skupnem sodelovanju, ampak je osnovni problem gotovo v tem, da oni težko pridejo do nas in obratno, da mi težko pridemo do njih. Skupno smo ugotovili, da lahko izhod iz te in take situacije iščemo le v dveh smereh. Da znotraj takih krajevnih skupnosti poiščemo dodatne oblike samoupravnega povezovanja in organiziranja, ki bodo bližje ljudem, oziroma da z občani razpravljamo o spremembi območij, ki jih te krajevne skupnosti pokrivajo. Želimo, da bi se občani v predstoječi javni razpravi opredelili tudi glede teh predlogov.

Razgovor pripravil
BERNI STRMČNIK

?!?!?!?

V tej številki Novega lednika smo vam, dragi bralci, želeli posredovati tudi obsežnejšo reportažo s praznovanja Dneva hmeljarjev, ki je bilo minulo nedeljo v Braslovčah. Reportaže ni! Ni pa je zavoljo tega, ker organizatorji niso omogočili našemu novinarju, da bi prišel na prireditveni prostor . . .

Jubilej:

ŠOPEK MARICI FRECETOVI

Marica Frecetova, spomeničarka, revolucionarka in ugledna družbena delavka zagotovo ne bo zamerila, če smo indiskretni in povemo, da je ravno na današnji dan pred šestdesetimi leti zagledala luč sveta, na katerem [illegible] bega kot dobrega, vendar pa ni nikoli niti za trenutek popustila v želji in prizadevanju, da bi bil svet boljši — v kar tudi verjame.

Rodila se je v železničarski družini, katere največje bogastvo je bila kopica otrok. Otrok, ki so bili ješči, vedoželjni, občutljivi za vsako krivico, nežni do najbližnjih in soljudi, trdi in nepopustljivi pred sovražnikom.

Marica, ki jo je veselilo, da bi bila pedagog, je morala v trgovino za pult. Toda tudi tu je imela srečo, prodajala je knjige, ki jih je tako rada prebirala. Tudi vzgojiteljica je postala, seveda čez leta, ko je opravila vrsto težavnih življenjskih izpitov. Prvega, ko je leta 1941 sodelovala v središču odpora, ko je bila Frecetova hiša zbirališče revolucionarjev-ilegalcev in ko je bila sprejeta v partijo. Drugi izpit je naredila v gestapovskih zaporih. To je bil izpit iz molka in nepopu[illegible] izpit je bil pregnanstvo — taborišče.

Po vojni je Marica Frecetova bila najprej na čelu oddelka za ugotavljanje vojnih zločinov. Mnoge krvoloke je na svojo nesrečo poznala osebno. Ko je bilo to delo opravljeno, je načelovala v celjski občini za zdravstvo in socialno varstvo, dolgo [illegible] pa tudi prosvetnemu [illegible] kulturnemu gibanju.

Ena od najbolj zna[illegible]nih potez Marice Frece[illegible]ve je, da nikoli ni bila [illegible]ka, zaprta, enostran[illegible]. Če je bila kot družb[illegible] delavka dosledna, kon[illegible]ventna, je znala razda[illegible] tudi svojo dobro vol[illegible] razveseljevati ljudi o[illegible]

sebe, ko je bil čas [illegible] in kraj primeren. S [illegible]jim igralskim talentom, [illegible] kolikor ji je čas dopu[illegible] uspešno služila celjski [illegible]liji, ko je le-ta bila [illegible] vrhuncu amaterskih do[illegible]kov v vsem obdobju [illegible]vojni.

Tudi danes je Marica [illegible]tivna. Aktivna je v b[illegible]čevskih vrstah, predv[illegible] pa v odborih SZDL [illegible] družbeno aktivnost žen[illegible] od občine do republiš[illegible]vodstva.

Ker je trenutno na [illegible]tovanju, ji želimo sre[illegible] pot in vrnitev, nam[illegible] šopka rož pa kopico [illegible]brih želja.

J. KRAŠOV[illegible]

Ustavno kramljanje

Samo konferenca samoupravljalcev?

Čeprav že kar lep čas dovolj glasno govorimo o samoupravljanju v organizacijah združenega dela, z ustanavljanjem temeljnih organizacij združenega dela vseeno kasnimo. Ponekod so počasni iz boječnosti, drugje iz nerazumevanja, morda kje tudi zavestno. In vendar slovenski ustavni osnutek vseeno jasno določa — da je temeljna organizacija združenega dela TEMELJNA OBLIKA združenega dela. V njej delavci neposredno in enakopravno uresničujejo svoje družbenoekonomske in druge samoupravne pravice in odločajo o drugih vprašanjih svojega družbenoekonomskega položaja.

Stavek v ustavnem besedilu je kompliciran. Vemo pa, o čem govori. Tudi to vemo, da naj bi temeljne organizacije združenega dela spletle bogatejši samoupravni čut delavca. Kako v praksi snujejo to gradnjo hišne samouprave od spodaj navzgor, je kajpak težko reči. Rešitve so različne. Tako v kolektivu, ki zaposluje 3000 delavcev, razmišljajo o dveh TOZD. V drugem, kjer jih dela 1500, pa jih bodo ustanovili pet ali šest.

Krivično bi bilo le po številu zaposlenih oceniti modrost in pravilnost odločitve o številu temeljnih organizacij združenega dela. Bržčas tudi drži, da sedanja samoupravna iskanja niso lahka. Še posebej, ker morajo pripravljalci osnutkov statutov, samoupravnih sporazumov in drugih aktov zelo natanko določiti razmerja, pravice, dolžnosti. A vseeno še ni v celoti dospela misel o razširjanju polja samoupravnega življenja. Število predlaganih TOZD v delovnih kolektivih je navzlic vsemu eno izmed meril, recimo, slabo razumljivega ustavnega utripanja.

Odkrijmo nekaj bojazni, ki povedo, da smo v pripravi novih samoupravnih aktov premalo izvirni. Preveč pod vtisom dosedanjih izkušenj. In malce skeptično navdahnjeni. Češ da urejamo obliko, vsebine pa ne. A je morda bolj res nekaj drugega.

Edvard Kardelj je v svojih TV intervjujih dejal, da »mnoge hibe v dosedanjem razvoju samoupravnih socialističnih proizvodnih odnosov izvirajo iz labilnosti delavčevih pravic in dolžnosti glede razpolaganja z dohodkom združenega dela«. Tej misli o preslabi ali premalo izraziti »ekonomski kontroli delavca nad dohodkom smo v zadnjem času vsi pritrjevali kot dobremu šlagerju političnih sezone. Ko je stekla beseda o samoupravni delavski kontroli, pa smo razgrnili ves šop zunanjih tirov, po katerih se vozi delavčev denar, a ta zanj ne ve dobro.

Ali pa ne sežemo v srž problemov že s tem, če priznamo, da »začenja delavčeva neposredna ekonomska kontrola slabeti celo v njegovi delovni organizaciji?«

Delavec je imel že sedaj vse formalne pravice, da izpelje to temeljno, zares neodtujljivo pravico — da razpolaga z dohodkom, se pravi z rezultati svojega dela. Ugotovili smo mnoge hibe v izpolnjevanju te pravice in dolžnosti. Razraščanje samoupravnih možnosti v temeljnih organizacijah združenega dela naj bi seveda preraslo stare dosedanje poti. Prav zato se vrnimo k misli, ali res menjamo oblike samoupravnega življenja, vsebine pa ne. V tem trenutku je stvar taka, da si globine vsebinskih sprememb premalokrat predočimo, o oblikah pa premalo razmišljamo. O oblikah samoupravnega življenja v organizacijah združenega dela namreč.

Prav zato moramo slediti vprašanju, ali poglavje o samoupravljanju v organizacijah združenega dela nudi dovolj oblik za uresničevanje delavčeve samoupravne vloge. Res da konkretno življenje daje različne odgovore o oblikah samoupravnega delovanja. Toda ustavni osnutek nekam plaho dodaja v 114. členu, da lahko s samoupravnim sporazumom ustanovijo v delovni organizaciji, sestavljeni organizaciji združenega dela, v organizaciji poslovnega združevanja poleg delavskega sveta oziroma drugega ustreznega organa upravljanja» tudi SKUPŠČINO ALI KONFERENCO SAMOUPRAVLJAVCEV. Ta konferenca samoupravljavcev bi bila organ upravljanja, sestavljena pa bi bila po delegatskem načelu.

Razen delavskega sveta in samoupravne delavske kontrole (če ne štejemo zbora delovnih ljudi in referenduma) bi imeli lahko v organizacijah združenega dela še konferenco samoupravljavcev — kot važnejše oblike samoupravnega odločanja delavcev. Ustavni osnutek bi lahko navrgel vsaj še eno možnost — ne samo, da LAHKO ustanovijo v kolektivih konference samoupravljavcev, temveč da morajo snovati tudi druge organe ali oblike, ki bo volje in dela delavcev. Saj do zagotovile najpopolnejše izražanje samoupravne [illegible] že dalj časa živahno odmeva, za primer, misel o informativnih samoupravnih skupinah. Morda bo do kje zapisali v statut določilo o splošnem zboru organizacije združenega dela, namesto o političnem aktivu in podobno.

Upravičena je bojazen, da bomo prezadovoljni z ustanovitvijo nekaj več temeljnih organizacij združenega dela. Pozabili pa bomo, da z delavskim svetom TOZD vendar ga niso izčrpane vse možnosti raznovrstnosti oblik samoupravne tvornosti v delovnih okoljih.

JOŽE VOLFAND[illegible]

Razgovor ob prazniku občine Šentjur

NA MIZI NEKAJ VEČ

Predsednik šentjurske občine Vinko Jagodič o letošnjem slavnostnem „pogrinjku“

Vsak praznik merimo po omizju, kajti še vedno je telesni blagor najvažnejši od vseh počutij. Res je, da človek ne živi samo od kruha in za kruh, res pa je tudi, da od vsega, kar človek počne, edino brez hrane ne gre.

Kruh, obložena miza, kako obložena, to je samo simbolično izhodišče za razgovor ob prazniku, ki ga v spomin na 18. avgust 1944 praznuje šentjurska občina. Pred 29. leti je na ta dan Kozjanski odred v jurišu zavzel Planino in jo do konca vojne ni spustil iz rok. Takrat se začne na tem območju razvoj ljudske oblasti, partizanskega šolstva. Takrat je bilo Kozjansko pojem posebne vrste bogatije. Pod svobodnimi strehami in pod svobodnim nebom je zmesni domač kruh nekajkrat bolj teknil in ljudje so ga delili s partizani, delavci iz mest.

Sedla sva za mizo, na njej je bila kavica, in pomodrovala ...

NOVI TEDNIK: **Šentjurska občina je med tistimi, ki so po spoznanju da so na slovenskem razvita in manj razvita območja, dobile status manj razvitih. Se je od takrat sem kaj premaknilo, je na skupni mizi, da se izrazim simbolično, kaj več, kot je bilo pred leti?**

VINKO JAGODIČ: Premiki nedvomno so, zlasti na področju gospodarstva. Gotovo smo ravno zato, ker je slovenska družba spoznala nujnost pomoči manj razvitim, bili deležni kreditov, ki jih je Ljubljanska banka namenila našemu gospodarstvu. Gre za naložbe v Alposu, v Tovarni lahke obutve, v lesni industriji Bohor, v Elegantu. V zadnjih dveh letih so te naložbe znašale 25 milijonov ali poltretjo staro milijardo.

NOVI TEDNIK: **Kaj te naložbe redvsem prinašajo. Rečeno je bilo, da je nerazvitosti treba pomoči predvsem z odpiranjem novih delovnih mest?**

VINKO JAGODIČ: Zaposlovanje je brez dvoma važen dejavnik, vendar ne edini. Veseli smo lahko, da vlaganja, o katerih sem govoril, prinašajo tudi večji skupni dohodek, da bo gospodarstvo v občini akumulativnejše. To mora biti, zlasti, ko bo enkrat tudi infrastruktura odprla občanom svet.

NOVI TEDNIK: **Kako to mislite? Bi morda bolj nazorno povedali?**

VINKO JAGODIČ: Po lepih cestah bo za občane kak kilometer več nepomemben. Zgodi se lahko, da bi občani vozili mimo nizkoakumulativnih tovarn v občini tja, kamor bi jih vabil večji zaslužek. Moram povedati, da glede delovne sile v občini ni velikih rezerv, da pa po drugi strani ne moremo obdržati dobrih strokovnjakov, ker enostavno v občini še ni dovolj možnosti razvoja in napredovanja.

NOVI TEDNIK: **Se je občina Šentjur premaknila na lestvici občin v Sloveniji, razvrščenih po razvitosti?**

VINKO JAGODIČ: Ne, ni se. Za kaj takega bi bil potreben kak gospodarski boom, vzemimo kakšno »Gorenje«, ali pa privilegij na račun kakšne druge občine. Torej preskoka ni. Razen v strukturi prebivalstva. Kmečko prebivalstvo je zdrsnilo od 52 na 39 odstotkov.

NOVI TEDNIK: **Kdaj bi občina prekoračila usodno mejo nerazvitosti?**

VINKO JAGODIČ: Razlike bodo vedno, ali vsaj še zelo dolgo. Cilj je, da bi si škarje te razlike ožile. Mi bomo, kdaj, je veliko vprašanje, stopili v družbo razvitih, ko bomo imeli tak narodni dohodek, takšen odstotek zaposlenih, kot ga ima občina, ki je v Sloveniji na 40. mestu.

NOVI TEDNIK: **In katera je to?**

VINKO JAGODIČ: To je občina Slovenske Konjice. Ravno za enkrat nas prekašajo v narodnem dohodku na prebivalca. Toda to bo težka pot. Ne rečem v centrih, kot je Šentjur, tu bo hitrejše napredovanje, toda zunaj središč, tam se ne bo tako hitro premaknilo, razen ...

NOVI TEDNIK: **Rekli ste razen. Je tudi na vasi to možno?**

VINKO JAGODIČ: Je. Nekoč sem računal, koliko bi lahko kmetijstvo več dalo. V kmetijstvu so še rezerve. Letno povečanje kmetijske proizvodnje bi vrednostno izraženo moglo biti tudi po 10 odstotkov, to pa je pol stare milijarde letno. Koliko to pomeni, če bi ta denar bil vložen spet v modernizacijo kmetijstva, v ceste, vodovode, izboljšanje energetike. Seveda je pogoj drugačna družbena pomoč za začetni zagon. To pa so krediti, večji in ugodnejši. Predvsem pa drugačen odnos do kmeta. Ne moremo storiti kaj pomembnejšega, dokler se do kraja ne odpovemo politiki ustvarjanja tudi na račun kmeta.

NOVI TEDNIK: **Kmečko prebivalstvo, kot pravite, se je zmanjšalo? Se bo ta proces še nadaljeval? Koliko kmetij v občini bi naj bilo, da bi kmetijstvo dajalo toliko kot daje, oziroma več, da pa bi kmetje dosegli delavcem enakovreden standard?**

VINKO JAGODIČ: Najprej, da se razumemo, padel je odstotek čistih kmetov, povečal pa odstotek mešanih kmetij, kjer so gospodar ali drugi člani tudi zaposleni v gospodarstvu. V občini je 930 čistih kmetij od 2.400 gospodinjstev. Računamo, da bi 500 do 600 čistih, toda okrepljenih kmetij imelo življenjski prostor v občini. Kmečko prebivalstvo, spet mislim na čiste kmete, bo v dveh, treh letih zdrsnilo na 30 do 29 odstotkov.

NOVI TEDNIK: **Prej ste omenili infrastrukturo: ceste, energetiko, vodno oskrbo. So tu tudi zadovoljivi premiki?**

VINKO JAGODIČ: Premiki so, vendar niso dovolj hitri. Nismo potrpežljivi. Cesta Šentjur—Planina dobro napreduje, manj odsek proti Sevnici. V Damlje nas bo zagotovo povezal priključek na hitro cesto. V hudih težavah bomo ostali z občinskimi cestami. Za te je zakon, ki nam določa sredstva, močno krivičen. Imamo okoli 200 kilometrov občinskih cest. Zlasti so važne ceste, ki povezujejo večje kraje. Na primer iz Slivnice v Kozje, iz Proseniškega v Šentvid, iz Slivnice v Sodno vas, iz Šentjurja v Sv. Jakob. Te bomo morali v razmeroma kratkem obdobju rekonstruirati. Hude zadrege in nevšečnosti so s telefonskim omrežjem in kvaliteto uslug. Zdaj, tako kaže, bo to hitreje urejevano. Glede energije, zlasti industrijskega toka smo v občini hudo na tesnem. Kar pa zadeva oskrbo z vodo, je na konju edino Planina, vse ostalo je dobesedna suša.

NOVI TEDNIK: **In področje nadgradnje, družbene službe, takoimenovani družbeni standard?**

VINKO JAGODIČ: Tu smo najbolj bosi. Predvsem na področju vzgoje in izobraževanja. Letos smo v občini dobili prvi vrtec, v Šentjurju je. Ta sprejme pod streho 120 do 2400 predšolskih otrok, kolikor jih je povprečno v občini. Nove šole potrebujejo v Loki in Ponikvi, dograditve v Šentjurju in Slivnici. Izobraževanje bi moralo zajeti tudi odrasle, na delovnih mestih, ne glede na to, da smo že zdaj rezervat za kadre. Potem je tu kultura. Imamo bogato kulturno preteklost, Rifnik, Ipavce, Slomška, Kocena itd. Vse to potrebuje sredstva, da se ne bo zgodilo, kot se je s Kocenovo domačijo. Velikim rojakom smo dolžni postaviti pomnike, živečim občanom kulturne hrame. Predvsem v Prevorju in Dobju potrebujejo tak prostor za kulturno in društveno delo. In če bi začel še s problemi telesne kulture ... saj bi ne bilo konca razgovora.

NOVI TEDNIK: **Kot predsednik dolgočasja ne boste pasli. Ste že drugič župan. Vemo, da to ni lahka dolžnost — vendar povejte, kaj vas pri vašem delu najbolj veseli in zadovoljuje?**

VINKO JAGODIČ: To, da se vendar kaj premika. Predvsem pa to, da so občani pripravljeni sodelovati, da so pripravljeni tudi kaj žrtvovati za to, da se premika, da se razvija njihov kraj in občina v celoti. Izrabljam priložnost, da se občanom za njihov trud in pobude zahvaljujem in jim zaželim srečen praznik in uspehov v prihodnje.

JURE KRASOVEC

OBČANOM ŠENTJURJA

ČESTITAJO

OB OBČINSKEM PRAZNIKU

SKUPŠČINA
OBČINE ŠENTJUR
IN DRUŽBENO
POLITIČNE
ORGANIZACIJE

Zakaj tako?

DVE CVETKI

Celjski trgovci so se strogo domenili, da potrošnik vrečk ne bo dobil več zastonj. Nekaj pa mora odšteti za polivinilasti izdelek, če hoče kupljeno blago varno prinesti domov. Ali je to prav ali ne, prepustimo razsoji naših vrlih trgovcev. Kajti vrečke so dragocen in vsega spoštovanja vreden artikel. Tako vsaj menijo v celjski Planiki, prodajalni čevljev. Če boste morda vrečko nujno potrebovali in bi jo želeli pri njih kupiti, vam bo prodajalka modro odgovorila: Pri nas jih dajemo kupcu, ki kaj kupi, zastonj. Prodati pa vam ne moremo nobene.

In če boste še tako v zadregi, vam to ne bo prav nič pomagalo. Vrečke v Planiki ne morete kupiti. Pa je vseeno, ali ste turist, domačin, popotnik ali kaj drugega. Ali ne kaže to na pomanjkanje prijaznosti?

Cvetko drugačne narave pa smo utrgali v TT biroju na celjski železniški postaji. Za rezervacijo prenočišča v hotelu B kategorije v Beogradu vam bodo zaračunali tri stare tisočake. Namesto v hotelu B kategorije pa se boste jezili nad turističnimi uslugami v C-ju. Razlika, ali ne? In visoka tarifa za slabo opravljeno delo.

Pa najbrž vse to sodi v naš letošnji turistični boom!

KONEC PRAHU V KONJICAH

Vse kaže, da bodo velike gore prahu, ki ga dvigajo težki kamioni, naloženi z gradbenim materialom za hitro cesto Hoče—Levec skozi vasi Žiče in Draža vas pri Slovenskih Konjicah, verjetno kmalu izginile. V teku so že prve priprave, da bi cesto, ki poteka skozi obe naselji, v prihodnjih tednih že asfaltirali. Skozi Žiče so nekatera dela že opravljena, tako da bo treba sedanje cestišče na nekaterih mestih še nekoliko izravnati, utrditi in nato položiti asfaltno prevleko. V Draži vasi pa bodo morali še poprej pripraviti most čez Dravinjo, ker v sedanjem stanju ne more daljši čas prenašati težkih tovorov. Medtem ko gre v tem kraju le za del ceste, ki vodi iz Tepanja proti Ločam in Poljčanam, pa gre v Žičah še za tisti del, ki iz tega kraja pelje v zahodno smer, to je proti Slovenskim Konjicam ob robu Konjiške gore.

ALI CENIŠ SVOBODO?

Ljudje se danes ne zavedajo, kaj pomeni živeti v svobodni deželi. Njihova ozkosrčnost ne pozna meja. Postajajo individualisti — poznajo le sebe, svoj avto, hišo. Življenjski cilj vidijo v kupu denarja in svetu brez problemov. Živijo v atomski dobi in vse to so njene posledice. Toda, ali vsi ljudje vedo, kaj je to atomska doba. Poglej resnici v oči! Želiš iti v Ameriko, pojdi raje v Afriko! Spoznaj afriško atomsko dobo. Spoznaj Afriko — rezultat evropskega in kasneje ameriškega imperialističnega navdiha. Ostanki navdiha: splošna zaostalost, kolonialni portugalski režim v Angoli, Mozambiku, Gvineji Bissau, rasistični režim Britancev v Rodeziji in JA republiki. Na srečo se črnska zavest prebuja, začutila je potrebo po pravi svobodi, opazila lepoto svoje domovine, ki jo hoče tudi sama izkoriščati. Prebivalci hočejo dokazati, da ne zaostajajo za belci, da so jim enakovredni v vsem. Potrebujejo samo čas, voljo in moč. Afrika resnično živi v zgodovinski dobi. Najprej svoboda, nato ostalo — geslo nekaterih afriških dežel. Atomska doba je torej še daleč. Nekoliko se ji je približal le severni del kontinenta. Egipt, Libija sta namreč neposredno vključena v bližnjevzhodno krizo. H-bombe nimata, imata pa dovolj orožja.

Kaj pa ostali svet? Amerika, Evropa, Azija, Avstralija ... Bo prenehal z oboroževalnimi tekmami, počakal, da se vanje vključi tudi Afrika ali jih še pospešili? Franciji se — kot kažejo zadnji jedrski poskusi na Pacifiku — zelo mudi. Tudi ostali hudo, hudo hitijo. To pa zahteva od njih atomska doba.

Mogoče bodo ljudje kdaj čutili potrebo po počitku in razmišljanju. Spoznali bodo, da niso sami na svetu. Toda prepozno bo. Nihče jih več ne bo potreboval. Postali bodo žrtve atomske dobe.

Adra Segalla

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

— **V celjskem Topru dosegajo v tem letu solidne proizvodne rezultate,** pa tudi prodaja poteka tako, kot so pričakovali. Lani so izvozili za 451.669 ameriških dolarjev, letos pa so v prvih šestih mesecih mnogo uspešnejši. Izvozili so blaga za 682.998 dolarjev (za 51,2 odstotka več) in so polletni plan presegli za skoraj deset odstotkov. Računajo, da bodo izvozili za več kot milijon dolarjev. V Elegantu pa se sedaj pripravljajo predvsem na zimsko sezono.

* * *

— **Zaradi velikih težav pri ureditvi cen ima Etol v Celju že dalj časa težave.** Tudi ekonomski uspehi so precej slabši kot pred leti. V Etolu si precej obetajo od sodelovanja s firmo IFF in z razširitvijo proizvodnega programa. Že letošnji proizvodni rezultati kažejo na premike. Pri izvozu pa so v zaostanku. Letos nameravajo izvoziti izdelkov za 476.000 dolarjev. V prvem polletju pa so pristali na 106.004 dolarjev, kar je le nekaj več kot v enakem lanskem obdobju. Plan so dosegli komaj z 22,4 odstotka, tako da jih čaka v drugem delu leta velika delovna naloga prav na področju izvoza.

* * *

— **Kljub nesreči, požaru v novi tovarni titanovega dioksida v Cinkarni,** ta delovni kolektiv letos kar dobro gospodari. Kljub slabi oskrbi z domačim reprodukcijskim materialom v proizvodnji beležijo lepe uspehe. To je pomembno, če upoštevamo, da so se v Cinkarni več mesecev borili za nove cene svojih proizvodov. Problem so rešili, a ne v celoti. Nove prodajne cene njihovih izdelkov so še vedno nižje od tistih, ki jih proizvajalci barvnih kovin in nekaterih barvnih kemičnih proizvodov dosegajo pri izvozu. Cinkarna ima nekaj problemov z likvidnostjo. Ta ji otežuje uvoz surovin, saj morajo imeti finančna sredstva v celoti zagotovljena. Vse to vpliva na izvozne dosežke. Cinkarna bi morala letos izvoziti za 11.628.468 dolarjev. Vendar so pod planskimi rezultati in so plan dosegli le s 26 odstotki. Dodatne probleme pri izvozu je povzročil požar v tovarni titanovega belila, kajti proizvodnja tega artikla je sedaj manjša.

* * *

— **Celjska Žična se letos lahko pohvali z uspešnim izvozom.** Najprej so sklenili ugoden posel s Sovjetsko zvezo, sedaj pa so poslali poskusno pošiljko transportnih trakov tudi v Romunijo. Letošnji izvozni načrt so še presegli — kar za 45,7 odstotka. Izvozili so za 64.137 dolarjev. Žična pa ni brez problemov. Pri nekaterih proizvodih ne dosegajo proizvodnih načrtov. Likvidnost ni zadovoljiva, a tudi povišanje cen reprodukcijskega materiala bo položaj Žične še poslabšalo. V Žični pa intenzivno iščejo novo, oplemeniteno proizvodnjo. Nedavno so kupili dva stroja za proizvodnjo rudarskih mrež. Nameravajo jih izvažati.

Gospodarstvo Žalca

PRAVI BOOM

Ob sprejemanju resolucije o gospodarskem razvoju v občini Žalec so bile planirane sorazmerno visoke stopnje rasti, tako fizičnega obsega proizvodnje, kakor tudi dohodka, podjetniške akumulacije, amortizacije in podobno. Marsikdo je zmajeval z glavo, če je tako planiranje realno, če so predpostavke dosegljive. Strokovnjaki, ki so jih postavljali, so zatrjevali, da so dosegljive!

In kaj so pokazali polletni gospodarski rezultati? Pokazali so, da predvidevanja niso bila pretirana, da so se napovedi uresničile. Sicer pa sem se ob pregledovanju gospodarskih rezultatov žalskih delovnih organizacij spomnil besed načelnika za gospodarstvo pri skupščini občine Žalec, dipl. oec. JOŽETA CEROVSKA, ki mi je, ko sva razpravljala o zaključnih računih za lansko leto, dejal nekako takole: »Če bo vse tako, kot bi moralo biti, če se nismo ušteli, in prepričan sem, da se nismo, potem tisto ta pravo še pride. Prizadevanja pri sanacijah v preteklih letih bodo svoje rezultate pokazale šele letos, tudi drugo leto še v posameznih primerih ...«

In res, tisto glavno šele prihaja. Sicer pa poglejmo nekatere pokazatelje o gospodarskih gibanjih v žalski občini v letošnjem prvem polletju. Za celotni dohodek je bilo planirano, da naj se poveča za 23 odstotkov, podatki iz prvega polletja pa kažejo, da je njegova rast znatno hitrejša, saj se je v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta povečal za 31 odstotkov. Družbeni proizvod je porastel za 25 odstotkov, dohodek delovnih organizacij pa za 21 odstotkov. Medtem, ko se je amortizacija povečala za 45 odstotkov (vse delovne organizacije obračunavajo tako imenovano forsirano amortizacijo, ki je znatno nad minimalnimi stopnjami, ki jih določa zakon), podjetniška akumulacija pa je porastla za 38 odstotkov. Da so bili v tem obdobju doseženi pomembni premiki tudi na področju povečane produktivnosti dela, kar je rezultat uvajanja novih tehnologij in sodobnejše proizvodnje, pa se kaže v dejstvu, da se je podjetniška akumulacija na zaposlenega delavca povečala za 31 odstotkov. Seveda pa je temu primerno porastel tudi ostanek dohodka, in sicer kar za tretjino, to je za 30 odstotkov, medtem, ko se je število zaposlenih povečalo le za 5 odstotkov in so osebni dohodki delavcev v tem obdobju porastli za 10 odstotkov.

Razmerje med rastjo osebnih dohodkov in družbenega proizvoda je vsekakor zelo ugodno, čeprav bo treba nekoliko več pozornosti v bodoče posvetiti tudi osebnim dohodkom. Izboljšala se je tudi likvidnost, saj se terjatve do kupcev počasi, toda vztrajno zmanjšujejo.

In kako stoje nekatera podjetja? Celotni dohodek so uspeli povečati v vseh delovnih organizacijah, razen v Ferralitu in Stanovanjskem podjetju, kjer so pod nivojem lanskoletnih dosežkov. Največje povečanje celotnega dohodka so zabeležili v SIP ŠEMPETER, in sicer kar za 36 odstotkov. Nedvomno je to izjemen dosežek, med katere pa lahko uvrščamo tudi GRADNJO iz Žalca, ki je v prvem polletju povečala celotni dohodek za 66 odstotkov. Odlične rezultate so dosegli tudi v Minervi in Žarji, prav tako pa v Tovarni nogavic na Polzeli in v Tekstilni tovarni Prebold. Seveda se v podjetjih žalske občine ni povečal samo celotni dohodek, temveč prav tako tudi dohodek. Tudi tu so bili doseženi resnično izjemni rezultati. Le nekaj primerov: MINERVA 68 odstotkov večji dohodek, SIP 64 odstotkov, TOVARNA NOGAVIC 32 odstotkov, Testilna tovarna Prebold 30 odstotkov in tako dalje.

Glede podjetniške akumulacije naj povemo še to, da je v prvem polletju letošnjega leta žalsko gospodarstvo ustvarilo nekaj manj kot deset starih milijard dinarjev podjetniške akumulacije, kar je za 38 odstotkov več kot lani v istem času. Skladi pa so večji za 30 odstotkov, saj so delovne organizacije v tem času ustvarile skoraj pet starih milijard dohodka za sklade, pri čemer polovica ustvarjenega dohodka v okviru žalske občine odpade na Tovarno nogavic na Polzeli in Tekstilno tovarno Prebold.

Gospodarski dosežki prvega polletja v žalski občini so torej resnično več kot odlični in predstavljajo v pravem pomenu gospodarski boom. Še zlasti, če upoštevamo, da so bili ti rezultati doseženi v pogojih poostrenega gospodarjenja oziroma pogojih gospodarske stabilizacije. V globalu vzeto močno napredujejo vsa podjetja, razen FERRALITA, ki se otepa z nekaterimi težavami, pri čemer pa velja omeniti, da je podjetje v fazi izvajanja sanacije, od katere je možno pričakovati ustrezne rezultate šele v predstoječem obdobju.

BERNI STRMČNIK

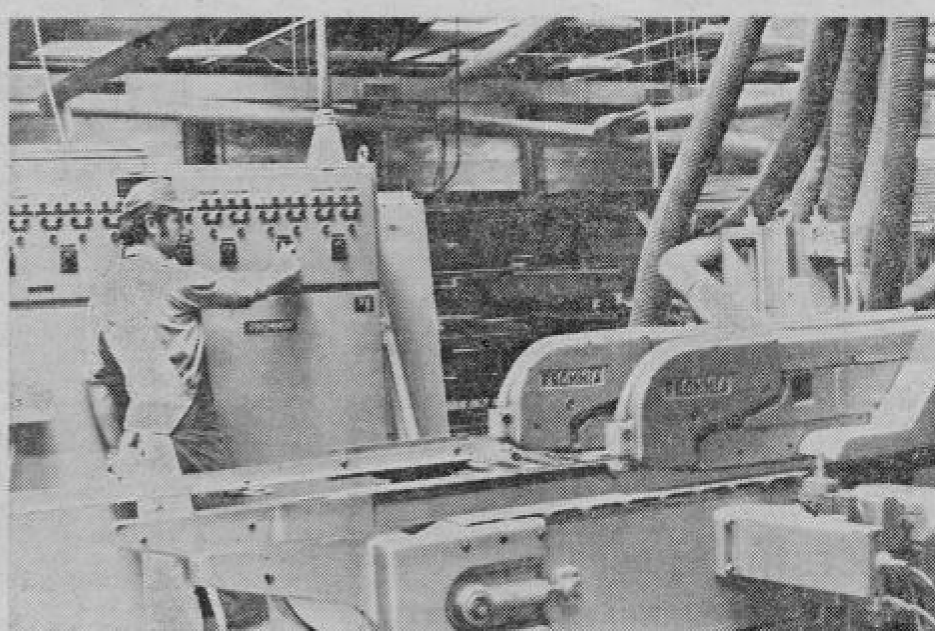

Motiv iz Garanta na Polzeli, kjer so v novi proizvodni hali stekli moderni stroji, s pomočjo katerih delavci ustvarjajo pomembne gospodarske dosežke. (Foto: B. Strmčnik)

Celje

POD PLANOM

Prvih šest mesecev v gospodarskih gibanjih ... predstavlja dober ali slab znak za predvideno ce... bilanco. In čeprav vemo, da v našem gospodarsk... storu še prevladujejo huda nihanja, nestabilnost, ... nje cen, likvidnostne težave, hibe v oskrbi z repro... cijskim materialom in sploh z obratnimi sredstv... močni administrativni posegi in morda še kaj, ... ne sme omejevati v kritični analizi in oceni pod... gospodarjenja v prvem polletju.

V celjski občini so letos načrtovali nadpovprečno ... proizvodnje. Računali so pač na nekatere nove indu... ske objekte. Vendar pa je obseg industrijske proizv... slabši, kot je bilo pričakovati. V primeri z lansk... dobjem januar-junij znaša preseg sicer 9,5 odstotka, ... je še pod planskimi predvidevanji.

Kako uspešne so posamezne industrijske veje? V ... fični industriji najbolje delajo. Obseg industrijske ... izvodnje so povečali za 45,4 odstotka, v gradbeni ... nosti za 26,5, v kemični za 22,5 odstotka, v barvas... talurgiji za 16,7 odstotka in v črni za 9 odstotkov ... stilci so naredili le nekaj več kot lani v prvih ... mesecih. Pod lanskimi rezultati pa so v kovinski in ... industriji.

Vse kaže, da se celjska kovinska industrija tudi ... ne bo izmotala iz vseh težav. Prav tako ne bo pres... že značilno stagnacijo, ki usodno vpliva na rezulta... lotnega celjskega gospodarstva. Največji izpad gre ... na rovaš tovarne EMO. Ukinitev proizvodnje radiat... kopalnih kadi in nespodbudni poslovni začetki v ... vodnji kontejnerjev vplivajo na slabši položaj te naj... celjske tovarne. Sorazmerno visoki krediti, ki jih je ... dobila, bodo morali dokončno pripomoči k sanaciji ... mer. Brez primerne organizacije dela in kadrovskih ... pitev ne bo šlo. Z boljšimi ekonomskimi učinki v ... bodo podatki o gibanjih v kovinski industriji kazal... lejšo sliko stanja. V Libeli, Žični in Klimi si bodo ... še močneje naprezati za preseganje lanskoletnih dos...

Če ob ocenah obsega industrijske proizvodnje po... da se je v prvem polletju zvišalo število zaposlen... 3,5 odstotka, vidimo, da je storilnost večja za 6 ods...

Niti obseg proizvodnje, niti storilnost ne dos... predvidenih načrtov. Enako je z izvozom. A man... pove podatek, da je celjska industrija izvozila v p... polletju za 11,5 milijonov dolarjev ali za 33,9 več kot ... v tem obdobju. Izvozne obveznosti v letu 1973 so ... Plan je 25.805.344 dolarjev. Sedanja izvršitev plana ... še ne dosega 50 odstotkov. Navzlic vsemu pa smo ... z izvoznimi rezultati zadovoljni. Še posebej, če ... da gre 80 odstotkov artiklov na konvertibilno pod...

In sedaj poglejmo še, kako je s plačami.

Podatki za osebne dohodke veljajo za pet me... Plače so večje za 8,2 odstotka v primerjavi s popr... v letu 1972. Več zaslužijo v gospodarstvu (povečan... 9,3 odstotke) kot v negospodarstvu (2,8 odstotka) ... števati pa moramo, da so imeli v družbenih dejavn... osebne dohodke zamrznjene. Ob koncu leta bodo ... razmerja precej drugačna. Poprečna plača je bila v ... maja 2.135 din — v gospodarstvu 2.112, v negospod... pa 2.876 din. V gospodarstvu so se torej v primer... vimi petimi meseci lanskega leta povečali osebni d... za 16,3 odstotka, v negospodarstvu pa le za 7,2 ods... Ugoden porast prejemkov beležijo industrija, kmet... gozdarstvo in obrt.

Navedeni podatki, ki jih je zbral oddelek za gosp... stvo in družbene službe pri celjski občinski skup... dajejo le površno sliko. Saj ne kažejo na resnično ... nost gospodarjenja — rentabilnost in ekonomičnost ... akumulativno sposobnost gospodarstva celjske obč... prvem polletju. Vseeno pa govore o potrebi po še ... nejših naporih za uresničitev vseh planskih postavk ... je še čas.

Šentjur

ŽEJA

Čeprav v Šentjurju res primanjkuje veliko vode, saj jo imajo že nekaj časa le dve uri na dan, pa naj se vam opravičimo, ker je prišlo v prejšnji številki do napake. Napisali smo, da primanjkuje Šentjurčanom od deset do petnajst litrov vode v sekundi na prebivalca. Če bi bilo to res, bi lahko samo šentjurčani v enem dnevu izpraznili Blejsko jezero. Vemo pa, da šentjurčani le niso tako žejni, vsaj kadar gre za vodo ne.

MAJDA S.

VREME NAGAJA

Neugodne vremenske razmere letos zopet zadajajo resne skrbi našim kmetom. Ne le kmetje, tudi kmetijske zadruge so v skrbeh, kako bo z letino. Obiskala sem direktorja kmetijske zadruge v Laškem ing. Jožeta Novaka. Povedal mi je nekaj o sodelovanju s kmeti in nekaterih problemih, ki tarejo njihovo kmetijsko zadrugo.

— Kakšne kulture v glavnem gojite v vaši KZ?

V zadnjih letih kmetje precej opuščajo žitarice. Pričeli so se intenzivneje ukvarjati z živinorejo. Večina naših kmetov se že bavi s pitanjem mlade govedi. Teleta nabavljajo preko naše zadruge ali pa so domače prireje. Kmetje so zainteresirani za nabavo pitancev, dostikrat pa se zgodi, da jim ne moremo ustreči, ker nam telet primanjkuje.

Sicer pa smo še vedno obdržali nekaj hmelja. Površine obsegajo okrog 6 ha. Vse to je le v zadružnem sektorju, medtem ko zasebniki hmelja nimajo več. Obiranje se vrši še vedno ročno, ker so premajhne površine, da bi se izplačalo strojno obiranje.

Letos smo pričeli tudi gojiti jagode. To so prvi poskusi in če bodo uspeli, bomo to panogo skušali razširiti.

— Kako pa je sicer s sodelovanjem s kmeti?

S kmeti sodelujemo precej uspešno, dajemo jim kredite za nakup pitancev in plemenske živine, strojev in umetnih gnojil. Pomagamo pa jim tudi z nasveti pri nakupih in pri usmerjanju kmetij.

Od kmetov odkupujemo pitano živino. Pitani bikci morajo tehtati najmanj 420 kg, telice pa vsaj 350 kg. Srečujemo pa se s problemom, ker kmetje koljejo živino doma na svojo roko ali pa jo prodajajo tujim odkupovalcem. Ti prihajajo zlasti z juga in ponujajo višjo odkupno ceno.

— Od kmetov odkupujete tudi mleko. Kako je to organizirano?

Res je, da odkupujemo tudi mleko. V našem teritoriju je okrog 2200 molznih krav, mleko pa odkupujemo od kakšnih 700 krav. Za ... majhen odkup so krive ... ceste in velika razdroblj... kmetov. Zato je tudi zel... ko organizirati stalne ... ze. Kmetje sami pa tud... ko vozijo mleko vsak d... Laško. Seveda se trudim... to sodelovanje izboljšam...

— So kmetje zainter... za sodelovanje s KZ?

Zelo. In tudi mi se ... trudimo, da bi sodel... poglobili in izboljšali. N... lost nimamo na razpolag... volj sredstev, da bi ... kooperantom lahko nud... več kreditov, da bi se ... modernizirali.

— In kako bo letos ... tino?

Naši kmetje imajo te... spravilom sena. Vreme ... razito neprimerno za s... na prostem. Sedaj, ko ... čas za spravilo otave, ... zopet nagaja. Bomo ... kako bo, ko bomo za... obiranjem hmelja. Sicer ... namo, da bo naš letošn... delek približno enak ... letnemu.

JOŽICA S...

metijstvo in meso

DRSEČI IZVOZ

ričakovano hitro se je tisto, o čemer večina ikov mesa ni marala . Nekatere klavnice že tajo pristojne organe ih izgubah pri izvozu ega mesa v minulem u in zahtevajo hitre e, da bi odpravili pora- se težave na mesnem

ovno združenje Koprov Novem Sadu je v za- avgusta obvestilo o svo- lavah izvršni svet Voj- , vodstvo zveznega skla- pospeševanje reje in e živine in mesa pa bvestilo zvezne organe, o, da drseči tečaj di- , ki je bil uveden pred m, slabo vpliva na iz- nesa in poslabšuje že apleten položaj v živi- . Po znižanju tečaja rih tujih valut dobijo roteno meso precej manj kot prej. Kdo naj krije to razliko. Ali naj sredstva zagotovi družba ali bodo odkupovali živino po nižji ceni?

Razmere na trgu se torej poslabšujejo, še preden so uvozniki našega mesa začeli zavirati uvoz z raznimi dajatvami, s katerimi bi zniževali naše izvozne cene. Tudi to se namreč lahko zgodi kaj kmalu in takrat bo še slabše.

Drseči tečaj dinarja baje povzroča tudi drseči izvoz govejega mesa. Izvoznik dobi za kilogram mesa sicer toliko dolarjev ali lir kot prej — toda za njih dobi manj dinarjev. Naša izvozna cena se niža. Izvoz postaja vse manj donosen ali, kot trdijo nekateri, že povzroča izgubo. Če jim take izgube ne bo pokril nihče, bodo izvažali manj.

V naših mesnicah bi se lahko prodalo veliko več kakovostnega mesa, kot se je v zadnjih mesecih. Cene pa so precej nižje od prejšnjih izvoznih. Kako se prilagajati novim razmeram, da ne bi povzročili večjega zastoja v živinoreji?

Izvozniki so že predlagali, naj jim nekdo krije razliko med prejšnjo in znižano izvozno ceno. Ali bo moč dobiti dovolj sredstev za to? V juliju so namreč imeli že toliko izgube, kot so lani zbrali akumulacije v šestih mesecih. Druga »rešitev« bi bila znižana odkupna cena živine za izvoz. A kaj bodo rekli živinorejci? Prevladuje strah, da bo pitanje nazadovalo.

Na Gorenjskem se bodo gotovo laže prilagodili takim spremembam kot ob hrvaški meji. Cene telet in pitanih goved tam namreč niso tako prekoračevale mej slovenskega sporazuma kot ob meji, kamor je prihajalo več kupcev iz sosednje republike. Če je živinorejec dobil cenejše tele, pa tudi pitanca lahko proda po nižji ceni. Tam, kjer so bila teleta najdražja, je izdatek za tele presegel polovico izkupička za 450-kilogramskega pitanca.

Zaradi spremenjenih razmer pri izvozu mesa gotovo še ni potreben tak preplah, kot ga poskušajo povzročiti nekateri, češ da bo prišlo do splošnega pokola živine, če pristojni organi ne bodo nič ukrenili. Ob naraščanju cen so se sklicevali na mednarodni trg — torej bi se mu tudi zdaj morali prilagajati. Postopoma, ne šele takrat, ko bodo že zašli v slepo ulico.

Jože Petek

entjur

ABILO V HMELJ

ko smo že zakoračili sec avgust — zadnji me- počitnic. Ker se z neza- hitrostjo bliža novo leto, ima marsikdo željo, da bi si prislu- kien dinar; zato bo za- dneve počitnic izkori- pridno obiranje hme- zelenega zlata.

Kmetijskem kombinatu leto močno opuščajo vanje poljščin; usme- o se predvsem na živi- Gojijo le še nekaj ri- precej površine zav- tudi sadovnjaki, pre- pa hmelj. Hmeljske ne imajo približno 25 ov; od l. 1966 dalje, morali obnavljati.

ko leto so nabavili a obiranje hmelja. Že o večjo površino obrali strojem, letos pa na- jo obirati kar 12 ha ostalo pa bodo potre- obiralce. Na žalost je leto teže najti obiral- di letos bodo morali na Hrvaško, od koder prihajajo nekateri že več kot deset let. K sreči bodo ta problem rešili s strojem za obiranje.

Z obiranjem naj bi začeli okoli 20 t. m., končali pa naj bi okoli 5. septembra. Tudi za sušenje hmelja so dobro poskrbeli, prejšno sušilnico so opremili z modernimi napravami — puhalniki; kapaciteta sušilnice se je tako močno povečala. Stroški za večkratno škropljenje, nabavo novih strojev občutno naraščajo, cene hmelju pa se bistveno ne spreminjajo — to je problem, ki ga je treba na vsak način in čimprej rešiti.

Kot je povedal tovariš Knez, zaenkrat še ni moč povedati, kakšen bo pridelek hmelja, saj je to odvisno samo od vremena. Obiralcem zelenega zlata želimo mnogo spretnosti; upajmo pa, da bo hmelj tako delel, da se bodo košare kar »same« polnile.

Lenka Vrabič

Velenje

ZBORI V GORENJU

Potem, ko se je okrog 5000 delavcev »Gorenja« vrnilo na delo s kolektivnega letnega dopusta, so v vseh obratih in službah tovarne gospodinjske opreme v Velenju sklicali zbore delovnih ljudi. Prvi zbor so imeli delavci obrata pohištva, galvanike in elektronike že v ponedeljek, 6. avgusta, z zbori pa bodo v soboto končali delavci v splošnih službah in servisu.

V prvih dveh točkah dnevnega reda je generalni direktor »Gorenja« Ivan Atelšek podal oceno o gospodarjenju podjetja v prvem polletju 1973 in spregovoril o poostrenem redu in disciplini v tovarni. S tem naj bi dosegli še kvalitetnejše delo in izpopolnili delovne načrte.

Največ razprave na zborih je namenjene uveljavljanju delavskih ustavnih dopolnil. Delavski svet enote »Gorenje« je že sprejel postopek o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela in sprejemanju samoupravnega sporazuma o združevanju. Delavci »Gorenja« so že pred kolektivnim dopustom izvolili 7-člansko komisijo, ki mora izdelati elaborat o ustanavljanju TOZD. Vendar so poudarili, da z ustanavljanjem TOZD ne kaže hiteti, temveč morajo biti delavci o teh vprašanjih temeljito seznanjeni. Le tako se bodo lažje odločevali in z ustanovitvijo temeljnih organizacij združenega dela koristili sebi in celotnegu kolektivu »Gorenja«.

Na zborih so bili delavci še enkrat seznanjeni z vlogo delavske kontrole, čeprav so že pred tem izvolili komisijo za samoupravno in notranjo kontrolo, pravilnik o organiziranju in delovanju delavske kontrole v »Gorenju« pa v celoti objavili v informativnem listu.

H. J.

VERA ZUPANČIČ

V privatnem življenju je gospodinja, v službi računovodja, hobi pa ji je šport. Vendar tu ne bi mogli govoriti o atletinji ali čem podobnem, ampak o predsednici atletskega kluba Rudar iz Velenja.

V velenjski športni sredini mnogo pomeni, saj je stopila med športne delavce že pred štirimi leti, od tega pa je že tri leta na mestu predsednika. Za delo z mladino se je že od nekdaj navduševal. V atletski klub pa jo je pritegnila hčerka, ki je aktivna športnica v klubu, in pa tovariši iz kluba.

Sama športnica nikoli ni bila, zato pa toliko bolj spodbuja k treningu svojo hčerko. Zagovarja načelo: važno je sodelovati, ne zmagovati. Po njenem to naj ne bi bila le olimpijska fraza, ampak načelo vsakega mladega človeka, ki želi biti športnik. Mladi se na treningih navajajo skupnega življenja, tovarištva, pomoči, in to so faktorji, ki pomagajo v današnjem času obvarovati mladino pred raznimi kvarnimi vplivi, ki jih okolje še tako rado razširja.

Kar se tiče dela v atletskem klubu, ga nekaj opravi tudi med rednim delovnim časom, ostalo pa popoldne v prostoru atletskega kluba na stadionu. Redno je zaposlena v Rudniku lignita Velenje. Tu opravlja računovodska dela.

Njeno delo je tudi sodništvo. Že nekolikokrat je sodila na borbah republiškega nivoja. Da to funkcijo lahko opravlja, je morala v tečaj, potem pa opraviti še precej zahteven izpit, ki ji je omogočil sojenje.

Nekateri mladi športniki ji očitajo, da je prestroga. Njena strogost je v tem, da ne dopušča, da bi bili v klubu profesionalci. Zahteva, da vsi redno delajo ali so zaposleni. Je proti lenobi in tudi ne dopušča, da bi se v klubu pojavila. Sama o svoji strogosti meni, da je kar pravšnja in verjetno bo to tudi res, kajti mladi ljudje morajo delati in sodelovati v organizacijah. Že v mladih letih je bila mladinski funkcionar in ima v tem dolgoletne izkušnje.

Na vprašanje, s čim se ukvarja še poleg športa, je odgovorila, da ji veliko časa res ne ostane. Ta čas koristno porabi za skrb za družino, nikoli pa tudi ne zamudi TV dnevnika, posebno športnega pregleda.

Sodeluje tudi pri tehničnih pripravah za razna tekmovanja. Te priprave so zadnje čase precej zahtevne, saj postaja Velenje mesto, ki organizira prireditve na državnem nivoju. Ustavila se je tudi pri neresnostih, ki ob takšnih tekmovanjih nastanejo v zvezi s prijavami, saj je vedno več prijavljenih, kot pa jih pride na štart. To pomeni, da je nekaj dela zastonj in čas vložen v to delo bi se lahko uporabil v druge namene.

Omenila je tudi zanimiv dogodek z nekega lanskoletnega tekmovanja. Njena naloga je bila, da otvori prireditev. Ker pa že tako vemo, da je ozvočenje vedno problem svoje vrste, se tudi to pot ni pokazalo drugače. Ko je stopila na govorniški oder, je izrekla samo besedo OTVARJAM, potem pa vse tiho je bilo. Zaslišala je svoj glas in dobila takšno tremo, da je bilo za tisti dan konec z besedami po ozvočenju. No, to je le eden od dogodkov, ki se jih rada spominja, ona, Vera Zupančičeva, vsa predana kraljici športa.

B. Mlinar

obrazi

turizem

DONAČKA GORA

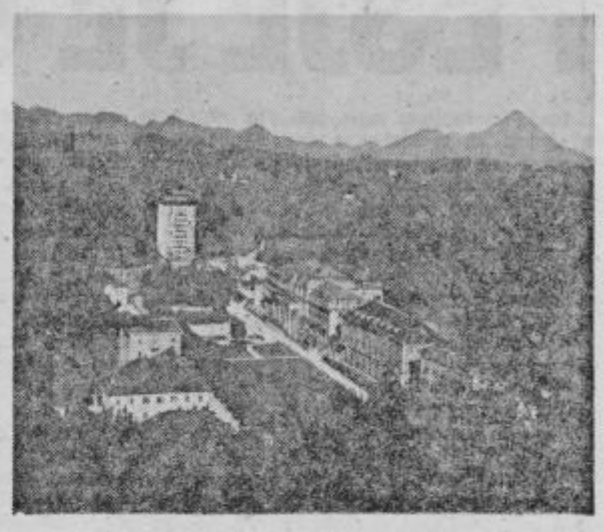

Seveda: smer med velikimi počitnicami je — pravilloma — morje. Toda lepo in koristno je vmes naskočiti kak hrib ali goro, zakaj nič ni bolj zdravega od hoje po stezah, skozi gozd, po prisojnih jasah vse do vrhov in razglednih točk, kjer je zrak čistejši, sončni žarki močnejši in sape bolj osvežujoče.

Tokrat nas je zamikala **Rogaška ali Donačka gora (883 m)**, »povsod vidna, koničasta gora, ki olepšuje silhueto gričevnate gozdne okolice Rogaške Slatine« (France Planina, Slovenija in njeni kraji, str. 164).

Donačka gora je 5. kontrolna točka na štajersko-zagorski krožni poti, imenovani mala bratska transverzala, ki jo je leta 1968 speljalo PD Rogaška Slatina. Fički in drugi kovinski konjički nas pripeljejo do njenega podnožja, tako iz smeri Rogatec—Gaberje—Sv. Jurij, kakor iz smeri Rogaška Slatina—Tržišče—Spodnje Sečovo—Tuncovec—Stojno selo—Tlake. Pešcu, ki ga je rogačan pripeljal v Rogatec, je treba najprej premagati belo cesto, ki sicer pelje na Ptuj, na bližnjem odcepišču pa nadaljevati po desnem kraku skozi Gaberje; kaj kmalu smo v zaselku, ki si je vzel ime po Donački gori, še malo in naša nepolno uro dolga pot se steče v kraju Sv. Jurij, v vasici prav v podnožju markantnega gozdnega stožca, ki smo si ga danes izbrali za cilj. Pri hišni številki 4 nas dobra planinska markacija usmeri v levo, navzgor pod sadovnjake, med njive in čez travnike. Šibka urica v breg se konča pri kmetu Štefanu Polajžerju. Domačija je varuh planinske štampiljke in spominske knjige PD Rogaška Slatina, tu so zbiralcem na voljo tudi lične spominske značke, vsem pa — pivo in ora . . .

Od Polajžerja do vrha je še kake tri četrt ure. Po petnajstih minutah smo na sedlu (650 m), kjer si je PD Rogaška Slatina letos konec maja postavilo dve počitniški hišici. Dva smerokaza kažeta s te travnate terase: eden proti severu v Stoperce na cesti Rogatec—Majšperk (1 uro in pol), drugi proti zahodu pa na Boč (4 ure); toda naša pot zavije cik-cak po travnatem pobočju, pokritem z brusničjem, proti z gostim bukovjem ovitem vrhu. Shojena pot priča, da je Donačka gora cilj številnih hribolazcev. V spominski knjigi in v zvezkih, ki jih čuva omarica PD Ptuj v kamnitem podstavku razpadlega znamenja na vrhu, so vpisani razen domačih šolarjev pa tabornikov in drugih planincev, še turisti s Hrvaškega, iz Gradca, Dunaja in Salzburga . . .

Z vrha se nam nudi prekrasen razgled po širnem Rogaškem podolju, zahodno na Plešivec in Boč, severno čez Žetale na Ptujsko polje, vzhodno na Macelj, južno v hrvaško Zágorje . . .

Pri Polajžerju se odločimo za vrnitev v Rogaško Slatino. Markacija, potrebna obnove — zatorej, pozor! — nas dobri dve uri vodi po poti, ki se izmenoma spreminja iz travniške steze v poljsko cesto ali kolovoz in narobe. Če nismo zgrešili, se naša pot konča pri točilnici »Poljoprivredne zadruge Hum na Sutli« v Spodnjem Sečovu. Desno od tod se zadnjih 25 minut dolga sprehajalna pot steče v senci rogaške Terapije — in priložnost za tečnejši počitek je tu!

GG

Laško

ŠIBKA LETINA

Letošnja turistična sezona v Laški občini ni obetavna. K temu je mnogo pripomoglo vreme, ki straši že vse poletje.

Zdravilišče Laško je kljub temu dobro zasedeno. Tujih gostov je malo, je pa zato toliko več pacientov — zavarovancev.

Obrati gostinskega podjetja Savinja delajo normalno, čeprav priliv turistov ni tolikšen, kot so pričakovali. »Turist biro« Laško sporoča, da so zasebne sobe še proste. Zasebniki imajo na voljo 132 ležišč, od tega pa jih niti polovica ni zasedenih.

Šmohor nad Laškim sameva. Trenutno sta na obisku dve družini, drugače pa pridejo prehodni gostje. V tem letnem času ljudje odhajajo raje v višje gore, takšne točke, kot je Šmohor, pa prihranijo raje za jesen.

Termalno kopališče v Rimskih toplicah je odprto vsak dan, razen ob ponedeljkih, ko menjujejo vodo. Odgovorni se nad sezono pritožujejo. Glavni vzrok, da ni kopalcev, pravijo, je vreme. Po pripovedovanju kopališkega mojstra ne bo doseženih niti 60 odstotkov lanskoletnega prometa. S prometom se ne more pohvaliti niti gostišče Stara pošta.

Planinska koča na Kopitniku je odprta. Domače planinsko društvo skrbi, da je v zalogi vedno dovolj hrane, in pa česa za pod zob.

B. MLINAR

Krajevna skupnost Pesje

PESJE JE GRADBIŠČE

Pesje je majhen kraj, njegova lega pa je dostopna vsakomur, saj leži ob glavni cesti Šoštanj—Velenje. Tu industrije ni. Vse ozemlje, ki je na razpolago, bodo delavci iz rudnika, Gorenje in elektrarne Šoštanj počasi zasedli s svojimi hišami. Celotno Pesje je gradnja. Mnogo prostora je še na razpolago in čaka zagnanih graditeljev. Po zadnjem štetju je v kraju okoli devetsto šestdeset prebivalcev po predvidevanjih pa naj bi jih bilo leta osemdeset že dva tisoč.

Kraj je raztegnjen na dolžini enega kilometra, denarja za popolno komunalno ureditev pa ni dovolj. Krajevna skupnost se trudi, da bi prebivalcem poskusila pomagati. Mnogo so opravili prostovoljnih ur prebivalci kraja sami. Kljub temu pa stvari ne bodo prišli na konec v doglednem času. O tem in onem smo se v Pesjem pomenkovali z Jožetom Jeričem, predsednikom KS.

Pereč problem je v kraju trgovina, katero že dolga leta obljublja velenjska ERA. Trgovina naj bi stala leta 75, vendar je v kraju malo upanja, da bo plan realiziran.

Mnogo se ukvarjajo tudi z otroškim varstvom. Zadnje čase se trudijo, da bi zgradili otroški vrtec. Pri tem je tudi občina pokazala razumevanje. Z mariborskim Marlesom so v dogovoru, da bo prevzel gradnjo montažnega vrtca za približno osemdeset otrok. Z gradnjo bi pričeli že v tem šolskem letu, z delom pa bi zaključili v naslednjem šolskem letu. S tem bi bil problem zaposlenih mamic rešen. Ženske iz Pesjega so zaposlene po tovarnah v bližnjem okolišu.

Še naprej pa bi ostalo odprto vprašanje, kaj napraviti z mladino, ki ni več za v vrtec. Res je, da se mladi v zadnjem času precej vključujejo v delo domačega igralskega društva Anton Tomaž Linhart. Mnogo pa je še takih, ki se ves dan potikajo okrog vogalov in ne vedo kaj početi. Ravno v ta namen se bo kmalu pričela na vasi gradnja treh igrišč, ki bodo opremljeni z raznimi orodji in podobnim. Prvo manjše bo za najmlajše, nekoliko večje igrišče pa bo opremljeno z baliniščem in kegljiščem za nekoliko večje in odrasle. Tretje, ki pa bo največje, bo igrišče za nogomet, rokomet, skratka: za vse športne igre. Z deli bi pričeli že letos, zaključili pa bi jih že v naslednjem letu. Za izgradnjo igrišč ima mladina velik interes in bo pri delu s prostovoljnimi urami tudi pomagala. To pa pomeni nekaj cenejšo gradnjo.

Z novim šolskim letom bo štiriletna osnovna šola, ki za sedaj še zadostuje potrebam, uvedla otroško varstvo v popoldanskih uran. To bo prav gotovo dobrodošlo za zaposlene starše, saj bodo brez skrbi za svoje otroke. Le ti se bodo tu lahko učili, pisali naloge itd.

Celotna ureditev kraja bi bila z letom osemdeset nekje zaključena. Ostalo bo še mnogo nerešenih problemov ki pa jih bodo s časom lahko odpravili. Zgraditi bo treba še mnoge, za Pesje prepotrebne objekte.

Jože Jerič

Zadnje čase se mnogo govori o uvajanju delegatskega sistema v krajevnih skupnostih. Tudi v krajevni skupnosti Pesje so ta način dela večkrat obravnavali. Prepričani so, da bo krajevna skupnost z uvedbo delegatskega sistema imela večjo vlogo in bo tudi samostojnejša, ker bo finančna sredstva neposredno delila krajevna skupnost. Računajoč na ta sredstva, bodo skrbi že v začetku leta planirali delo za naprej. V kolikor pa bodo hoteli napraviti še kakšna dodatna dela, pa bo treba poseči v svojo denarnico. V kraju upajo, da bo delegatski sistem kmalu uveden, saj bo potem delati laže.

Pobude za delo krajevne skupnosti prihajajo z več strani. Karkoli nameravajo v kraju napraviti, predhodno skličejo razširjene sestanke, kjer so prisotni delegati vseh krajevnih organizacij. Na teh sestankih zberejo predloge, po tem pa dobre ideje uporabijo pri delu. Okoli komunalnih problemov in gospodarskih zadev uredi krajevna skupnost sama, pri ostalih zadevah pa sodelujejo politične organizacije.

BORIS MLINAR

Ni še tako dolgo, ko so bile v Pesjem samo hiše, ki jih vidite desno spodaj, sedaj pa je že mnogo novih, lepih in še veliko bo takih.

Konjiški drobiž

GOB NI

Medtem ko je bila vsako leto v tem času nekako na višku gobarska sezona na Pohorju, pa letos vsaj za sedaj še ni slišati o kaki dobri letini. Vsi tisti, ki sicer hodijo v pohorske gozdove tja gori do Rogle in njene okolice, povedo, da gob skorajda ni. Obiskovalcev tega dela Pohorja pa kljub temu ni dosti manj, posebno ne v lepem in sončnem vremenu.

Nekoliko boljši »pridelek« je menda letos v dolinskih gozdovih, to je v nižjih predelih. Seveda pa ne kaže prezreti dejstva, da je dosti tudi nabiralcev, in sicer kaj kmalu zatem, če nekdo pove, da je v določenem rajonu našel nekoliko večjo količino gob.

ZANIMANJE ZA UK

Ko so pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah proti koncu meseca junija sprejeli in objavili svoj delovni program za sezono 1973/74 terga v različnih oblikah posredovali občanom, so podobno kot v minulih letih predvidevali, da bo vpis trajal najmanj dva meseca, to je do približno sredine septembra, za nekatere izobraževalne občine pa morda še dalj časa. Podatki o prijavah sredi meseca avgusta potrjujejo pravilnost takih napovedi.

Zelo zanimivo je dejstvo, da vlada med kandidati, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, dokaj velik interes za srednjo komercialno šolo, to je njen prvi letnik. Neposredno se lahko vpišejo le tisti, ki imajo trgovsko predizobrazbo, iz ostalih poklicnih šol pa le, če opravijo še sprejemni izpit iz blagoznanstva in tujega jezika. Čas šolanja, to je do pridobitve popolne srednješolske izobrazbe, traja le dve leti, ob štetju triletnega obiskovanja poklicne šole pa skupaj pet let. Zato pač vsak kandidat vidi le še dve leti pred seboj ter hkrati pozabi na tista tri leta, ki so že za njim. Drugače je seveda z ekonomsko srednjo šolo, v katero je potrebno hoditi štiri leta, vendar pa že z dokončano osnovno šolo. V oddelkih za odrasle pa je še pogoj starost 18 let. To je morda tudi razlog, da je v to smer prijavljenih precej manj kandidatov, čeprav je v delovnih organizacijah zaposlenih še precej mlajših delavcev, ki bi morali imet[illegible] vrstno izobrazbo, pa je [illegible] različnim možnostim [illegible] teklih letih še nimajo.

Precej kandidatov se [illegible] ma tudi za oba oddelka [illegible] vodskih šol, to je kovin[illegible] in lesne. V poklicnih šol[illegible] je vpisanih že okoli 30[illegible] šateljev za oddelek lesn[illegible] le za izučitev mizarskega [illegible] klica. Velika večina jih [illegible] LIP Slovenske Konjice. [illegible] še število pa tudi iz ne[illegible] rih drugih delovnih orga[illegible] cij lesne stroke, iz pos[illegible] nih pa prijave še prič[illegible] jo. Glede na število že p[illegible] ljenih bodo predavanja [illegible] kmalu pričeli. Za sedaj [illegible] koliko manj zanimanja [illegible] vpis v šofersko poklicno [illegible] lo. Izkušnje iz preteklih [illegible] kažejo, da se večina kan[illegible] tov prijavlja šele v sep[illegible] bru in da nato začnejo z [illegible] davanji v oktobru.

Na področju splošnega [illegible] braževanja je največ k[illegible] datov prijavljenih za od[illegible] osnovne šole za odrasle. [illegible] da tudi tu velja pripomb[illegible] jih je še veliko prem[illegible] primerjavi z vsemi onimi [illegible] bi tovrstno izobrazbo za [illegible] lovnih mestih morali im[illegible] vendar je nimajo. [illegible] družbenoekonomskega izo[illegible] ževanja pa je delavska [illegible] verza že imela več razg[illegible] rov s predstavniki delovn[illegible] političnih organizacij, s k[illegible] rimi so se pogovarjali o [illegible] bini programov in o org[illegible] zacijski izvedbi v jesen[illegible] zimski sezoni.

MLADA ZAPOSLITEV

Podobno kot v preteklih tih so tudi letos v pole[illegible] mesecih posamezne gospo[illegible] ske organizacije na obm[illegible] občine Slovenske Konjice [illegible] poslile mlade delavce, ve[illegible] ma dijake in študente v [illegible] njih, višjih in visokih [illegible] med katerimi so tudi m[illegible] njihovi štipendisti. Sled[illegible] času, ko na šolah nimajo [illegible] davanj, opravljajo tudi [illegible] vsakoletno obvezno prak[illegible] delovnih organizacijah ti[illegible] di delavci nadomeščajo t[illegible] ki so na svojih rednih [illegible] dopustih, zato v proizv[illegible] ali v strokovnih službah [illegible] prihaja do večjih zastojev. [illegible] mlade dijake in študente [illegible] je to obdobje, ko si zasl[illegible] nekaj dinarjev, ki jim pr[illegible] zelo prav ob začetku šo[illegible] ga leta, ko je potrebno [illegible] viti učbenike.

Podčetrtek

ATOMSKI ČUDEŽ

Prizadevni oznanjevalec vsega, kar je dobro iz Atomskih toplic in Obsotelja, zanosni opazovalec in kronist dogodkov še iz davne preteklosti, nekdanji občan in rojak Rudi Lešnik, ki ga ljudje poznajo tudi pod imenom Sotelski, leta in leta zasleduje rast doline. Čisto jasno je, da mu tudi toplice ne uidejo v tej njegovi vnemi in tako je nastala vrsta zapisov, ki so spremljali toplice že od njegovega nastanka naprej. Tako je nastal tudi zadnji, kjer Rudi Lešnik nadvse prepričljivo piše, da »atomske toplice, vir zdravja, nastajajo sredi valovite pokrajine, kjer človek lahko doživlja polno zadovoljstvo. Ni nujno, da bi moral biti bolnik, ki se mu vrača zdravje; osrečujoče je tudi prijetno doživetje sredi naravnih lepot in dobrin, miru in svežine.«

In še razglablja Sotelski na dolgo in široko o svojih toplicah kot bi mu zrastle na srcu. Svoja opažanja, zgodovinske vire in vse, kar je kdaj napisal, nadrobno zgosti v drobni knjižici z naslovom Atomske toplice Podčetrtek-Letovišče-Zdravilišče. V knjižici tudi ugotavlja, da lahko vode glavnih termalnih izvirkov opredelimo kot hidrokarbonatno oligomineralno-radioaktivno termo.

Sotelski je v svojem delcu prijetno zanesen, takšni pa niso ljudje, ki delajo v Toplicah, Franc Renir, ljudje s TTG-ja, šefi gostinskega centra in drugi, ki jim je mar razvoj in življenje toplic, ki jih dan za dnem obišče vsaj petsto ljudi, če že ne več. S toplicami žive kot z računico v roki in vedo: do leta tega in tega morajo biti toplice takšne in takšne.

Kaj meni o rasti toplic Franc Renir, šef turizma v Podčetrtku in v toplicah, mož, ki je takorekoč eden prvih spoznal, poleg župnika Strnada, kajpak, vrednost in moč toplic.

»V izgradnji je hospitalni del toplic. Zgradili bomo nove kabine, fizioterapijo ter oddelek za odprte rane. Vse to seveda v sodelovanju s kliničnimi bolnišnicami iz Ljubljane, ki nam gredo na roke. V te novosti bomo še letos vložili 340 milijonov, celotna investicija pa bo vredna 860 milijonov. V septembru naj bi bil končan tudi program za drugo fazo dela, v katero je zajet objekt motela, ki bo imel od 150 — 200 ležišč in tako znatno razbremenil sedanje, lahko bi rekel, kritično stanje nočitvenih kapacitet.«

Franc Renir je realist od nog do glave. Malo manj realisti so bolniki, ki se kakor jara kača vlečejo dan za dnem, v dolgih vrstah proti toplicam. In vendarle premnogi oddidejo brez bergel, z dvignjeno glavo. Se bolj bodo lahko dvignili glavo, ko bodo začeli graditi nove kapacitete, na novi lokaciji na Marofu. Celoten program bo stal okoli 15 milijard in se bo razprostiral na prijetnem zemljišču, velikem 21 ha. Predvidevajo, da to niti ne bo tako počasi šlo in da bi drugo leto že prijeli za lopate in podobno.

Trenutno hodijo gosje prenočevat v okoliške kraje, nekaj malega pa prenoči bližnje vikend naselje »Brioni« nad Podčetrtkom. Pomembno dejstvo pri razvoju atomskih toplic je tudi čedalje bolj razvijajoči se kmečki turizem, ki se poraja takorekoč kot gobe po dežju. Seveda še ni to tisti pravi kmečki turizem — veliko mu še manjka do tega, predvsem kultiviranosti ljudi — je pa vsekakor zelo pomemben za te ljudi.

Kdo pravzaprav hodi v toplice? Takole so nam povedali v informativni službi v toplicah: »Največ je Srbov, Hrvatov, Slovencev, takoj za njimi pa pridejo na vrsto tujci: Avstrijci, Italijani in pa seveda tisti, ki žive nedaleč vstran, v Rogaški Slatini. Zadnje čase čutimo močan priliv gostov-zdomcev.«

Zraven seveda ne pozabijo povedati, da imajo toliko dela, da komaj zmagujejo.

Mnogo dela ima tudi ambulanta. Z bolniki se ukvarja zdravnik kliničnih bolnic iz Ljubljane, dr. Janez Pečar in tako so menda zadovoljni vsi.

Pred kratkim smo bili priča neljubim kritikam o onesnaženosti vode v bazenih v toplicah. Res je sicer, da pri takšni množici ljudi voda ne more biti kristalno čista, res pa je tudi, da tako strašno, kot so pisali nekateri, tudi ni. Prej bi lahko rekli, da je voda dokaj čista in da si zaradi tega ne gre beliti glave. Sicer pa so v toplicah tudi zdravniki . . .

So pa zadeve, ki ne gredo v račun niti nam, niti gostom. Pravzaprav njim še manj, ker dan za dnem žive v njih. Najprej: dostop do toplic — gost dim makadamskega blagoslova se vali za avtomobilistom. Če imate črno obleko, a upam, da ne za v toplice, boste imeli belo. Obljubljeno je bilo, da bodo gradili novo. Iz obljub ni nič. Potem: oba mostova do toplic sta tako majava, da lahko vsak čas pričakujejo, da se bosta zrušila pod obiskovalci toplic. Sotli je sicer vseeno, tistim, ki se bodo posili razmer kopali v nje[illegible] najbrž ne bo.

V tem našem zapisu bi[illegible] ko govorili še o bolnikih[illegible] ne bomo. Oglejte si to[illegible] in govorile bodo same. [illegible] magajo, pravijo in ver[illegible] mo. Brez predsodkov. [illegible] kot tisti, ki so prišli [illegible] zdravja. Kdor je bolan, želi zdravja, je brez pred[illegible] kov.

Če lahko verjamemo [illegible] ljubam, potem bo v A[illegible] skih toplicah drugo leto [illegible] polnoma drugače. Ob cesti [illegible] stal motel, kaj bo še vse [illegible] go, pa zaenkrat še ni [illegible] Jasno je le, da so kredi[illegible] odobreni. To je najvažn[illegible] Morda bo kdaj prišlo [illegible] tudi nam.

MILENKO STRA[illegible]

tednik s stripi
ZABAVN[illegible]
TEDNIK
S STRIP[illegible]

Šolstvo

Boljše plače

V Celju so bili v tem ...delavci na področju ...je in izobraževanja v ...adevanjih za boljše ...notenje njihovega de- ...izredno aktivni. Tako ...pripravili vrsto razgo- ...ov, kjer so se prak- ...o z vsemi vodilnimi ...stavniki družbeno-po- ...nih organizacij pogo- ...ili o vzrokih, trenut- ...stanju in o možnih ...ah večjih sprememb ...boljše v vzgojno-izo- ...evalnih sredinah. Re- ...ati razprav teh in po- ...nih sredin širom Slo- ...je so z ukrepi sloven- ...ga izvršnega sveta, re- ...liških vagojno-izobra- ...nih organov in občin- ...vodstev dobili razve- ...ive okvire.

Najprej je treba zapi- ...da so priznani vsi ...pisani novi samou- ...ni sporazumi, kjer se ...notenje učiteljev s ...njo in višjo izobraz- ...poviša za 10 %. Vred- ...obračunske točke pa ...več 8,74 dinarjev, ozi- ...a 9,00 dinarjev v celj- ...občini, ampak 9,52 di- ...rjev. To je dodatnih ...več. Tako lahko uči- ...s srednjo oziroma vi- ...izobrazbo realno ra- ...a s 14 % povečanjem ...osebnih dohodkov, ...elj z visoko pa za 4 % ...kar je glede na višji ...ek v absolutnem po- ...tudi nekaj. Ob tem ...unu, ki ga pripray- ...na posameznih izob- ...valnih skupnostih, ...dobe šole ta pov- ...ni povišek, če so tu- ...doslej imeli običaj »od- ...« denar v povpreč- ...na delovna mesta po ...razbi ne glede na le- ...ki po dosedanjih spo- ...nih tudi prinesejo ...j denarja. V celjski ...ni pa bi radi doseg- ...da bi imeli učitelji z ...o kvalifikacijo, leti ...e, pa tudi obsegom ...ne glede na šolo, ...e osebne dohodke. ...o so pripravili na Iz- ...aževalni skupnosti po- ...en dopolnilni točkov- nik, ki bolj pravično, ne na starost kolektiva, deli sredstva za OD. Osnova dopolnilnega točkovnika je samoupravno dogovorjena, o njegovih postavkah pa se morajo čimprej izjasniti vsi zaposleni v vzgoji in izobraževanju in ne samo aktiv ravnateljev ali izvršni odbor Izobraževalne skupnosti. Saj je »odločanje o rezultatih svojega dela neodtujljivo«, kakor piše v predlogu nove ustave. Ti dogovori pa so v tem času še potrebnejši, ker tudi samoupravni sporazumi niso v celoti usklajeni, kar bi posameznim komisijam v republiškem merilu morali šteti v slabo. Nekoliko zapletov bo tudi, ker sporazumi vrednotijo v predšolskih vzgojno varstvenih ustanovah osnovno strokovno izobrazbo — srednjo šolo, v osnovni šoli — višjo, v srednjih pa visoko. Prav posebno skrb pa bodo morali vsi posvetiti še nagrajevanju prostovoljnih aktivnosti, ki je v Celju zelo, zelo različno.

Po dosedanjem predlogu novega točkovnika bi imel učitelj-vzgojitelj začetnik s srednjo izobrazbo in brez strokovnega izpita 2.080 dinarjev osebnih dohodkov, z višjo, enako začetnik 2.360 din, z visoko pa 2.700 dinarjev. Nato se z leti službe prida še do 25 % (nad 15 let službe!).

Delavci na področju vzgoje in izobraževanja se zavedajo, da bo za to potrebno najti več sredstev, pa bo zato tu in tam tudi še nekaj težav; zavedajo pa se tudi, da so v času zamrznitve OD na področju družbenih služb, porasli OD na drugih področjih združenega dela, tako da bo pravilno usklajevanje, za kar je osnova v predlogu nove ustave, šele po zaključnih računih vseh organizacij združenega dela.

J. Z.

Loški pevski oktet srečujemo na vsaki kulturni prireditvi v Ločah pa tudi drugod po konjiški občini. S svojim lepim petjem popestruje bodisi proslave državnih praznikov, pevskih revij, turističnih srečanj in drugih prireditev. To dela pod vodstvom Ignaca Mlakarja že več kot dve leti.

Kultura

Kaj pa akcija?

Če bi pobrskali po delovnih programih kulturne skupnosti, njenih članov in tudi zveze kulturno prosvetnih organizacij v celjski občini, bi zagotovo odkrili besede in želje o uspešni izvedbi kulturne akcije. Po domače bi lahko temu rekli podružbljanje kulture. Približevanje kulturne tvornosti delovnemu človeku. Krepiti množično kulturo in iz nje srkati sokove za umetniško kakovost. Nadomestiti salonsko kulturo za našo, delavsko kulturo.

Za nekoga so to fraze in leporečne, puhaste besede. Za vse tiste, ki jim niso vnemar poti kulturnega utripa, pa pomenijo precej več. Tudi v Celju so bili že storjeni prvi koraki za skrbno organizacijo in izvedbo kulturne akcije. Pripravljajo celo družbeni dogovor o poteku te akcije. Na eni izmed spomladanskih sej občinskega komiteja ZK v Celju je bila tudi jasno opredeljena nedeljiva odgovornost kulturnih delavcev in ustanov, družbenih in političnih organizacij, šol pa drugih za uspeh kulturne akcije. Menda so celo stekli prvi razgovori o popularni informativni brošuri, v kateri naj bi dobile prostor vse široke možnosti kulturnega življenja v celjski občini.

Bližamo se podopustovskemu času. September navadno označujemo kot začetni mesec nove sestankarske in delovne sezone. Priložnost je, da celjska kulturna skupnost družno s člani zveze kulturnoprosvetnih organizacij oceni dosedanja prizadevanja za izvedbo kulturne akcije. Naj posamezna društva in ustanove povedo, kako so uresničili načrt podružbljanja kulturne tvornosti. Naj razlože, kaj bodo še storili za živahnejše, bolj razgibano kulturno življenje v delovnih kolektivih in krajevnih skupnostih. Tudi sindikat bo moral kritično oceniti, kako je odmevala pobuda za uveljavljanje animatorjev kulturnega dela v tovarnah in podjetjih.

V poglavju o svoboščinah, pravicah, dolžnostih in odgovornostih človeka in občana v slovenskem ustavnem osnutku je v 223. členu kratko, a nedvoumno zapisano: Vsakdo ima pravico do kulturnega ustvarjanja in do uživanja pridobitve kulture.

Kratko, a jasno. Cilj, ki je daleč od našega kulturnega vsakdana in ki bi mu morala lepo, prizadevno streči prav kulturna akcija.

Torej — vrnimo se k uvodnemu vprašanju: Kaj pa kulturna akcija?

J. V.

Film

Badjurove nagrade

V zgodovini slovenskega filma zavzemata posebno mesto imeni Metod in Milka Badjura. Obe prvi slovenski filmski deli V kraljestvu zlatoroga in Triglavske strmine sta povezani z njunim veseljem do celuloidnega traku. Do filma, te nenavadne priljubljene in množične oblike umetniškega izražanja. Več kot 40 let je minilo od prvih slovenskih filmskih iskanj. In ker domača kinematografija ne pozablja na svoje mojstre in ustvarjalce, društvo slovenskih filmskih delavcev podeljuje Badjurove nagrade. Letošnja podelitev Badjurovih nagrad za najuspešnejša prizadevanja v slovenskem filmu bo v Celju. Organizatorji te prireditve bodo Društvo slovenskih filmskih delavcev, celjsko Kinopodjetje ter redakcija Novega tednika in Radia Celje. Predvidena je za oktober.

Po sedanjem predlogu bo podelitev Badjurovih nagrad združena s prikazom letošnje bere slovenske filmske proizvodnje kratkih in celovečernih filmov. Če bo vse po sreči, bodo ljubitelji domačega filma lahko videli Begunca (Jane Kavčič), Cvetje v jeseni (Matjža Klopčič), Pastirce (France Štiglic) in Let mrtve ptice (Živojin Pavlović). Vsaj na predstavi enega izmed navedenih filmov se bodo gledalcem pokazali tudi ustvarjalci.

Podelitev Badjurovih nagrad v Celju bo moč združiti še s kakšno prireditvijo. Morda velja ponoviti misel, da bi se združeni interes celjskega območja lahko pokazal tudi pri iskanju tem za obdelavo na filmskem platnu. Celjsko območje se v slovenskem filmu še ni pojavilo — če izvzamemo amaterske poskuse. Vendar bi lahko našteli več dogodkov, ki so vredni filmske upodobitve. Poglejmo »ukradene otroke«. Ali pa sodobna pota nerazvitega Kozjanskega! Celjski pisker. In podobno. Že samo kratek dokumentarec o Celju v času hude poplave je vzbudil med ljudmi pravo občudovanje. Kaj bi šele s kulturnega, dokumentarnega in splošno družabnega vidika pomenila filmska realizacija drobca preteklosti ali sedanjosti v življenju celjske regije! Najbrž bi kazalo o tem izreči kako besedo v izvršnih odborih te meljnih kulturnih skupnosti. Svečana podelitev Badjurovih nagrad v Celju se bo zagotovo uvrstila med pomembne kulturne manifestacije, saj presega celjske okvire. Neposredno tudi kaže živo zanimanje za usodo slovenskega filma v kulturni »provinci«. Močno bo lahko popularizirala slovensko filmsko tvornost. Utrdila tanke odnose z domačim gledalcem in mu predstavila cvet umetniškega vrha slovenske kinematografije. V kulturno življenje Celja se torej seli prireditev, ki ji moramo nameniti vso pozornost.

Delavska univerza

Program - izhodišče

...jska delavska univerza ...pred časom razposlala ...ovne organizacije celj- ...lške in šentjurske ob- ...program svojega dela za ...leto 1973-74. Program ...rbno sestavljen na pod- ...delovnih programov po- ...nih centrov, ki delajo ...ase. Vendar dopolnje- ...rijo izredno razvejano ...dopolnilnega izobraže- ...v katerí lahko vsak ...resiran najde tudi ne- ...ase. V tem zapisu ne bi ...vali vseh oblik družbe- ...omskega in splošne- ...obraževanja — teh je kar ...ne dopolnilnega stro- ...ga, in katere osnovne, ...višje in visoke šole ...v Celju tudi svoje izo- ...alne oblike.

...pregledujemo programe ...viru družbeno-ekonom- ...ali splošnega izobraže- ...so za posamezne oblike ...seminarje, nanizane ...okvirne teme, ki jih bo- ...slušatelji poslušali. Prav ...tako! Še korak dalje pa ...napravili, če bi to vsebi- ...bolj razčlenili, tako da ...»naročnik« še bolj po- ...poznal vsebino tiste- ...je naročil. Okvirne ...so namreč zelo široko zastavljene, kot npr. »samoupravljanje v delovni organizaciji« ali »vprašanje našega gospodarskega razvoja« itd. Drugi korak naprej pa bi bil, če bi v tem programu za vsako obliko imeli še napisano: ta seminar se bo pričel takrat in takrat, njegova cena je tolikšna, predavali pa bodo naslednji predavatelji oziroma predavateljice. Skratka, gre za redne razpise, take pač, ki veljajo za vse šolske oblike. Mogoče res prvo leto ne bo presenetljivih rezultatov, toda enkrat bo pač treba tako pričeti, ljudje, zainteresirani — in teh bo iz leta v leto več (v kar sploh ne moremo dvomiti), se bodo navadili, jih obiskovali, opravljali izpite in naloge. Skratka, dopolnilno izobraževanje bo zaživelo tako, kot je že marsikje po svetu, pa bo tudi tako tudi pri nas.

Poseben problem so predavatelji, pravijo v Celju. Ni jih! V to preprosto človek ne more verjeti, saj je vendar v celjski občini več kot 600 učiteljev in skoraj 100 pravnikov, ekonomistov, politologov in ostalih. Če bodo posamezniki vedeli za določene teme in da bo to temo lahko »prodal« na več kot desetih predavanjih, za dober, a še vedno ne tako drag honorar, ki ga prejme predavatelj iz drugih središč, bomo dosegli najmanj dvoje: cena bo nižja, uveljavil pa se bo tudi »domači kader«, ki mogoče tudi zaradi teh »zunanjih« nima tolikšnega ugleda, kot mu v resnici pripada.

Za zaključek še eno. Beseda »program« je zelo široka. Kljub temu, da gre pri tem bolj za prikaz izobraževalnih oblik, ki jih bodo pri celjski delavski univerzi izvajali v naslednjem šolskem letu, bi zato ob zapisu iz zvezne resolucije o razvoju vzgoje in izobraževanja lahko dodali še nekaj iz celjskega sporazuma o družbenem izobraževanju, kdo so člani programskega sveta, kako je s sodelovanjem delovnih organizacij, kaj je s samoupravo slušateljev in še marsikaj. S temi — ne preveč obsežnimi informacijami, bi postal program DU Celje tudi res naš — od delovnih organizacij, in ne samo dokument, ki ima določeno vrednost, ob katerem pa bo treba za njegovo uresničitev še veliko napraviti.

J. ZUPANČIČ

Zreče

Forma viva

V ponedeljek so v Zrečah postavili prvo skulpturo iz odkovkov tamkajšnje Kovaške industrije. S tem je bila nakazana pot in dana osnova za bodočo Formo Vivo. Organizirati jo namerava Kovaška industrija prihodnje leto v sporazumu in s sodelovanjem tovarne umetnih brusov Comet ter s kulturnimi organizacijami v kraju in konjiški občini. Zamisel in vzpodbudo za to kulturno akcijo je dal generalni direktor Kovaške industrije dipl. ing. Marjan Osole. Za organizacijo in delo na tem področju kulturne ustvarjalnosti je pridobil akademskega kiparja Vasilija Četkoviča, ki je izdelal in postavil pri dohodu v Zreče to prvo skulpturo. Nedvomno vzbuja in bo vzbujala veliko pozornost domačinov in obiskovalcev Zreč. Pri odkritju so se zbrali zastopniki Kovaške industrije, Cometa, kulturnih organizacij in sekretar občinskega komiteja ZK. V otvoritvenem govoru je direktor tovarne razložil zamisel Forme Vive, ki bi naj kulturno obogatila kraj. Nakazal je nujnost povezave delavca, ki ustvarja gospodarske dobrine, s kulturnimi dosežki moderne industrijske dobe. Pokazala pa naj bi tudi možnost uporabe odkovkov Kovaške industrije in izdelkov Cometa za izražanje kulture v skulpturah. Predsednik ZKPO se je zahvalil Kovaški industriji za dosedanjo bogato in konkretno delo na kulturnem področju. Stvaritelju prve moderne skulpture v občini Slovenske Konjice so navzoči iskreno čestitali. Prav pohvalno je, da se poleg naglega razvoja industrije v Zrečah, povečanja tovarniških prostorov, zaposlitve novih delavcev, izgradnje stanovanj, vlagajo tudi skupna sredstva za kulturni dvig kraja in nudenja možnosti spoznavanja kulturnih dobrin. Cilj je, vzgajati razgledanega in humanega človeka, ki bo znal tudi ob kovaškem tnalu ceniti kulturne pridobitve.

Konrad Sodin

DOGODKI

Rimske toplice

20 let PD

Rimske toplice so majhen kraj. Poznane so po termalnem kopališču. Zelo aktivno pa je v tem kraju tudi Planinsko društvo, katerega ustanovni sestanek je bil 11. 8. 1953. In letos slavi 20. obletnico obstoja. Priprave za ustanovitev je vodil tedaj aktivni planinec, domačin MIHA ŠKORNIK, društvo pa je do dobra zaživelo, ko je postal predsednik Dani ŠKORNIK, ki odlično vodi društvo še danes.

Društvo je kmalu po ustanovitvi prevzelo v oskrbo domačijo na Kopitniku, ki je od začetka služila za skromno zavetišče, danes pa je že zgledno urejena planinska koča. Uradne otvoritve še ni bilo, vendar predvidevajo, da bo v kratkem. Poleg doma na Kopitniku skrbi društvo tudi za markiranje poti od Lisce do doma na Goreh. Markacijski oddelek že dolga leta uspešno vodi Tine Podbreznik.

Upravni odbor je vedno imel precej posluha za mladino. Pri društvu deluje mladinski odsek, katerega vodja je Marjan Knez. Odsek večkrat organizira izlete v visokogorje, za mlajše pa v gore, do katerih je pot laže dostopna.

Za dosežke v planinskem gospodarstvu, pri vzgoji mladih in v splošni aktivnosti je društvo dobilo priznanje od planinske zveze Slovenije, pred dvema letoma pa tudi priznanje OF. Pri vzgoji mladih sodelujejo prosvetni delavci iz šole v domačem kraju. To mentorstvo je velikega pomena, saj vemo, da ze le malo učiteljev vključenih med planince.

Za uspešno delo v društvu je bil z zlatim častnim znakom odlikovan Miloš Mlakar, s srebrnimi pa Dani Škornik, Miha Škornik, Stane Tauzes, Leopold Pavčnik, dobitnika bronastega častnega znaka PZS pa sta Miro Malgaj in Hedvika Pavčnik.

Društvu ob 20. obletnici iskrene čestitke!

L. P.

Šmartno ob Paki

Tako je prav

Anton Ažman je dolga leta res lepo skrbel za to, da je bila okolica spomenika NOB ob Paki vedno lepa in čista. Žal pa je pred časom zaradi starosti to delo opustil. Radi tega je bilo treba najti nekoga, ki bi to delo nadaljeval. Zanj ga ni bilo. Na predlog tajnika se je predsednik Združenja borcev povezal z mladinsko organizacijo, ki je sedaj to delo prevzela in bo tako skrbela za spomenik in okolico. Že za pretekle praznike je bilo okrog spomenika vse tako, kakor to mora biti.

To je menda prvi primer daleč naokoli, da so se mladinci oprijeli tega prepotrebnega dela. Mladini čestitamo, tovarišu Ažmanu pa se za njegov dolgoletni trud in delo iskreno zahvaljujemo.

Z. K.

Avtomatsko

PTT sekcija Celje je montirala v središču Šmartnega ob Paki v domu Partizana avtomatsko telefonsko centralo. V središču zato, ker se čez nekaj časa misli tudi pošta preseliti v nove prostore. Sedaj pa napeljujejo tudi kabel pod zemljo. Upamo, da bo centrala kmalu nared in dana v uporabo javnosti.

Z. K.

Šentjur

Gradnja bloka

Pereč problem današnjega časa so prav gotovo stanovanja. V Šentjurju rešujejo ta problem z izgradnjo novih stanovanjskih blokov. Pretekli mesec so ob Pešnici dogradili 20-stanovanjski blok; pred nekaj dnevi pa so začeli graditi nov stanovanjski stolpič, ki bo stal nad novim otroškim vrtcem. Dela je prevzelo gradbeno podjetje Obnova iz Celja.

Ko bo stolpič dograjen, bo imel na razpolago 24 stanovanj. Kupci teh stanovanj pa so delovne skupnosti in solidarnostni sklad občine Šentjur. Predvidevajo, da bo gradnja novega bloka stala približno 4 milijarde, končana pa bo v prvi polovici leta 1974.

V načrtu imajo v Šentjerneju gradnjo še enega 24-stanovanjskega bloka, kar je vsekakor razveseljivo. Marsikatera mlada družina, ki se sedaj stiska v kakšni podstrešni sobici, bo tako dobila stanovanje.

L. V.

Obnova ceste

Načelnik za gospodarstvo in finance v Šentjurju, tovariš Senica, nam je povedal, da so v zaključni fazi tudi dela ceste Žamerk—Dobrina. Cesto so obnovili na dolžini enega kilometra. Investitor je cestni sklad občine. Stroški za obnove ceste znašajo 15 starih milijonov.

L. V.

Pripoved alkoholičarke

PREBUJENJE

Da, učiteljica, stara blizu trideset let. Sedela je sama za veliko mizo in pripovedovala svojo zgodbo. Zgodbo svojega življenja in svojo pivsko zgodbo, ki je del tega življenja. Pripovedovala jo je tovarišem, ki so sedeli pred njo, takim, ki so imeli tudi že svojo zgodbo za seboj. Pripoved je potekala v enem izmed klubov zdravljenih alkoholikov v celjski občini.

Zatečeni prsti na mizi so izdajali stisko. Bili so modrikasti, morda od pijače, morda od premagovanja, da se niso zasadili med ljudi, v nje. Nekoč, danes ne več.

Učiteljica je bila že pomirjena, pripovedovala je zlagoma in člani kluba so prisluhnili tem bolj, ker je bila pripoved zanimiva in pripovedovala jo je učiteljica, ki take stvari zna.

»Živela sem v urejeni družini, doma so me celo razvajali. A naši kraji so vinorodni, pijača je povsod pri hiši. Jaz jo nisem opazila vrsto let. Ko sem postala učiteljica, ena izmed tistih, ki mislijo, da bodo preobračale svet, sem spoznala njeno moč. Začutila sem jo v otrocih, ki sem jih učila. V pijači se rode, s pijačo žive in z njo odidejo v smrt. Tako je pri nas in tu je kal vsega zla.

Kot učiteljica na vasi sem kmalu spoznala gorje, ki je domovalo v marsikateri hiši. Vzrok pa je bila vedno pijača. Celi rodovi so že degenerirani, a šmarnica še vedno raste.

Tako je bilo v šoli in med ljudmi. Vedela sem, kaj je zlo, vedela sem, da uničuje, a nekaj nisem vedela — da najdeš v njem pozabo.

Spoznala sem se z vidnim družbenim delavcem in z njim odšla v večje mesto. Težko sem se ločila od vaških otrok, zlasti, ker sem uvidela, da jim nisem v tem čisto nič pomagala, nič spremenila. V mestu smo se lepo uredili. Mož je bil pozoren, rodilo se je dvoje otrok. Imam sedemletnega sina in štiriletno deklico. Delo v šoli, delo doma, vzgoja otrok, nismo imeli urejenega varstva, me je pripeljalo v stisko. A vse sem nekako še prenašala, dokler je bil do mene pozoren mož. A tretje leto zakona me je začel zanemarjati. Poslušala sem vse mogoče reči, a nisem verjela, nisem hotela. Mojim vprašanjem se je izogibal. Večeri doma so bili pusti, vedno brez njega. Otroka sta začela spraševati, če je njihov očka še njun in moj. Najprej sem pred njima moža opravičevala, potem, na koncu sem še samo molčala. Otroka doma, otroci v šoli, to je bil moj svet. Moža sem morala izbrisati. Ko sem odšla kdaj na domove otrok, ki sem jih učila, da poizvem, kako žive, so mi povsod ponudili pijačo. Domačo in tudi kupljeno. Ko sem malo spila, sem čutila olajšanje, in svojih težav nisem prenašala več tako težko. Zvečer, večeri, nedelje so bile puste. Pa sem si sama začela kupovati pijačo. Vino. Najprej sem to skrbno skrivala, vse do zadnjega. Pila sem vsak večer in spila steklenico. Drugi dan se mi v šoli ni nič poznalo. Nihče ni vedel, da pijem. Moja otroka tudi ne. Majhna sta bila. Tako je trajalo vse skupaj štiri leta. Skrivala sem se pred ljudmi in vedno bolj segala po kozarcu. V službi še vedno niso nič opazili. Mož? Ta se mi je čisto odtujil. Nismo več hodili skupaj na dopuste, otroke pa sem poslala v kolonijo. Šele tako, brez vseh sem bila svobodna, da sem lahko pila. V trgovino sem že hodila z velikim cekarjem, da se je čim več steklenic skrilo v njem. Postala sem zabuhla v obraz, nekako so ljudje sumili vame. A vse je še šlo, do tistega usodnega dne, ko me je iskala mati. Mati moje učenke in mi povedala, da moj mož zapeljuje med drugimi tudi njeno hčer. To je bil za mene prehud udarec. Mladoletnice, moje učenke, moj mož.

Poslala sem otroka po pijačo. Iz šole in se napila konjaka do nezavesti. Nikogar več mi ni bilo mar. Spravili so me domov in po nekaj dneh sem si opomogla. A le za nekaj časa. Črv ponižanja je glodal in prešel v sovraštvo. Ubila bi moža, a sem bila prestrahopetna. Lastnih otrok mi ni bilo mar. Zanemarjala sem ju, podila stran. Postala sem hujša od zveri, zgubila sem svoje dostojanstvo. Mož se me je odrekel in skrbel za otroke. Tako sem ga sovražila, da bi mu z lastnimi rokami razpraskala obraz. Pa ni bil tega več vreden.

Nekega dne sem se znašla v bolnici, kamor so me prepeljali po napadu pijanosti. Zdravila sem se tri mesece in v tem času spoznala ne samo svoje, ampak tudi tuje gorje. Bila sem deležna velike pozornosti, obiskoval me je mož, otroka sta skakljala okoli mene in me spraševala, kdaj bom ozdravela. Prišla sta tudi starša in mi vlivala novih moči. Mož se je zresnil, zdaj nam je lepo, preveč lepo, da bi lahko bilo res. Jaz sem se čisto spremenila, prerodila. Prebujenje je prišlo še v pravem času, to vem. Pred nami je še veliko sončnih let in vi me bodrite, ki ste že vse to skusili. Ne mislim se vrniti na staro, a že pozabljeno pot.«

Tovariši, resnični prijatelji, so sprejeli njeno zgodbo in jo tudi zapisali. Kot smo jo mi, eno med mnogimi, v upanju, da osvesti še koga.

Nič posebnega ni, ta alkoholna zgodba, ki se pripoveduje v klubih zdravljenih alkoholikov vsak teden ob istem času. Na različnih krajih v Sloveniji, v klubih in bolnišnicah in v privatnih pogovorih z zdravnikom.

Še jih bomo zapisali in tudi nekaj več povedali o zlu, ki se v zadnjih letih vedno huje razrašča kot rak rana naše družbe — o alkoholizmu.

Zdenka Stopar

»Sovražila sem tako, da bi lahko ubijala. Končala bi sama s sabo, ubila bi moža, otrok mi ni bilo mar. Ker sem bila prestrahopetna, tega nisem zmogla. Ostalo mi je edino upanje — steklenica s pijačo, ki je bila lahko karkoli. Naši kraji so vinorodni, sončne in krvave barve tekočino dobiš povsod. Zlasti so jo ponujali meni, ki sem prihajala na obiske, da zvem, kako žive njihovi otroci. Učiteljica sem.«

Njihovo življenje je materinstvo

ŽIVETI POMENI DELATI

Med dvema mogočnima lipama (katera je lepša, je težko določiti), se skriva majhna skromna hiša MAHARJEVE družine iz Ličnice nad Ločami.

Mater MARIJO RAK, ki smo jo obiskali zato, ker je povila 11 otrok, devet pa jih je ostalo pri življenju, smo zmotili pri delu. Vrtela se je v štali in kljub lačnim živalim, ki jih je pustila v hlevu, je bila pripravljena na pogovor. Umrli sta ji dve punčki, živi pa šest fantov in troje deklet. Štirje fantje že delajo, ena od deklet pa je v službi v Nemčiji in je bila ravno te dni na obisku. V tujini si reže večji kos kruha in čez leta pravi, da se bo vrnila.

Maharjeva mama je skromna in tudi presenečena, ker smo jo obiskali. Obiskov ni vajena, zlasti pa se ji ne zdi pomembno, da smo jo obiskali zato, ker je imela toliko otrok. »Danes je mladina bolj pametna, noče imeti več veliko otrok ...« Za temi besedami se skriva marsikaj, za njimi je čutiti odpovedi in borbo za vsakdan, za njimi se skrivajo prečute noči in zgodnje vstajanje ob zori.

Mlada je še Maharjeva mama, pol stoletja in eno leto je šele naštela, pa pravi, da jo je življenje utrudilo. In da ni pravega zdravja pri hiši. Boleha mož Franc, zato tudi pravega zaslužka ni. Kljub temu, da je nekaj otrok že pri kruhu, pa so vedno trije še doma in za nje je treba vsak dan skuhati, vsak dan skrbeti za na »šiht«. Najmlajša Slavica je stara šele 11 let in hodi v šolo v Loče, za njo pa je treba kupiti zvezke, knjige.

Šele dva vnuka ima mati Marija in pristavi, da najbrž ne bo nobeden od njenih otrok šel po njeni poti. To ni očitek, le stvarna ugotovitev, ki jo prinese prebijanje in življenje iz dneva v dan. In breme, ki si ga matere naložijo, je pretežko za njihova ramena, zato ni čudno, da se je obisk pri materi Mariji končal z njeno ugotovitvijo — delati pomeni živeti in trpeti.

Življenje pa teče dalje in dobiva nove oblike. V hiši, ki raste na novo, ker se je stara utrudila in je premajhna za vse, ki tam še živе, odidejo in se spet vrnejo. Nad obema pa šumita lipi, gospodarju Francu v ponos in v znamenje otrok, da bodo vedeli kam priti. Simbol slovenstva pridobiva na veljavi, zlasti, če se otroci vračajo iz Nemčije.

ZDENKA STOPAR

Celjska kultura

SUŠA JE TUDI ZANJO

Čim se tlak celjskih ulic segreje nad letno povprečje, že lahko ugotovimo veliko kulturno sušo, ki jo oblaži (le tu in tam) osamljena kulturna prireditev. Svoj čas smo imeli letne grajske igre, koncerte v mestnem parku in ne nazadnje predstave na prostem v Trnovljah. Vsega tega pa v zadnjih letih ni več. Nekoliko se potrudimo le ob občinskem prazniku, kaj drugega pa nikomur več ne krade poletnih počitnic. Pa še ob teh prireditvah imamo velike težave. Kje so vzroki? Celjsko regionalno kulturno središče postane v teh mesecih samo še spremljevalec vseh okoliških kulturnih dogodkov. Omenimo naj samo loške poletne prireditve. Odkod jim pogum, entuziazem, denar? Denar ni vse! Tu je peščica ljudi, ki jim ni žal poletnih počitnic. Še so ljudje, ki se žrtvujejo za kulturno življenje sovaščanov! V mestu nam kaj takega skoraj ne pade na misel! Eden izmed vzrokov je prav gotovo neenotno kulturno delo in zato tudi propade marsikatero osamljeno prizadevanje.

Naj bo kakor koli, nekaj bo treba v prihodnjem letu storiti. Celjska občina konec koncev daje relativno veliko za kulturne dejavnosti — predvsem za profesionalne. Prireditve pa se skoncentrirajo v glavnem na jesenko-zimsko sezono, dobršen del leta pa ostane nepokrit. Pogodbe, s katerimi se pri Kulturni skupnosti vežejo uporabniki sredstev, bi morale prav gotovo nalagati tudi tovrstne obveznosti. Realne možnosti vidimo v ustanovitvi enotnega telesa za prirejanje poletnih kulturnih prireditev, ki bi ga sestavljali predstavniki Kulturne skupnosti, Občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij, Turističnega društva in vseh tistih, ki se na tem področju preizkušajo kot organizatorji. Tudi Trnoveljčani so pripravljeni ponovno oživeti svoje letne igre, ne morejo pa jih pripravljati izključno na lasten riziko in brez podpore. Iste predstave bi lahko gledali tudi na celjskem drsališču, zlasti, ko bo le-to pokrito. Program svojih prireditev bodo v prihodnji sezoni predložili Kulturni skupnosti in Občinskemu svetu ZKPO.

ŠTEFAN ŽVIŽEJ

SPET FILMSKO GLEDALIŠČE

Priprave za predstoječo filmsko-vzgojno sozono so v polnem razmahu. Repertoar je izbran, pogodbe z distributerji so sklenjene, tehnične priprave teko v redu. Za tiste, ki jih zanimajo filmsko vzgojna prizadevanja Zveze kulturno prosvetnih organizacij, objavljamo spored za prihodnjo sezono:

Mladinske filmsko gledališče:

Od 1. do 6. oktobra — TRI PLUS DVE — sovjetski barvni film.

Od 5. do 10. novembra — JAGODE IN KRI — sovjetski barvni film.

Od 3. do 8. decembra — S.O.S. NOBILE — italijanski barvni film.

Od 4. do 9. februarja 1974 — ZBOGOM G. CHIPS — angl. barvni film.

Od 5. do 9. marca 1974 — V PEKLU MAMIL — dansko-norveški film.

Od 1. do 6. aprila 1974 — Z — francosko-alžirski barvni film.

Pionirski kino:

Od 8. do 13. oktobra 1973 — PIKA NOGAVIČKA — švedski barvni film.

Od 12. do 17. novembra 1973 — VOLK SAMOTAR — jugosl. barvni film.

Od 10. do 15. decembra — PROFESOR BALTAZAR — jugosl. barvni film.

Od 11. do 16. februarja 1974 — TOVARIŠIJA PETRA GRČE — jugosl. barvni film.

Od 11. do 16. marca 1974 — GULIVERJEVA POTOVANJA — amer.-ital. barvni film.

Od 8. do 13. aprila 1974 — LA FANTAINOVE BASNI — francoski film.

SOSED SOSEDU

LAČNI OTROK

V središču mesta Celja, kjer sodeč po lepih oblekah in še razkošnejših avtomobilih, vlada soliden standard, se je pred kratkim pripetil nenavaden dogodek. Ne toliko nenavaden po svojem nastanku, a toliko bolj pretresljiv po svojem izvoru, ki je botroval slabosti malega desetletnega dečka.

Na ploščadi pred trgovino Center v Celju je omedlel zaradi nenadne slabosti deček, ki bi mu komaj prisodili deset let. Pepelnati lasje so se mu lepili na čelo in belina obraza je izdajala hudo slabost. Pristopil je starejši Celjan in pomagal dečku na noge. Nudili so mu vodo in prvo pomoč in po preteku pol ure se je fantek opomogel. Ljudje, ki so se zbrali okoli njega, so zadevo komentirali po svoje, vsakdo je iskal vzroke, od bolezni do vročine. Molčeči otrok skraja ni hotel pripovedovati, ker ga je množica begala in slabost je bila še toliko močna, da ga še vedno ni zapustila.

Celjan se je odločil in ga povabil na dom. Po kapljicah je prihajala iz otrokovih ust resnica na dan. Velike oči so se ozirale naokrog in ko je slabost minila, so se ustavile na skledi z breskvami. Ponudili so mu in hlastno je segel po njih. Potem je povedal, da ni jedel že cel dan. Zakaj, je vrtalo v dobrih ljudeh? Vprašanje je šlo težko iz jezika in je obviselo v zraku. A treba je zvedeti zakaj. Dečku so ponudili kruha in prigrizek. Tudi tega je zmlatil, kot da ne bi jedel že teden dni.

»Kupili smo fička, v začetku meseca, pa je mami zdaj zmanjkalo za hrano. Jaz hodim na trg, da tam kaj najdem, a zdaj že nekaj dni nisem nič dobil. In nič jedel. Oče se vozi z avtom naokoli, mi pa kakor vemo in znamo ...«

Besede so obvisele v zraku, kot da ne bi bile stkane v resničnosti. Ta je tako kruta, da se dogodku ne more ničesar dodati, ne vzeti. Preljubi standard, kakšno žrtev si boš že izbral? Ne segaj po nedolžnih otročičih in pusti jih živeti. Site in zdrave.

Z. STOPAR

Šmarje pri Jelšah

DOLGO, VROČE POLETJE

Naslov dejansko ustreza ...nemu obdobju v občinskih ...vah. O mladinskih delovnih akcijah niti ne bi govorili, ... ali tako že vsakdo ... Tudi ne o akciji na Vin... vrhu, kjer se menda že ...avljajo na novo akcijo ... so rekli, da naj bo ...rat, dokler ne vedo, ka... in kaj, v ilegali). Radi bi ...pali obcestne jarke, pa ...jo ljudi. Če bo vse po ..., bodo ljudje prišli. Ra...jo na novoustanovljeni ... »kozjanski« odred, ki ... ga ustanovili ob akciji na ...ovi kmetiji.

Letošnje leto je leto delovnih akcij. Je tudi leto vseh ...čih sprememb in brez ...ega dvoma, tudi leto do... največjih uspehov v ob... Res je tudi, da so ti ...ehi marsikoga že zanesli, ...na pa vidi v njih le do... osnovo za skorajšnjo re... iz nerazvitosti. Kaj smo ...li s tem, da so ti uspehi marsikoga zanesli. Precej, ...od drugim tudi to, da se ...kateri kar očitno zanašajo ... to, da bo »nekdo« že po... in da se ni treba več ..., grizti, truditi in da je ...ova vloga končana. Daleč ...ega. Prav čas, ki je pred ...ani šmarske občine, bo zahteval še več angažiranosti kot je zahteval doslej.

Skorajda polovica letošnje letine, predvsem grozdičevja, je mimo. Tudi ob tem se porajajo vprašanja, ki bodo dobila svoje odgovore, ko bo celotna letošnja bera za nami. Letošnja novost so bile prav gotovo jagode. Vsi, ki so jih gojili, so dobili nasvete, kako naj ravnajo z njimi, da bo najbolj prav. Tisti, ki so dajali nasvete, so se potrudili bolj ali manj. V življenju je pač tako; nismo vsi enaki. In ker so se nekateri potrudili pri svojem delu manj, kot bi se morali, njihovo delo ne le, da ni rodilo uspeha, pač pa je povzročilo škodo. Jagode so na večih krajih rastle zaman. Za takšne reči obstajajo krivci in prav bi bilo, če bi jih našli. Vendar, kot rečeno: počakajmo na konec leta, ko bodo čisti računi.

Tudi se je v tem dolgem, vročem poletju izkazalo, kot že tolikokrat doslej, kako zelo potrebuje šmarska občina strokovnjake. Še zlasti velja to za kmetijstvo. Ni slučaj, da jim uhajajo. Pravimo, da je občina izrazito agrarna. Kako gre torej skupaj, da gredo ljudje, ki jih v občini krvavo potrebujejo?

Skoraj enako je tudi v občinski upravi. Manjka cel kup ljudi, ki bi morali opravljati odgovorna in pomembna delovna mesta, ki jih občina še kako potrebuje. Ni jih, tudi ekonomistov ni. Problem so stanovanja, problem so ceste, precejšnje oddaljenosti, šolstvo še vedno razburja. Zanimivo bi bilo pogledati samo en primer. Znano je, da občina nenehoma gradi, da rastejo objekti, da rastejo obrati, turistične kapacitete, nove šole, zdravstveni domovi, vrtci in podobno. Svoje hiše grade tudi občani. In vendar je urbanistična služba na občini slaba, referenta za urbanizem pa sploh ni, vsaj pred nedavnim ga ni bilo. Težave so tudi z urbanističnimi načrti. Podčetrtek bi že zdavnaj imel bencinsko črpalko, če bi bil urbanistični načrt kraja narejen tako, kot bi moral biti. Ponudnik se je umaknil ...

Prišla je poleg pedagoške vojne (nekateri pravijo, da ni tako hudo in da ni nihče nikoli ničesar rekel. Šolniki so že od nekdaj živeli v najlepši slogi.) še kmetijska. Vroče in predvsem dolgo poletje se nadaljuje. Kdo bo prodajal in kdo iztržil denar, to je tu vprašanje. Stvari gredo naprej, akcije tečejo, v občini pa se prepirajo za oslovo senco, ki bi je niti ne bilo, če bi se ljudje znali sporazumeti na pameten način. Obstajajo tudi kompromisi. Če je krava pridelek kmetijstva (da je temu tako, ne dvomimo), jo torej naj proda kmet ali ustrezna specializirana organizacija. Trgovsko podjetje Jelša krav ne vzgaja, torej naj jih tudi ne prodaja. Tako mislijo v kombinatu in tako smo nedolgo tega tudi zapisali.

Ob takšnih večjih zadevah pa se porajajo še manjše. Na primer gostinske usluge. Nič kaj zadovoljen ne more biti človek z uslugami v hotelu Pošta v Rogaški Slatini. Takšnih primerov pa bi se še lahko našlo, če bi grebel še naprej.

Kljub težavam se občina vneto pripravlja na praznovanje svojega občinskega praznika, ki bo letos v Podčetrtku, 9. septembra. Še pred tem bo, 2. septembra, v Kozjem veliko zborovanje aktivistov OF kozjanskega okrožja.

Oba praznika ne bosta le prilika za oceno dela, pač pa tudi za resen pretres vseh negativnih pojavov.

MILENKO STRAŠEK

Če so bile Atomske toplice do nedavna samo zadnje in obupno pribežališče posameznikov, potem to danes niso več popolnoma, zakaj v toplice čedalje bolj prihajajo tudi tisti, ki so zdravi ali pa samo na pol. Tako nekako izgleda torzo pred bazenom in med objekti atomskih toplic.

pisma

PRAVICA DO KOSA KRUHA

Kot vaša bralka in mati sina Konrada Ogrinc, ki je vaš naročnik, bi vam rada napisala nekaj besed.

Vaš dopisnik ali celo novinar je navedel kot primer nerazumevanja za družino priseljenega tovariša Vajdiča iz Pogleda pri Ločah. Njegova žena je zastonj iskala gostoljubja v Ločah in kot mati številnih otrok tudi zaposlitve ni dobila. Prosim, če objavite naslednjih nekaj stavkov, za katere upam, da bodo našli razumevanje pri širši javnosti, če že v Ločah nočejo razumeti za kaj gre.

Kot mati dveh mladoletnih otrok, katerima bi rada pomagala do dobrega kosa kruha, in jima zagotovila lepo bodočnost, sem zaprosila za zaposlitev pri obratu podjetja »Konus« v Ločah. Tu so sprejeli le žene iz dobro situiranih družin, kjer ni številnih otrok, možje imajo avtomobile in si lahko privoščijo vse tisto, na kar mi še pomisliti ne smemo. Službo so dobile tudi žene mož, ki imajo vpliv na uslužbence v podjetju. Moj mož je star in za delo nezmožen, otroci pa so člani skupnosti in se imajo pravico izučiti poklica, za katerega so sposobni. Težko pa bom uspela, da bi se otroka dokopala do poklica, ker nimam zaposlitve, kljub temu, da je skupnost dolžna, da mi jo da, kjer je možno.

Čeravno nisem priseljenka, kot tovarišica Vajdičeva, tudi jaz nisem naletela v Ločah na razumevanje. Nehote se sprašujem, kje je toliko opevani socializem in enakopravnost.

Prosim vas, da z okorno roko napisano pismo objavite. Zelo vam bom hvaležna! Elizabeta Ogrinc,
Lipoglav 88
Loče pri Poljčanah

VSI SMO LJUDJE A NE ENAKI

Danes vam pišem zato, ker bi rada povedala nekaj besed v pojasnilo tovarišici Marti Golež, ki jo je moj članek o sprevodniku tako globoko prizadel. Tovarišica ima sicer prav, da smo vsi ljudje, vendar nima prav, ko pravi, da smo vsi enaki. Res smo približno enaki, vsak s svojimi napakami. Niso pa te napake enake in tudi v družbi se ne kažejo enako. V opravljanju svojega poklica moramo biti vsaj malo pozorni do človeka, če že to ne, pa vsaj pošteni. Morda ta tovarišica nima mnogo opravka z ljudmi v svojem poklicu, zato tega res ne more razumeti. Povedati ji moram še to, da se nikakor nisem zadrla nad tem sprevodnikom, kar tudi v članku ni pisalo, ampak sem ga samo opozorila, da mi je še dolžan devetdeset para. Opozorila sem ga tudi s tisto vljudno besedico »oprostite«, ker poznam toliko bontona in sem toliko vzgojena, da znam uporabljati njene »tako malokdaj« izrečene besedice »prosim, oprostite, hvala«. Jaz imam ob tem drugačno mnenje; zdi se mi namreč, da se te besede prevečkrat uporabljajo, saj jih slišimo za vsako malenkost.

Tudi sprevodniku sem rekla vljudno: »Oprostite, dobim še devetdeset para.« On pa je odgovoril z bolj grobim glasom, da nima. Potem sem mu še rekla: »Potem mi pa vrnite tisti dinar in jaz vam bom drugič dala deset para.« Na te besede mi ni odgovoril in tudi jaz ga nisem več nadlegovala; ker se nisem hotela dreti tako kot si je tovarišica Marta predstavljala — poudarjam — samo predstavljala. Takoj sem se že odločila, da bom pisala najprej na podjetje, potem pa mi je ta ideja zamrla, ker vem iz poznanstva, da se tam ne brigajo preveč za takšne malenkostne primere.

In tako se je ta dogodek znašel v NT, lahko pa rečem, da niso vsi sprevodniki takšni, kajti potem bi se tako ne mogli voziti z avtobusi, če bi morali plačevati dvakratno. Zato tudi rada verjamem, da se tovarišici Marti, ki me je tako kritično obsodila, ni zgodilo še nič podobnega. Morda se ji še bo, ali pa tudi ne. Tudi meni se je prvič. In spet smo pri enakosti ljudi. Upam, da bo tudi ona kmalu spoznala, da res nismo vsi enaki po navadah in lastnostih. Predvsem slabe lastnosti niso enake. Katere se pa izražajo pri nekaterih ljudeh bolj v družbenem življenju, pri nekaterih pa bolj v zasebnem.

Povem naj še to, da se je drugi dan dvema potnicama pri istem sprevodniku zgodilo nekaj podobnega in zato vljudno prosim tovarišico Marto, naj se zaradi tega ne razburja več, sicer pa še pričakujem nadaljnje izbruhe in pripombe glede enakosti (te togotne ženske).

Majda Z.

ŠE K ČLANKU » BREZ SAMOKRITIČNOSTI«

V Novem tedniku št. 26 smo brali članek izpod peresa tov. Štefana Žviže-ja, v katerem pisec zaključuje, da smo igralci DPD Svobode Polzela premalo samokritični.

Morda dogodek v Ločah res ni bil na pravem mestu. Vem pa tudi, da kritiko o predstavi Velike puntarije v radiu Celje ni sestavil nihče drug kot pisec zgoraj navedenega članka. Saj dobro poznamo njegove krilatice kot so: »Eno je želeti, drugo uspeti«, ali pa: »Več smo pričakovali kot pa smo videli.«

Te besede so bile tudi edina kritika ob predstavah iz prejšnjih let, s katerimi smo sodelovali na republiški dramski reviji. Vemo pa tudi, da si nihče od novinarjev Novega tednika predstave Velike puntarije ni ogledal.

Moti nas namreč eno. V razgovoru po premieri smo pričakovali od tov. Žviže-ja, da bo poleg čestitke k uspehu povedal kakšno besedo o predstavi, saj je bila to najboljša priložnost, pa tudi igralci so to pričakovali.

Kot člani združenja gledaliških amaterjev Slovenije se zavedamo svojih dolžnosti in smo bili vedno pripravljeni sprejeti vsako kritiko, ki je dobronamerna. Če pa je kritika obarvana recimo s kančkom zavisti, pa je nekaj povsem drugega.

To ni delo tajnika področnega združenja. Prepričan sem, da bo šlo področno združenje rakovo pot, če bodo tajnikova »dobrohotna« opozorila takšne vrste.

Da bi lahko nekdo svoje osebno mnenje objavil v radiu ali časopisju naj bi bil, če že ne strokovno usposobljen, pa vsaj nepristranski in do vseh enako kritičen, kar je najbolj važno.

Da goljufijo ljudje hitro spoznajo kot navaja v članku, on sam verjetno najbolje ve. Na Polzeli smo imeli do sedaj vse predstave dobro obiskane, čeprav so Polzelani zahtevna publika, vendar veliki ljubitelji amaterizma.

Naj bo dovolj besedi o tej predstavi in ne želimo več kakršnekoli polemike.

Vse, kar smo delali, se učili in žrtvovali, smo z enim samim namenom: čimbolj svečano proslaviti 400 oziroma 500-letnico kmečkih uporov v naši občini.

Zdi se mi, da bi bila vsaka dalje izrečena beseda skrunitev spomina na krvave dogodke iz naših preteklih dni. NOVAK

ZAHVALA TOVARNI GARANT

Pred dobrim mesecem sem kupila v tovarni Garant Polzela večjo omarico (komodo). Takšno sem si že dolgo želela in toliko bolj vesela sem je bila, ker jo je težko dobiti. Na žalost pa je bilo veselje kratkotrajno. Izgubila sem namreč ključ od vrat omare. V njej sem imela spravljen denar in ostala sem brez ficka.

Opogumila sem se in tovarni v Polzeli napisala pismo s prošnjo za nov ključ. Nisem imela veliko upanja, a zelo sem se vzradostila, ko sem čez teden dni dobila pismo z žigom tovarne, v njem pa ključ za omarico.

Tovarni Garant se prisrčno zahvaljujem za storjeno uslugo. Pri nadaljnjem delu jim želim čim več uspeha, hkrati pa jim čestitam k njihovi obletnici.

Želim, da bi se tudi druge tovarne zgledovale po tovarni Garant iz Polzele.

PANIKA J.

UREDILI SMO CESTO

V vasi Log pri Bohorju živi in se bori za vsakdanje potrebe nič koliko malih kmetov, ali kakor ji še drugače lahko imenujemo — vrtičkarjev. Vaščani so si letos zgradili novo, lepo cesto, po kateri se brez težav da priplajati do vsake gruntarije. Cesta se zlepi z gozdno cesto, ki pelje v Kozje. Dela je po redni službi nadziral Miha Kostere. Denar za gradnjo so zbrali vaščani sami. Po zbiralni akciji so na pomoč poklicali buldožer in pa mojstra, ki je reševal probleme v zvezi s trdimi kamninami. Vsa dela so bila zaključena do slovenskega praznika, dneva vstaje, 22. julija.

LESKOVŠEK JAKOB
Lesično

Na peščeni plaži v Baški, kamor zahajajo celjski pionirji že nekaj let, je prijetno vsak dan bolj, zlasti če se že štejejo dnevi za odhod. Zato pionirji in pionirke, dekleta in fantje iz celjske in velenjske občine, ki letujejo v Celjskem domu, izkoristijo vsak prosti čas za kopanje in sončenje.

FIJAVŽ FRANJO (5)

Delo aktivistov med NOB

DELOVANJE POLITIČNIH AKTIVISTOV V LETIH 1941—45 NA CELJSKEM IN SAVINJSKEM OBMOČJU

Že 1944. leta so se začele predpriprave za gospodarsko in splošno družbeno delo po osvoboditvi

Razumljivo je, da so bili s tem znatno izboljšani pogoji političnega dela, ki je zahtevalo organizirano povezavo. Že v poletju 1944 se pri okrožnem partijskem in OF odboru osnujejo sekcije in referati, ki so bili zadolženi opravljati ne le trenutno funkcijo povezovanja z aktivisti v krajevnih, rajonskih in okrajnih OF odborov in z vojaškimi enotami, temveč so se bili dolžni pripravljati že za delo po osvoboditvi. To je s problemi trgovine in preskrbe, kmetijstva in gozdarstva, denarništva, prosvete, zdravstva in narodne zaščite. Funkcije okrajev so povezovali in koordinirali okrožni odbori OF, ki so odgovarjali za svoje delo oblastnemu komiteju oziroma Pokrajinskemu odboru OF in PK KPS. Za primer navajam poročilo Okrožnega odbora OF iz novembra 1944. leta s podpisom Sergeja Kraigherja, ki navaja, da obstajajo v okrožju Celje okraji: Zgornja Savinjska dolina, Litija, Vransko, Celje-mesto in Celje-okolica, Žalec, Šoštanj, Revirji in Konjice s skupno 700 krajl, s 410 odbori OF, 75 odbori Delavske enotnosti, 125 odbori SPŽZ in 270 odbori ZMS. V septembru je delovalo na področju okrožja, kot posnemamo iz poročila oblastenga komiteja, 110 članov KP in 80 kandidatov KP. V avgustu mesecu je bila izvedena mobilizacija 500 za vojsko sposobnih mož. V septembru je doseglo število mobiliziranih 600. Seveda je le za polovica tega števila odšla v borbene enote, a drugi so bili razvrščeni na komande mest, vojna področja, na kurirske postaje itd. Iz poročila Oblastnega komiteja posnemamo, da je v decembru delovalo v okrajih celjskega okrožja 180 aktivistov SKOJ s 1098 člani. K uspehom političnih aktivistov je vsekakor treba šteti velike napore pri izvedbi volitev v krajevno NOO. Te volitve se je izvajalo po odloku Slovenskega narodno osvobodilnega sveta po vsej Sloveniji. Lahko rečemo, da so se volitve tako množično opravile, razen na osvobojenem ozemlju v Beli Krajini in delu Notranjskega le še v Zgornji Savinjski dolini in delu Kozjanskega.

Nemogoče je opisati vse delo, ki so ga s predanostjo opravljali naši aktivisti, kako obširno in komplicirano, je bilo njihovo delo, povrhu vsega še povezano z veliko nevarnostjo!

Koliko idej in energije je bilo potrebno, da se je vse delo pravilno, smotrno in konspirativno odvijalo. Posebno težavne so postajale proti koncu vojne prehranjevalne akcije, ko je bilo potrebno in to češče na hitro preskrbeti živež za to ali ono večjo ali manjšo vojaško enoto poleg redne skrbi za preskrbo enot Narodne zaščite, kurirskih postaj in še posebej za preskrbo bolnišnic in ilegalnih tehnik ter tiskarn. Pretesno je ovrednotiti v tem orisu vse, četudi zelo pomembne dogodke, ki so se odvijali na našem področju med narodno osvobodilno vojno. Še težje bi bilo prikazati veličastne podvige številnih skupin in posameznikov — omenimo npr. le akcijo rešitve talcev v Starem pisku 15. decembra 1944 — ko so mnogi prispevali tudi svoja življenja za uspešen konec vojne in s tem tudi za današnje naše pridobitve. Borili so se z orožjem v roki, upirali se in umirali so v mučilnicah, v zaporih in koncentracijskih taboriščih.

V dneh, ko obujamo spomine na delovanje političnih aktivistov na celjskem in savinjskem področju, je prav, da se hvaležno spomnimo na številne padle in preživele borce, ki so bili najboljša opora našim bojnim enotam, da se spomnimo naših partizanskih hčerk, požrtvovalnih mater in vseh sodelavcev partizanov ter da ohranjamo njih svetle like mlajši generaciji.

KONEC

BONTON V TRGOVINI

Ko sem pred nekaj dnevi kupovala stvari za prvi razred, sem kupila tudi aktovko. Da je ne bi nosila zavito, sem vse spravila v njo in tako z lepo vestjo nosila aktovko.

Iz knjigarne sem odšla v Namo, kjer si vedno ogledam izložbe in kaj imajo novega na policah. Pri tem vedno še kaj koristnega kupim, ne da bi prej mislila. Tako sem na oddelku usnjene galanterije kupila dva para copat. Ko sem plačala in hotela oditi, pa me je prodajalka zgrabila za aktovko in rekla, če sem jo tam kupila. Lahko bi vedela, da je nisem, saj ih ona prodaja. »Mi imamo ravno takšne,« je dejala in kar strgala z nje trgovniški obesek.

Njeno vedenje me je toliko zmedlo, da nisem nič rekla in odšla iz trgovine. Imela pa sem občutek; občutek krivde, da me njen pogled spremlja vse do doma, čeprav sem šla na avtobus.

V tridesetih letih si nisem vzela niti deset para, a dogodek pa mi je toliko ranil ponos poštenosti, da si nisem mogla kaj da to ne objavim v časopisu. In če ga bo prebrala tudi ta prodajalka, naj mi oprosti; mogoče samo zbira obeske z aktovk ali pa se bo ob tem zamislila in spoznala, da se s strankami ne ravna tako nesramno.

Upanje imam, da ne izgledam že na prvi pogled kot tatica, da me lahko tako naravnost obsodi kraje. Obenem pa tvori ogled kolektivu, ki si prizadeva ustvariti solidno postrežbo, saj je to nova trgovina z novim in mladim kadrom, ki ima vse bodočnost pred seboj.

Berta Povše,
Šmarčno ob Paki

ALI MI DAŠ . . .

Ne morem pozabiti in mi mimo dogodka, ki se mi je pripetil 26. 6. 1973. Šla sem v Pečovnik, okoli 17. ure je bilo, k svoji znanki po novem mostu preko Savinje. Za menoj se je pripeljal fantek, star največ 15 let. Ko me je dohitel, se je ustavil in kar tebi nič, meni nič me je ogledoval in vprašal, če mu dam . . . za 50,00 din. Močno sem bila iznenadena, da mi je pobralo sapo, ko sem prišla k sebi, sem ga oštela, da za kaj takega ne bi smel vedeti. Zabrusil mi je, da ne govori samo to, da tudi dela to. Rada bi poznala starše, ki imajo toliko denarja, da ga lahko dajejo otrokom, ki samovoljno razpolagajo z njim. Namesto denarja naj bi jim posvetili kakšno urico moralne vzgoje.

Razočarana sem nad tako mladino, še bolj pa nad starši. Sama živim v težkem finančnem stanju in moram pretehtati vsak dinar, ki ga porabim, pa tudi tisti, ki je namenjen za hlebček kruha, zato me je dogodek še posebej prizadel in užalil.

Razočarana T. J.

SAVINJSKA DOLINA

Oj lepa Savinjska dolina,
ti biser slovenske zemlje
ravnina in hribi in gričkí
obkrožajo, čuvajo te.

Na sredi te tvoje ravnine
mestece novo stoji
mestece novorojeno,
ki daleč poznajo ga vsi.
Mestece naše ti Žalec
znano si blizu in daleč.
Ti center zelen'ga zlata
krasi in obdaja te park,
izvirek dolarjev in mark.
Nikdar ne bo mrtev in pust

poletni ta mesec avgust.
Saj bol' kot kdaj prej oživi,
ko obiralcev roj prihiti.
Kot hotel bi prosit za tango,
postavi se fantič pred štango.
Ves dan zdaj tu stroji brne,
in pesmice vmes se glase.
Hmeljarji pa kot avtomati
hitijo, dokler je še čas,
da bi čimveč zaslužili
denarja, za zimo, za mraz.

B. K.

ŠE O KRAVI IN NJENEM TEKU

Medtem ko sem prebiral v vašem časniku to in ono, so se mi oči ustavile pri članku, katerega je pisala bralka Marija L. iz Dobja. Članek nosi naslov »Krava je tekla za avtom«. Odločil sem se, da podam temu članku tudi svoje mnenje.

Marsikomu, ki bo prebiral te vrstice, mu bo verjetno šlo na smeh, saj je po opisu to eden redkih dogodkov. Ne morem si zamisliti, da si naši državni organi želijo tak ugled. Danes imamo posebne avtomobile za prevoz živine. Marsikomu se smešno zdi, da bi bila krava privezana za avto in tekala za njim. Pomisliti moramo, da je tudi ona živo bitje, s katerim moramo lepše ravnati. Tudi ona ima um, vendar ga ne more pokazati.

Glede na neplačane obveznosti ali po domače rubež, pa mislim naslednje:

Ker je danes vsakemu določena ustrezna davka, se mora vsak občan oziroma državljan zavedati te svoje obveznosti in jo urediti, pa najsibo kjerkoli. So pa nekatere obveznosti prevelike, še posebno na revnem Kozjanskem. Precej ljudi, ostarelih in obnemogli h, v nedostopnih krajih, trpi marsikatero pomanjkanje z edinim bogastvom — z eno kravico. Zato se mi tudi čudno zdi, da bi zaradi pokojnine oblast iz zaklenjenega hleva pobirala skromno kozjansko imetje.

Venčeslav Jager,
Kalobje

Nekoč čista in za kopanje zelo prijetna Savinja bo kmalu med tistimi rekami, ki za kopanje niso več primerne. Posebno velja to za spodnji tok niže od Celja, tako da se lahko kopajo le še nekje od Žalca navzgor. Takšnih prizorov, kot je ta na sliki, bo vedno manj, če se ne bo nihče zavzel za čistost rek. Slika je bila posneta pri mostu čez Savinjo pri Latkovi vasi pred dnevi. Poleg odličnih možnosti za kopanje in ribolov privablja kopalce bife, ki je v neposredni bližini.

Besedilo in posnetek: T. Tavčar

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Praksa. Spet me čakajo pusti dnevi in spet se bom dolgočasila in poslušala neslane opazke.

In potem naenkrat kot strela z jasnega — na prakso grem k tebi. Že na tedenski praksi sem čutila neko simpatijo do tebe. Spominjam je tvojih elegantnih kretenj, prisrčnega smehljaja in igrivih oči Bil si tako preprost in z mano si se pogovarjal, kot bi bila najmanj sošolca.

Prvi dan je minil hitro, preveč hitro. Drugo jutro sem se zgodaj zbudila, se skrbno uredila in počasi krenila v poletno jutro Ne bom pozabila čustva, ki me je prevzemalo. Sonce je prijetno sijalo, v srcu mi je kipelo. Pričela sem poskakovati kot v otroških letih, najprej po eni, nato na drugi nogi. Da, bila sem srečna kot otrok.

In tako je bilo do konca prakse. Veliko sva se pogovarjala, a v začetku me je motilo tvoje hvalisanje. Govoril si o dekletih, o svojih osvajalnih prigodah, da sem bila že kar jezna na te slavospeve. In končno, ko sem se tega naveličala, sem ti zabrusila: »Kdor veliko laja, malo grize.« Pogledal si me, zardel, nato si se začel smejati in jaz sem ti pri tem pomagala. Postala sva prijatelja. Mnogo sem zvedela o tebi, o tvojem otroštvu in dijaških letih

Moja prijateljica, ljubosumen stvor, ti je povedala, da imam fanta pri vojakih. Postal si zadržan. Nisi več sedel na naslon mojega stola in se polgraval s prameni las Se še spominjaš, kako si mi stresal malto z las in obleke, ko sem nekoč za šalo ometavala stene.

Potem je prišlo slovo. Končala sem s prakso in žalostna sem odšla zadnji dan prakse domov.

Ko sem ti prinesla dnevnik, da mi ga podpišeš, te ni bilo v pisarni Ko si odprl vrata in me zagledal, je tvoj obraz zasijal in nasmehnil si se. To je bil zadnji smehljaj, ki si mi ga naklonil. Sedaj me nočeš več poznati, mimo mene greš kot mimo drevesa.

Ali si pozabil, da si mi dolžan sicilijanski poljub, ki si mi ga obljubil ob popevki »Poljubi sicilijanski«. Dobila sem le navadnega.

Sicer pa so sedaj že predaleč tisti dnevi, le bežno se še včasih spomnim čudovitih poletnih dni A v srcu bodo za vedno zapisani kot neko neizpolnjeno hrepenenje.

Robin-ija

MILENKO STRAŠEK (4)

ZVONAR MARKO

Marko je slonel ob nagrobniku, vzidanem v cerkev, daleč vstran od zvonov, a vendar tako blizu njih. Čutil jih je in stožilo se mu je, kakor se more le otroku. Danes bodo sneli enega izmed njih, Janeza, ki je tako lepo pel in čigar greh je bil samo v tem, da je bil takren. Rekli so, da ga potrebujejo za topove, ne da bi za to vprašali njega, Marka, ki je toliko let živel z njimi. Zvon bodo vrgli s stolpa in odpeljali. Nič več ne bo njegov glas pel med bohorskimi gozdovi. Marko se je odločil. Stopil je okoli cerkve s pogledom uprtim v tla. Za cerkvenim zidom je stal stari župnik. Sivi lasje so mu belili čelo. S težkim pogledom je krožil po svojih faranih, kot da išče pomoči. Ne, pri ljudeh v škornjih ni bilo rešitve. Tako je bilo odločeno. Marko se je pomaknil bliže k staremu duhovniku.

»Gospod, kaj ko bi rekli onim, naj ga puste, ko je tako lepo pel Gospod, saj vendar ne morejo . . .« Marku je spolzela solza po izsušenih licih. Župnik je molčal. Beseda bi bolečino še povečala . . .

»Achtung,« je glas zarezal tišino kakor meč. Marko se je zastrmel v višino. Iz line se je pomikal zvon . . . »Padel bo!« Množica je valovila. Zvon se je nagnil in zanihal. Se enkrat je zvonar Marko pogledal župnika, potem z dolgim, solznim pogledom objel zvon in odšel, kot da bi iskal korak . . .

Ni slišal padca. Na oči so mu planile solze. Naslonil se je na cerkev in jokal. Kolikor je odteklo solz, toliko je priteklo vanj sovraštva do teh ljudi, ki so mu vzeli zvon, njegov zvon, da ga pretope v takšen ubijalski top, pred kakršnim je nekoč že sklepal svoje življenje.

Taki so bili tisti dnevi. In včasih se je Marku zdelo, da pojejo gozdovi glasneje kot zvonovi. A ne zanj — Marko se je postaral.

Z drsajočimi koraki je stopal mimo debele škarpe, nad katero je pela svojo stoletno pesem lipa. Kot ponavadi. Res, kot ponavadi, z enakimi koraki je šel, z istim, ustaljenim smehljajem med ustnimi konci.

»Mimogrede stopim še malo na vrh, k zvonovom, da vidim, kako žive, da da,« je mrmral v brado. In šel je, čeprav bi lahko zvonil spodaj, v zvonici.

Ko je prišel oprijemajoč se od golobjih odpadkov pomazanih stopnic na vrh, je kot ponavadi pogledal v trg, nato pa malo v gozdove, potem pa se je naslonil na zvon tar kratkomalo zakinkal, ne da bi pomislil, da je prišel zvonit. Da, da, Marko je postajal pozabljiv.

Preplašen se je prebudil in začuden pogledal v mrak okoli sebe. Nič in zopet nič. Pa vendar. Začutil je nekaj, tjakaj med rebra ga je dregnilo.

»Hm, zopet!« Marko si ni upal ozreti. Preplašen je obstal, kamor ga je sunila nevidna sila, s pogledom preštel line, kolikor jih je bilo pred očmi, zakaj nazaj se Marko ni upal ozreti, pogledal je še na tramovje, ošvigal zvon pred sabo — toda nič ni bilo.

In nenadoma, po kratkem presledku, ki mu ni dal, da bi pomislil, ga je vrglo proti najbližji lini ter ga z vso silo porinilo ob zid.

»Takole, Marko Breza, in nič drugače — odklenkal si,« si je molče vtepal v svojo glavo, ko ga je z vso silo spremljano z zvenom nihajoči zvon postavil ob stran.

»Oh, Marko Breza, zdaj pojdi in ne hodi več nazaj. Zvonovi sami so ti povedali, da je treba iti, zato Marko, ne obotavljal se več, temveč pojdi. Pojdi . . ., pojdi, . . . pojdi . . je šepetal sam sebi. Potem se je opri na tramovje in kakor zgubljen zri v nihajoči zvon. Počasi je zastavil nogo na stopnice. Spodaj v zvonici pa je stal sosedov poba, kateremu je župnik velel zvoniti, ko Marka niso našli nikjer.

»V resnici, Marko, začel si pozabljati dolžnost. In poglej, če mene slučajno ne bi bilo doma, ne bi zvonilo in ljudje na polju bi pričakali trdo noč. Stari smo, stari, Marko.«

»Bo že res, bo že, gospod župnik. Ali pa sem morda v tridesetih letih, odkar jim služim, kdaj odpovedal in pozabil na svojo dolžnost? Ali sem morda kdaj zamudil? Ne, ne gospod župnik, nikoli. Kako naj sedaj pustim zvonove, sedaj ko sem jih najbolj potrebe, ko nimam drugega kot to!«

Duhovnik je molčal. In Marko je vstal in vzel klobuk. »Zdaj zbogom in ne zamerite!«

»Zbogom, Marko.« Samo to je dejal župnik in nič več.

Noben dogodek ni Marka zadel huje kot ta. »Trideset let, ali ni to dogla doba? Že celo stari župnik je ob tvojem zvonenju dobil sive lase in misli starček na smrt. Res, Marko, zdaj si odklenkal, ni ti pomoči,« si je ponavljal kot v obsodbo in tolažbo. Vedno pogosteje je zri na sivi stolp in vedno spet se je vmešaval: »Ali je res že čas?«

Zadnji zvoki zvonov za jutranji pozdrav so obnemeli in stari župnik se je nervozno prestopal po poti. »Ali bi, ali ne bi?« se je spraševal. »Treba bo, Marko bo prišel vsak čas dol. Da, moram, pa čeprav sva stara in obnemogla oba.« Popravil si je dolgo haljo in stopil proti zvoniku.

(Nadaljevanje prihodnjič)

mini reportaža

SOLZNI SMEH

Tistega dne mi je bilo neznansko dolgčas. Pohotno vroče je bilo, sosedove kure pa so nesle jajca. Vreme bo še vedno lepo, je dejal napovedovalec, čeprav Amerikanci vztrajno bombardirajo Vietnam.

Od dolgočasnega posedanja sem imela kosti že vse oguljene. Odločila sem se v hipu. Šla sem v mesto med ljudi in povprašala mimoidoče, naj mi za božjo voljo povedo kak vic. Toda — naj vam povem vse po vrsti.

Najprej sem srečala gospo, ki mi je na vse pretege zagotavljala, da mi vica ne more povedati, ker nima zob. Lepo se mi je opravičila in še kar zatrjevala, da bi mi vic res povedala, če bi imela zobe, toda ker zob nima, mi vica ne more povedati.

Srečala sem fanta, ki mi je rekel, da mi vica ne more povedati, ker je — sladoled.

Srečala sem dekle, ki vicev ne mara in jih zato ne ve.

Mlad fantič mi je rekel, da je on drugi največji osel na svetu zato, ker sem jaz prvi.

Starejša gospa me je samo začudeno pogledala in zmajala z glavo, češ, ali si dekle malce premaknjeno.

Luštkana deklica mi je povedala vic o Bobiju in Tediju. Čudovit vic o tem, kako sta malala okna, stala na deski, nekaj je pozvonilo, Bobi je šel odpret in našel pred vrati Tedija. Vprašal ga je: »Od kod si se pa ti vzel?«

Stari striček mi je na tržnici resno odgovoril: »Nak, nak, vicev pa ne znam. Nak, nak.«

Moški v najlepših letih mi je povedal vic o tem, kako Savinjčan pokopava ženo. Rekel je, da z glavo nazdol. Zakaj navzdol, pa vam ne povem, ker me je sram.

Srednješolec se je po dolgem premisleku odločil za vic o Bobiju in Tediju. Saj veste tistega, kako sta šla oropat banko in je Tedi predlagal, naj Bobi spleza do okna po svetlobnih šarkih, ki jih povzroča baterija. Bobi pa je odločno zavrnil predlog, ker se je bal, da bo Tedi baterijo ugasnil.

Sedemletni fantič mi je takoj povedal zelo pikanten vic o dekletu, ki »se je šla učit za nuno«. Dokazal je, da kar dobro obvlada izraze za vse spolne organe. Ko sem šla mimo hiše, kjer je dečkova mama obešala perilo, sem ji vljudno povedala, da sem dečka povprašala samo za vic. Pa mi je gospa dejala: »Kaj tudi vice zna!«

S potepa sem se vrnila zelo žalostna z ugotovitvijo, da Slovenci res nimamo smisla za humor. Se vedno mi je bilo neznansko dolgčas, se vedno je bilo pohotno vroče in sosedove kure so še vedno nosile jajca.

Sicer pa, kaj bi se lahko zgodilo na čisto navaden dan, ko je napovedovalec dejal, da bo vreme lepo in da Amerikanci še vedno bombardirajo Vietnam.

DAMJANA STAMEJČIČ

DROBIR IZ ŠENTJURJA

Vse kaže, da so se začeli za turizem v šentjurski občini novi časi. Prvi znanilci turističnega dogajanja so tu. To velja tako za komisiji, ki ju je imenovala občinska skupščina kot tudi za urejevanje občinskega središča in ne nazadnje za prizadevanja za ureditev nekaterih gostišč. Zdaj je odprto gostišče na gradu na Planini pri Sevnici. Šentjur je letos dobil prve štiri tujske sobe in to v zasebnem gostišču Marjana Bohorča. Mimo tega vabi gostilna »Pri Jakobu«, ob poti, ki pelje na Rifnik.

Na Rifniku še vedno tečejo arheološka izkopavanja. Rifnik si zasluži obisk. Pomembno vlogo pa je že doslej imel kopalni bazen v Šentjurju, ki ga je domače komunalno podjetje dobro oskrbovalo. In če k vsemu temu dodamo še skrb za ureditev parkirnih prostorov, okrasnega grmičevja, cvetličnih gred in podobno, je za začetek dovolj. Da bi bil tudi konec takšen.

JANEZ SLATNAR

V torek, 7. avgusta so se številni prebivalci Šoštanja in okolice na pokopališču v Podkraju poslovili od priljubljenega družbenopolitičnega delavca Janeza Slatnarja, upokojenega vodje krom oddelka Tovarne usnja Šoštanj, ki je dne 5. 8. po kratki, a hudi bolezni umrl v slovenjgraški bolnišnici.

Pokojni Janez se je rodil 17. 9. 1914 v kraju Žlebe pri Medvodah. Ko se je izučil za usnjarja, je služboval najprej v Tržiču, od koder je prišel leta 1951 v Tovarno usnja Šoštanj, kjer je bil polnih 20 let do upokojitve. V času svojega bivanja med šoštanjskimi usnjarji je bil izredno aktiven družbeni delavec. V Tovarni usnja je bil večkrat predsednik sindikata in samoupravnih organov. Že v Tržiču je bil znan ljubitelj planin in kot tak je po osvoboditvi pomagal pri obnovi in izgradnji številnih planinskih postojank na Gorenjskem. Tudi v Šoštanju je takoj pristopil k planinskemu društvu in bil vnet odbornik med organizatorji in graditelji Andrejevega doma na Slemenu, za kar je bil odlikovan s srebrnim častnim znakom Planinske zveze Slovenije. Poleg tega je bil pokojni tovariš Slatnar še poslanec republiške ljudske skupščine in član republiške skupnosti zavoda za zavarovanje delavcev, odbornik nekdanjega šoštanjskega okraja ter funkcionar različnih družbenih organizacij, še zlasti avto-moto društva Šoštanj in občinskega sindikalnega sveta — za kar je prejel več priznanj in odlikovanj.

Po upokojitvi se je posvetil predvsem delu v krajevni skupnosti Skorno—Šentflorjan, kjer si je zgradil tudi svojo hišico. V Šentflorjanu je bil predsednik Rdečega križa in hkrati odbornik v Skupščini občine Velenje, v Šoštanju pa je bil do svoje smrti več let predsednik planinskega društva.

Na njegovi zadnji poti ga je pospremilo izredno veliko ljudi, prijateljev in znancev, ki so ga cenili in spoštovali. V slovo so mu spregovorili štirje govorniki, ki so prikazali pokojnikove zasluge in se mu zahvalili za njegovo vsestransko delovanje. Zapeli so tudi domači pevci in godba Zarja je zaigrala žalostinke v slovo človeku, ki je vse svoje življenjske sile in moči posvetil in prispeval k izgradnji in izoblikovanju naše družbene skupnosti.

V. Kojc

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Rogaška Slatina

OBJESTNOST? NEKULTURA?

Voda v teh dneh je čudovita reč. Biti v njej je še lepše. Biti pod njo, je včasih lepo, včasih pa tudi ne. Prostovoljno to še kar nekako gre, če pa te kdo spravi pod vodne količine, ni to prav nič prijetno in ima za posledico preobilno pitje vode. Vode že od nekdaj ne maram. Kar se tiče tega, imam izredno trdna načela (tega stavka si nisem izmislil sam, pač pa sem ga prepisal od nekoga). Že stari ljudje so rekli, da voda še za čevelj ni dobra. Tega se trdno držim, od tod torej moja načela.

Bazen in vodo imajo tudi v Rogaški Slatini. Bolj bazen kot vodo. Voda je namreč precej umazana, prej bi lahko rekli, nastlana z raznimi odpadki. To niti ni tako hudo in Slatinčanom ne gre šteti v slabo. Prepričan sem, da je bilo tako le tisti dan, ko sem bil jaz tam, drugače je gotovo bolje in čisteje.

Na bazenu je tudi precej ljudi — mladih in starih. Takih, ki se sončijo in takih, ki se kopajo. Je pa še nekaj takih, ki razgrajajo. Jaz sem naletel na take. Ni vrag, ampak tisti dan sem videl vse krivo.

Nekdo mi je potunkal spremljevalko. Nič hudega, se dogaja. Toda ne na takšen način, da bi ubogo dekle eno stavno človek zgrabil za lase in jo brutalno odtrgal od zidu. Tako so delali menda samo barbari. Ti so po dobro obveščenih virih že dolgo tega izumrli. V Rogaški sicer še žive, kako pa je drugod, je čisto jasno: ni jih.

Če je človek fin, kot sem to jaz, dekle seveda brani. To pa je menda v Rogaški Slatini, na bazenu, prepovedano. Tisti »nekdo« se je tako zelo razburil, da je čutil za svojo sveto dolžnost, da me spravi pod vodo. Enkrat jaz, enkrat on. Kaj pa se to pravi, pomislite, da pride kar na enkrat nekdo, ki ne dovoli, da ne bi neko dekle spravil pod vodo, če mu to trenutno odgovarja? Ljudje so res čudaški.

Ko je bilo cirkusa konec in smo zadevo nekako uredili po sistemu: pametnejši odneha (skromno si upam pripomniti, da sem bil to jaz), je mladenič odšel z naravnost morilskim izrazom na obrazu.

Vsaka zgodba, me je učila mama, ima svoj nauk. Dobil sem ga: ne brani dekleta, če ni nujno potrebno. Naj imajo predrzneži svojo zabavo. Če ne zna plavati, naj utone. Če bo spila preveč vode, jo obrni na glavo. Gotovo jo bo izbruhala. Vsekakor pa se ne vtikuj v stvari, ki se te, očitno, ne tičejo. V bazenu v Rogaški Slatini je že tako.

Zapomnil sem si in ne bom pozabil. Prisegam. Tako me je naučila mama. Ko sem odšel, seveda v spremstvu, sem videl kopališkega mojstra. Imajo ga, zakaj ga ne bi. Zato ga imajo, da odnaša ležalne stole. Kadar ne bo delal tega, bi bilo dobro, da bi vsaj malce pazil na objestnost. Za to je tudi plačan, vstopnina pa je dovolj draga.

Velenje

NOVA CESTA

Mnogi vozniki se že dalj časa sprašujejo, kaj je s cesto Velenje—Arja vas. Ta cesta je že precej dotrajana in za dnevno frekvenco trinajst tisoč vozil preobremenjena. Da je skupščina občine Velenje, oddelek za gospodarstvo, do te številke prišla, je morala izvesti anketo. Vozniki so odgovarjali na vprašanje, od kod potujejo.

Prvi rezultati so tu, z njimi pa tudi dokaz, da bo treba glede ceste nekaj ukreniti. Cesta Velenje—Arja vas bo tudi iztočnica za novo hitro cesto, vendar je tu tudi varianta, ki nakazuje možnost priključka pri Polzeli, kjer bo pentljasto križišče. V kolikor bi se odločili, da bi potekala nova trasa ob stari cesti, ali celo ponekod po njej, bi ta varianta bila verjetno tudi nekaj cenejša. Tudi odgovorni iz republike se bolj ogrevajo za to rešitev.

Točnega pričetka gradnje še ni mogoče povedati, upamo pa lahko, da bo projekt čimprej izdelan in da ne bo prevelikih problemov z investitorjem.

CELJE

PONOVNO DISCO KLUB

Pred kratkim so v Štorah pri Celju ponovno odprli disco klub, ki je edini v okolici Celja. Žalostno je, da v centru mesta trenutno nimamo podobnega zabavišča. Večina mladih Celjanov se lahko ob sobotah zabava na plesih v Preboldu, sedaj pa bo živahno tudi v Štorah. Upajmo, da bo disco v Štorah deloval vsaj nekaj tednov.

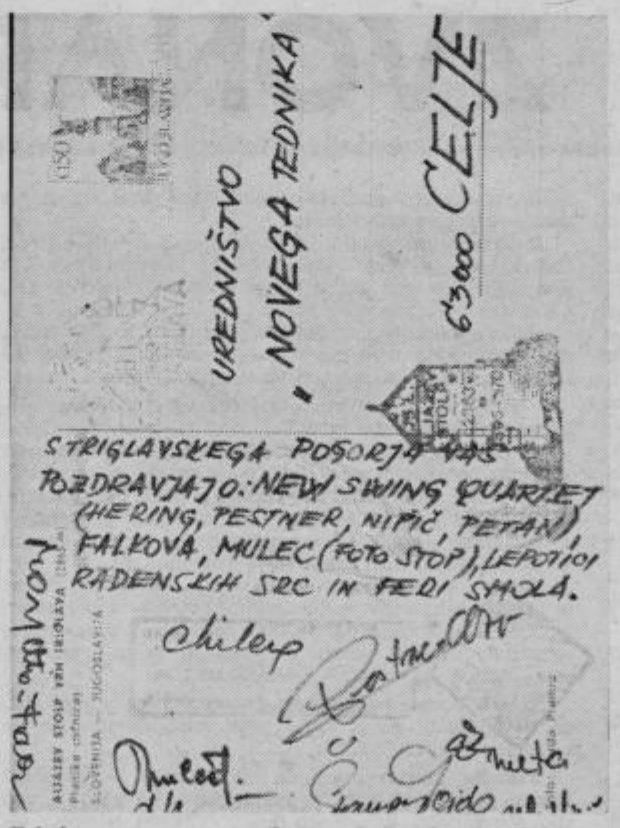

Takole so se nas spomnili New Swing Quartet, Oto Pestner in drugi znani slovenski pevci. Sedaj čakamo samo še na to, da se bo v uredništvu kmalu oglasil Feri Smola in povedal, kaj je z obljubljeno oddajo za bralce NT in poslušalce RC.

mal

NIČ

Tako so nam v veliki delovni Šentjanž. In še vemo, da ti kraji smo prišli pomag na veliko pripra govi stiski, nima tale naš uvod le pri nas še vedno tudi v bodoče. Pr

STANE BRATAN na, Ljubljana:

»Na delovno ak Vinski vrh, kjer nisem bil so nas podjetja, da bi tak način pomagali te 20 nas je prišlo in menim, da smo žnost opravili tako Kozjanci zadovolj še bo kakšna tak ja, bomo rade vo Zaenkrat pa bom poslanstvo nadaljev lovni akciji Sava T bom odšel takoj p s Kozjanskega.«

JOŽE STRGAR, p partizanskih enot

»Že ob 4. uri z imeli zbor, delali p 7. ure naprej. To nas istočasno tudi vaje, ki jih imamo to. Letos se je le toliko, da smo žili z delom, kar j no velik korak n vedeli smo, kar vedeti, pokazali, in še pomagali s Tako bi morali bodoče.«

Iz odgovorov zadovoljni: tisti, njena. To je bil tega takšne in p namen in izpodb začetku. Akcija

...eta

...ŽKO

...vsi, ki so delali ...oda Vinski vrh— ...da je v slogi moč, ...to vemo in zato ...izjave, ki kažejo ...sočloveku v nje... treba zaključiti ...in podobne akcije ...kazalo podpreti ...akciji udeleženci.

...AN LEBAN, pro...vodne skupnosti

...sem domala vse ...Kozjanskem in ...dobro poučen o ...se tega tiče. Lah...to, da so takšne ...pojav in da je ...predvsem eko... Zame osebno ..., da na kakršen ...poskusimo obdr...skega človeka na ...iji. Vodovod bo ...tistih velikih stva...bodo privezale na ...iz izkušenj.«

...KIDRIČ, Stek...ka Slatina:

...m iz Stopre pri ...učim za steklar... Slatini. Na ...nas je iz naše šo...okoli deset. Prav ...bili koristni tudi ...načem kraju, pri ...tem letnem ča...dela, to najbrž ...pa smo kljub ...sem, ker vemo, ...važnejše. Z dru...imi: včasih je tre...ne interese za... pomembnejšimi.«

...DROFENIK, pred...jevne skupnosti

...sem zadovoljen z ...pa tudi vse ...ki bo z novim ...dobilo toliko pri...odo. Hvaležni smo ...vsem mla... prišli na Vinski ...o, hvaležni smo ...se nas spomnili. ...rad povedal: »To...o, kakšna je ...Jaz pa vem, ...in bom to tudi ...arjal.

...bili z akcijo vsi ...jim je bila name...cije. Prav zaradi ...opravičujejo svoj ...smo jo navedli v ...tudi dokazala.

Milenko Strašek

26. in 27. avgusta 1973
LICITACIJA PRI CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 26. in 27. avgusta 1973 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in ostalo blago:
Avtomobile v nedeljo, 26. avgusta 1973 v prostorih Šolskega centra za tisk in papir Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure naprej, ostalo blago pa v ponedeljek, 27. avgusta 1973 od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/II, Šmartinska 152 a.
Ogled vozil in ostalega blaga (vhod z Letališke ceste) in plačilo kavcij bo možno samo v soboto, 25. avgusta 1973, od 8. do 13. in od 14. do 17. ure v Carinarnici Ljubljana, hala D.

AVTOMOBILI	začetna cena din
1. o. a. BMW 2002, letnik 1971, zaleten	40.000
2. o.a. FORD TAUNUS GXL 2000, letnik 1971, zaleten	37.000
3. o. a. PEUGEOT 204, letnik 1972, zaleten	35.000
4. o. a. VW 1302, letnik 1971, zaleten	18.000
5. o. a. MERCEDES 190 D. letnik 1967, nevozen	15.000
6. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1968, zaleten	13.000
7. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1968, zaleten	13.000
8. o. a. OPEL REKORD, letnik 1969, zaleten	12.000
9. o. a. BMW 2000, letnik 1967, zaleten	11.000
10. o. a. FORD ESCORT 1100, letnik 1969, zaleten	11.000
11. o. a. VW 1600 TL, letnik 1966, nevozen	10.000
12. o. a. VW 1500, letnik 1967, zaleten	10.000
13. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1967, zaleten	9.500
14. o. a. OPEL KADET 1100, letnik 1966, zaleten	9.500
15. o. a. VW 1600 TL, letnik 1965, zaleten	9.000
16. o. a. poltovorni VW, letnik 1966, nevozen	9.000
17. o. a. OPEL REKORD, letnik 1967, zaleten	9.000
18. o. a. FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1965, nevozen	9.000
19. o. a. OPEL KADET, letnik 1967, zaleten	9.000
20. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1963, reg. karoserije	9.000
21. o. a. OPEL REKORD COUPE 2200, letnik 1967, zaleten	8.000
22. o. a. FIAT 128 S RALLY, letnik 1972, zaleten	8.000
23. o. a. OPEL KADET COUPE LS, letnik 1970, zaleten	8.000
24. o. a. OPEL ADMIRAL 2800, letnik 1967, nevozen	8.000
25. o. a. STEYR FIAT 1100 D, letnik 1966, zaleten	7.000
26. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	7.000
27. o. a. OPEL KADET CARAVAN, letnik 1966, zaleten	7.000
28. o. a. VW KOMBI — poltovorni, letnik 1963, nevozen	6.000
29. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	5.000
30. o. a. VW 1300, letnik 1966, zaleten	5.000
31. o. a. BMW 1800, letnik 1965, zaleten	5.000
32. o. a. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1966, zaleten	5.000
33. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	5 000
34. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen	5.000
35. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	5.000
36. o. a. FIAT 1500, letnik 1967, nevozen	5.000
37. o. a. VW KOMBI BUS, letnik 1960, nevozen	5.000
38. o. a. FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, letnik 1964, nevozen	5.000
39. o. a. MERCEDES 220 S, letnik 1962, zaleten	4.500
40. o. a. FORD CORTINA 1500, letnik 1965, zaleten	4.500
41. o. a. ALFA ROMEO SPRINT SS 1600, letnik 1969, zaleten	4.000
42. o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	4.000
43. o. a. VW KOMBI BUS 1600, letnik 1969, reg. motorja	4.000
44. o. a. FORD GRANADA 2300, letnik 1972, reg. motorja	4.000
45. o. a. SIMCA 1000, letnik 1965, zaleten	4.000
46. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	4.000
47. o. a. VW 1200, letnik 1962, zaleten	4.000
48. o. a. FORD TAUNUS 20 M, letnik 1966, zaleten	4.000
49. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	4.000
50. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, nevozen	4.000
51. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	4.000
52. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	4.000
53. o. a. FORD TAUNUS 17 M. letnik 1964, nevozen	4.000
54. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	3.500
55. o. a. VW 1200, letnik 1963, zaleten	3.000
56. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	3.000
57. o. a. VW 1200, letnik 1964, zaleten	3.000
58. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	3.000
59. o. a. OPEL REKORD 1700 letnik 1965, zaleten	2.500
60. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	2.000
61. o. a. SIMCA 1300 GL, letnik 1966, zaleten	2.000
62. o. a. AUDI 100 LS, letnik 1970, reg. motorja	2.000
63. o. a. VOLVO B 18, letnik 1963, nevozen	2.000
64. o. a. OPEL KADET COUPE, letnik 1964, zaleten	2.000
65. o. a. OPEL KADET CARAVAN letnik 1964, zaleten	2.000
66. o. a. VW 1200, letnik 1963, zaleten	2.000
67. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	1.500
68. o. a. FORD TRANSIT, letnik 1964, nevozen	1.000
69. o. a. OPEL REKORD, letnik 1954, zaleten	500
PONOVNO NA LICITACIJI:	
70. o. a. MERCEDES 220 D, letnik 1969, reg. motorja	20.000
71. o. a. FIAT 1300, letnik 1969, nevozen	11.900
72. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1968, zaleten	6.000
73. o. a. FIAT 1500, letnik 1965, nevozen	4.500
74. o. a. FIAT 850, letnik 1967, zaleten	4.000
75. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	3.500
76. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	3.500
77. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, zaleten	3.000
78. o. a. OPEL KADET, letnik 1965, nevozen	2.000
79. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten, reg. motorja	1.000
80. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1969, zaleten	800
81. o. a. FIAT 1100, letnik 1960, reg. motorja	350
82. o. a. FORD CONSUL, letnik 1962, reg. motorja	350
83. o. a. AUDI 100 LS, letnik 1972, zaleten	30.000
84. o. a. MERCEDES 250, letnik 1972, reg. motorja	15.000

in ostalo blago (motorji za avtomobile, motorna kolesa in drugo).

Spisek drugega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana.
Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe.
Udeleženci morajo v soboto, 25. avgusta 1973, ki je določen za ogled blaga, vplačati 10-odstotno kavcijo od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo.
Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago je din 500.
Vsak kupec avtomobila oziroma motorja mora na svoje stroške izvršiti eventualno vtisnjenje šiferskih številk motorja ali karoserije.
Po dvigu blaga iz carinskega skladišča Carinarnica Ljubljana ne bo priznavala nobenih reklamacij v pogledu kvantitete in kvalitete blaga.
V nedeljo, 26. avgusta ne bomo sprejemali vplačil kavcij, temveč samo v soboto, 25. avgusta 1973.
Druge informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 316-588 od 23. avgusta 1973 naprej.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

Pogovor s kmetom

„GLEJTE NAS S PRAVE PLATI“

Zadnje čase so vse redkejši kmetje, ki se preživljajo samo s tem, kar si s svojimi žuljavimi rokami pridelajo na kmetiji in nimajo nobenega drugega dohodka. Večina mladih kmečkih ljudi se raje zaposli v tovarni, sami starši ne zmorejo namreč več vseh del na polju. Kmetija začne propadati. Pridelajo le še najnujnejše za življenje. V Novi vasi pri Šentjurju so le štirje kmetje, ki se preživljajo izključno s kmetijstvom.

Obiskala sem enega od njih **Vinka Žmaherja.** Spoznali smo ga že kot odbornika, ki se vneto spoprijema s problemi, ki nastajajo na vasi. Čeprav nerad, mi je vendarle povedal nekaj več o svojem življenju in gospodarjenju na kmetiji. Vinko Žmaher je še sorazmerno mlad kmet, vendar že 20 let sodeluje z zadrugo kot kooperant. Obdelovalne zemlje ima 7 ha in nekoliko tudi gozdne površine. Zadnja leta so se preusmerili predvsem na živinorejo in mlečno proizvodnjo. Trenutno imajo 14 glav živine, od tega krave in nekaj pitancev. Že pred petimi leti so opremili hlev z napajalniki; letos pa so kupili tudi molzni stroj, za kar so morali odšteti kar 9500 dinarjev. Poleg tega imajo traktor z vsemi priključki. Cena obdelovalnih strojev je vsako leto višja (za primer vzemimo molzni stroj: lani je bila njegova cena 6.500 dinarjev, letos pa se je dvignila kar za 300 starih tisočakov), prodajna cena pridelkov pa se le počasi dviga. Zelo drago je tudi vzdrževanje strojev. »Modernizacija na naši kmetiji je bi-

la neobhodno potrebna zaradi pomanjkanja delovne sile,« pravi Vinko Žmaher.

Pomembno, a zelo težavno vlogo pa odigravajo kmečke žene. Vse svoje življenje posvetijo otrokom, gospodinjstvu in delu na polju — vendar se jim to nikjer ne priznava. Tudi otrokom ni lahko na kmetiji. S svojimi šibkimi ročicami morajo opravljati marsikatero delo, saj sami starši ne bi zmogli vsega sami.

Poleg živinoreje pridelajo za domačo uporabo tudi vse najvažnejše poljske pridelke: krompir, pšenico, koruzo itd. Za uspešno rast in obilen pridelek so potrebna umetna gnojila. Samo letos je že potreboval okoli 4 tone umetnih gnojil, katera pa so sila draga. Cene umetnih gnojil bi bilo nujno potrebno uskladiti s proizvodnjo. Vedno bolj pa se čuti potreba po strokovnem znanju; kajti za gospodarno ravnanje z gnojili, pa tudi s stroji, je treba mnogo vedeti. Če bi imeli kmetje pravo strokovno pomoč, bi kmetijska proizvodnja hitreje napredovala.

Vinko Žmaher meni, da bi moral biti Kmetijski kombinat tesneje povezan s kmeti. Strokovnjaki bi morali pogosteje obiskati kmete, jim svetovati, skupno s kmeti reševati probleme, ki nastajajo na kmetiji.

V svojem pripovednovanju se je Vinko Žmaher dotaknil zelo problematičnega vprašanja. V starostnem pokojninskem zavarovanju. Takole je povedal: »Res je, da je kmetu zelo potrebna denarna podpora takrat ko zaradi bolezni in starosti ni več zmožen za delo, vendar naj povem, da je te pokojnine bore malo. Vsi vemo, da je s 25 tisočaki na mesec res težko živeti. Pogosto pa se primeri, da je na kmetiji več starih ljudi, vendar dobi v tem primeru pokojnino samo eden. Glede tega starostnega zavarovanja je med ljudmi mnogo kritike. To bo tudi treba urediti.«

Življenje na kmetih ni tako rožnato kot si marsikdo predstavlja; kmetov delovni dan se začne že pred peto uro zjutraj, naporen dan pa se konča šele pozno ponoči.

Lenka Vrabič

NAŠI DOPISNIKI

Med našimi zvestimi sodelavci in stalnimi dopisniki je tudi Bogdan Podplatan iz Šentjurja. V počitniškem času je malce prekinil z dopisovanjem, sicer pa se je kar redno oglašal. Na ekonomskem šolskem centru v Celju je bil med pridnejšimi učen-

ci. Vendar je vseeno rad prijel v roke pisalo in zapisal, kar se mu je zdelo pomembno. Bogdan, čakamo, da se spet oglasiš.

SODELOVANJE MLADIH

Velenjska občinska konferenca Zveze mladine že vrsto let izmenjuje mladino. Do lani je bila ta izmenjava samo med krajema Velenje in Esslingenom, to je nemško mesto, letos pa so navezali stike tudi z mestom Šidamom iz Holandije.

Mladi se ne srečajo le na športnem področju, temveč tudi spoznajo našo deželo.

Gostje so si med bivanjem pri nas ogledali podjetja v Šaleški dolini. Vsepovsod so jih toplo sprejeli.

Ob odhodu nemških in holandskih mladincev so z njimi odpotovali tudi naši mladinci.

Taborništvo

KAJ DELAJO VRANSKE VRANE

Na Vranskem že nekaj let uspešno dela taborniški odred VRANE. Letos pa so še posebno aktivni in so dosegli že lepe uspehe. Zato sem prosila njihovega načelnika Francija Sušnika iz Čepelj pri Vranskem, da mi pove kaj več o delu odreda in o njihovih načrtih.

Katere so vaše največje težave?

Kakor povsod, tudi pri nas primanjkuje denarnih sredstev, zato smo takoj po občnem zboru priredili pustno rajanje, ki je lepo uspelo. Nato smo se 22. aprila udeležili taborniškega teka v Muti. Pet moških ekip se je udeležilo pohoda po poteh partizanske Ljubljane. Ob dnevu tabornikov smo imeli kulturno prireditev, ki je bila združena s praznovanjem dneva OF. Sodelovali smo tudi pri Titovi štafeti in kurirčkovi pošti z recitacijami in v kratkem kulturnem programu. Letos smo razvili svoj prapor, na katerega smo ponosni, veselje pa se je nadaljevalo ob tabornem ognju. 20. maja so se naši člani udeležili pohoda mladine na Šmohorju, sodelovali smo tudi na občinski akciji ILEGALEC v Žalcu. Na orientacijskem pohodu za prehodni pokal Črete smo osvojili prehodni pokal. Na Vranskem je bil 27. maja mnogoboj celjskega območja. Organizator je bil naš odred. Na tekmovanje je prišlo 12 ekip, in sicer sedem iz OZV Rogaška Slatina, dve iz OPG Šoštanj in tri ekipe domačega odreda. Mnogoboj je potekal na nogometnem igrišču poleg osnovne šole. Tekmovanje je bilo po programu, brez večjih zastojev. K temu je pripomogla tudi disciplina udeležencev. Ker pri nas na Vranskem primanjkuje zabave za mlade, smo se odločili, da bomo prirejali ob sobotah plese ob bazenu na Vranskem.

Letos ste dosegli res lepe uspehe. Povej mi, kako vam je to uspelo?

Naš taborniški odred je razdeljen na dve četi, ena deluje v šoli, druga pa zunaj šole. Naše delo pa je razdeljeno na vode. Tako v okviru šole delujejo medvedki in čebelice, ki jih uspešno vodi Slavica Kropivšek. Največ zaslug za uspešen razvoj našega taborniškega odreda pa ima Mirko Gorišek. Za njegovo pomoč in požrtvovalnost se mu v imenu vseh članov našega odreda najlepše zahvaljujem. Seveda pa so naši uspehi povezani s trdim delom vsem članov.

Kaj imate v načrtu za letošnje leto?

V avgustu planiramo taborjenje nekje ob morju. Udeležili se bomo tudi občinskega tabora v Malih Braslovčah in tekmovanja za Milianovičev pokal v Bohinju, ki bo 25. in 26. avgusta. Sledila bo akcija za nakup opreme. Upamo, da nam bo uspelo najti nov prostor za klubsko in družabno življenje. Do sedaj smo se zbirali v mladinskem klubu. V sodelovanju z mladinsko-planinskim odsekom iz Tabora bomo organizirali orientacijsko tekmovanje za posameznike. Naša želja je, da s tem odsekom navežemo tesnejše stike. Tako bi lahko prirejali skupne izlete, tekmovanja in podobno.

Česa pogrešaš na Vranskem?

Predvsem bi morali mladi imeti ustrezne prostore, kjer bi lahko delali in se tudi zabavali. Mislim tudi, da se vranska mladina vse premalo povezuje pri svojem delu. Mladinska organizacija, aktiv mladih zadružnikov, planinci, taborniški odred ... bi morali veliko več sodelovati in se povezovati. Tako bi lažje premagali marsikatero težavo.

Kulturno življenje na Vranskem je skoraj povsem zamrlo. Temu smo krivi tudi mi mladi. Kje misliš, da je vzrok za to?

Danes se ljudje vse premalo zanimajo za razne kulturne prireditve. Žal je tudi med mladimi zelo malo zanimanja. Temu je kriv tudi današnji hitri tempo življenja. Če bi se mladi bolj povezovali pri svojem delu, bi lahko na tem področju storili veliko več kot smo doslej.

IVANKA-ZLATKA CENCEN

Velenjska razglednica

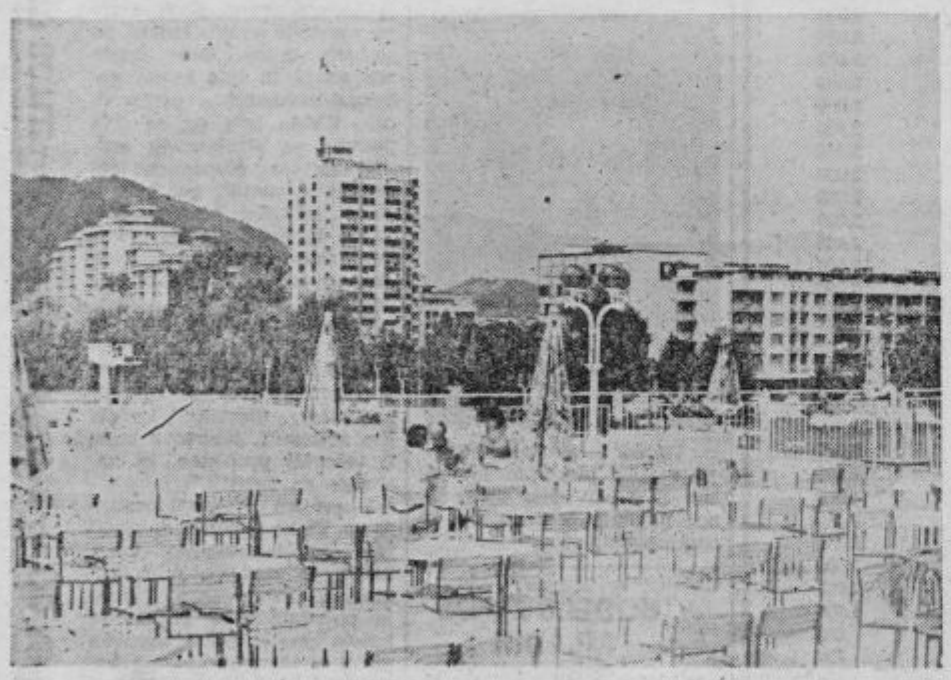

Velenje

NOVA TOVARNA

Delavski svet enote Gorenje Velenje je na seji dne 10. avgusta 1973 sprejel elaborat o izgradnji tovarne keramičnih ploščic. Keramika sodi v nove proizvodne programe Gorenja in računajo, da bo tovarna začela poskusno obratovati 25. novembra 1974.

Po elaboratu o ekonomski upravičenosti izgradnje tovarne keramičnih ploščic znaša vrednost celotne investicije 93 milijonov din. Glavno opremo bo dobavila italijanska tvrdka Mitland iz Milana.

Tovarna bo imela površino 10.000 m², postavili pa jo bodo v vasi Gorenje pri Šmartnem ob Paki. Zaposlenih bo 194 delavcev.

Nova tovarna bo temeljna organizacija združenega dela ZP Gorenje Velenje. Letna proizvodnja bo znašala 1 milijon kvadratnih metrov keramičnih ploščic, njena vrednost pa bo 177 milijonov din.

HINKO J.

Slabo pij - bolje plačaj!

V „HMELARJU" PO DOMAČE

Kako so si upali delavci Savinjskega magazina, zaposleni v gostišču »Hmeljar« Žalec, točiti gostom pijačo slabše kakovosti za boljšo, »male« porcije za velike, kako so nekateri pretepali vajence in sploh čudno živeli.

Direktor Savinjskega magazina, v katerem okviru deluje tudi gostišče »Hmeljar«, Tone Laznik, je ob našem obisku povedal:

»Zadeva pri nas ni zaključena in ni primerna za publiciranje in vam ne morem dati druge izjave, kot da smo o storilcih informirali UJV in jim predali ves material na razpolago. Tovarišica Žuličeva je na lastno željo prenehala delati v našem kolektivu. Zoper tovarišico Ogradijevo pa je bil voden postopek zaradi kršitve delovnih dolžnosti.«

Tako direktor Tone Laznik.

Ker mislim, da stvar ni tako, enostavna, da bi jo lahko odpravili kar mimogrede, sem se odločil za ta zapis. Vodilo je samo eno: kje si interna in delavska kontrola, o kateri toliko govorimo? Nisem si na jasnem: ali govorimo zaradi tega, da nekaj govorimo, ali zato, da pripomoremo do poštenosti. Če govorimo zaradi prvega, potem je moj seštevek brezpomemben, če pa govorimo zaradi drugega, je potreben.

Ker smatram, da je slednje, potem z besedo na dan: kaj se je v zadnjem času dogajalo v gostišču »Hmeljar« v Žalcu?

Dolgo časa se je šušljalo: — V gostišču »Hmeljar« točijo pijačo slabše kvalitete za boljšo, »male« porcije hrane prodajajo za velike, »zmotijo se pri računanju za nekaj starih tisočakov itd. To naj bi delali delavci, zaposleni v gostišču »Hmeljar«. Ne sicer vsi, ampak kar precejšnje število. Kdo so ti, o njih pa kasneje.

Potem je počilo.

Ne iz pištole, ampak preko kontrole. Pa ne delavske, v njihovem podjetju, ampak preko UJV. Direktor Tone Laznik sicer pravi, da so o primeru sami informirali UJV, vendar mi naj bo dovoljeno, da o tem nisem popolnoma prepričan. Če se motim, naj mi bo odpuščanje že v naprej brez vseh odgovorov in zagovorov zagotovljeno. Samo toliko.

In kaj so počeli zaposleni v gostišču »Hmeljar«?

Natakarica Marta Žulič (trenutno brez zaposlitve), v »Hmeljarju« (neuradno) 13 let, poročena, mati enega otroka starega tri leta, že kaznovana od občinskega sodišča Žalec, pretežno je delala v šanku, je v začetku leta 1972 začela kupovati žgane pijače, predvsem pelinkovec in konjak, v vinotoču in trgovinah po nižjih cenah in to potem dražje prodajala v gostilni. To je delala do 15. junija letos. Denar za nakup pijače je jemala iz dnevnih izkupičkov in ga pri obračunu vračala. Po pijače je v vinotoč pošiljala vajence in tudi čistilke. Njim je dala denar iz dnevnega izkupička in jim naročila koliko in kakšno pijačo ji morajo prinesti. Pijačo so kupovali v vinotoču KK »Petovia« v Žalcu in so jo tudi dobivali v embalaži »Petovia«. Ker pa Savinjski magazin kupuje samo pijačo »Alko« je morala »kupljeno« pijačo »Petovia« pretočiti v steklenice »Alko«. To je delala sama ali pa so ji pomagali vajenci. Za primer: v tem času je kupila 126 litrov pelinkovca po 18 din in ga prodajala po 30 din, 174 litrov pelinkovca po 20,65 din in ga prodajala po 36 din itd., itd. Z vsem tem si je pridobila materialno korist 12.034,90 din, delovno organizacijo pa je oškodovala za 12.733,70 din. Žuličeva zatrjuje, da si s tem ni pridobila nobene materialne koristi, ampak je to delala zaradi tega, da ji ni bilo potrebno plačevati razlik pri dnevnih obračunih in je pridobljeni denar dnevno odvajala z dnevnim izkupičkom. (To je rahlo smešno in nelogično!)

Enako je počela tudi natakarica Vera Ogradi, ki je vsakemu, ki ji je prinesel pijačo iz vinotoča, dala po 10 din. Tudi ona zatrjuje, da se s tem ni okoristila.

Pojdimo dalje:

Pijačo je kupoval tudi natakar Andrej Šket, katero mu je med drugimi nosil tudi natakar zaposlen v gostišču »Hmeljar« Ivan Vidović. Oba pa sta počela še kaj drugega: gostom sta prinašala »male« porcije za velike in se »motila« pri računaju večjih vsot gostom. No, Ivan Vidović naj bi pretepal tudi vajenca (tovariš direktor Tone Laznik je rekel, da je to bila medsebojna igra, medsebojno izzivanje, nič drugega!). Izgovori za takšna in podobna početja so bili: zaradi preobilice dela sem res pozabil blokirati hrano, videl sem, da sem ga polomil in sem v denarnici hranil denar, če se bo gost vrnil ponj(!), večkrat so gostje rekli, naj kar zaokrožim račun ali specifikacij na dobavnice nisem pisal, to pa zato, ker so gostje pogosto zahtevali, naj napišem samo gostinske usluge, da ne bi v podjetju videli, koliko so pojedli, popili in pokadili. Na dobavnice so dopisovali po 10 din več.

Toliko zaenkrat samo tem, da se ne bomo že [illegible] krat spuščali v malenkost[illegible] in podrobnosti, ki pa jih [illegible] — na žalost — še veliko [illegible]. Pri vsej zadevi nas moti [illegible] mo nekaj: kako je mog[illegible] ob vseh mehanizmih, ki o[illegible] gočajo stalno kontrolo, [illegible] puščati, da strežno o[illegible] prodajo pijačo slabše k[illegible] tete za boljšo, da proda[illegible] »male« porcije za velike [illegible] da se dogaja še cela v[illegible] nepravilnosti. Pravijo (ta[illegible] je povedal tudi direktor [illegible] ne Laznik), da imajo v p[illegible] jetju delavsko kontrolo, [illegible] jo res imajo, potem jo [illegible] rajo izboljšati, kajti takš[illegible] kot je, je zanič. Če pa [illegible] nimajo, jo morajo orga[illegible] rati. Vsi izgovori o tem, [illegible] je to pojedovano (ker [illegible] je pred letom »Hmelj[illegible] združil oz. pripojil Savinj[illegible] mu magazinu), da kader [illegible] strokovno podkovan (vsi [illegible] terji našega sestavka im[illegible] gostinsko šolo!) in teh [illegible] jev« bi lahko našteli še [illegible] so vendarle nesprejem[illegible] Kje je »hišna« kontrolor [illegible] kaj dela? Kje je šef gost[illegible] »Hmeljar« in kaj dela? [illegible] so vprašanja, ki jih ne [illegible] bilo, če bi vsak delal t[illegible] kot je v zakonu zapis[illegible] Ugled gostišču »Hmeljar« [illegible] Žalcu ne bo zrastel do [illegible] krat, ko bodo ljudje, ki [illegible] dajejo denar, zanj dob[illegible] »Martina«, naročili pa [illegible] »Toti vinček«. To se je d[illegible] jalo.

O žalskem gostinstvu je [illegible] lo že veliko povedanega [illegible] napisanega. Vprašanje [illegible] kdaj bodo obtoženi rekli [illegible] jo besedo in spremenili [illegible] nos. Takrat pa bomo z [illegible] večjim veseljem o njih [illegible] pisali tudi kaj drugega. V[illegible] (naša) pa je takšna, da [illegible] sestavek mora biti objav[illegible] Če ne zaradi drugega, pa [illegible] radi ljudi, ki hodijo v »Hm[illegible] ljarja« in mu puščajo de[illegible] In da se stvari uredijo.

TONE VRA[illegible]

EMO
CELJE — JUGOSLAVIJA

PA TRI URCE HODA

Odhod avtobusov so napovedali za peto uro zjutraj. Pa vendar je tudi tokrat obveljala lepa slovenska navada in odpeljali smo se šele okrog šestih, saj smo morali počakati tudi tiste, ki zjutraj radi malo pospančkajo in tiste, ki so doma pozabili fotoaparat ali nahrbtnik. Trije avtobusi celjskega Izletnika so končno odbrzeli s pisano druščino moških in žensk, starih in mladih, izkušenih planincev in tistih, ki so doslej gore občudovali le od daleč.

Pot se je najprej vila skozi gozd in ko smo prišli po enourni hoji končno na plano, smo bili že vsi krepko upehani. »Počitek!« je zakričal nekdo spredaj in kot za stavo smo se hitro posedli v senco majhnega bora. V skupini nas je bilo kakih deset zelo upehanih novincev, zraven pa še Karli, Dani in Dreja, ki so nas kot izkušenei planinci hranili z litersko steklenico domačega žganja.

Potem smo spet hodili in hodili. Nekaj časa po potki med grmičevjem, nato po potki na planem, pa spet po potki, ki se je vila med skalami. Po vsakem koraku se nam je odpiral vse lepši pogled na podnožje Julijcev in na bohinjski kot z jezerom. Kar strmeli smo v vse te lepote, ki jih je narava ustvarila na tem koščku zemlje.

Dolga vrsta aerovcev se je na poti čisto razbila in se strnila šele ob daljni koči. Tu smo se razdelili v dve skupini: tisto, ki bo prenočila na Kredarici in tisto, ki se bo odpravila proti Planiki. Seveda se nas je največ zrinilo na Kredarico, ki je res prava planinska postojanka za triglavske romarje. Tu smo novopečeni planinci doživeli tudi svoj krst, ko so nas pravi planinski bratje brezobzirno našeškali po zadnji plati.

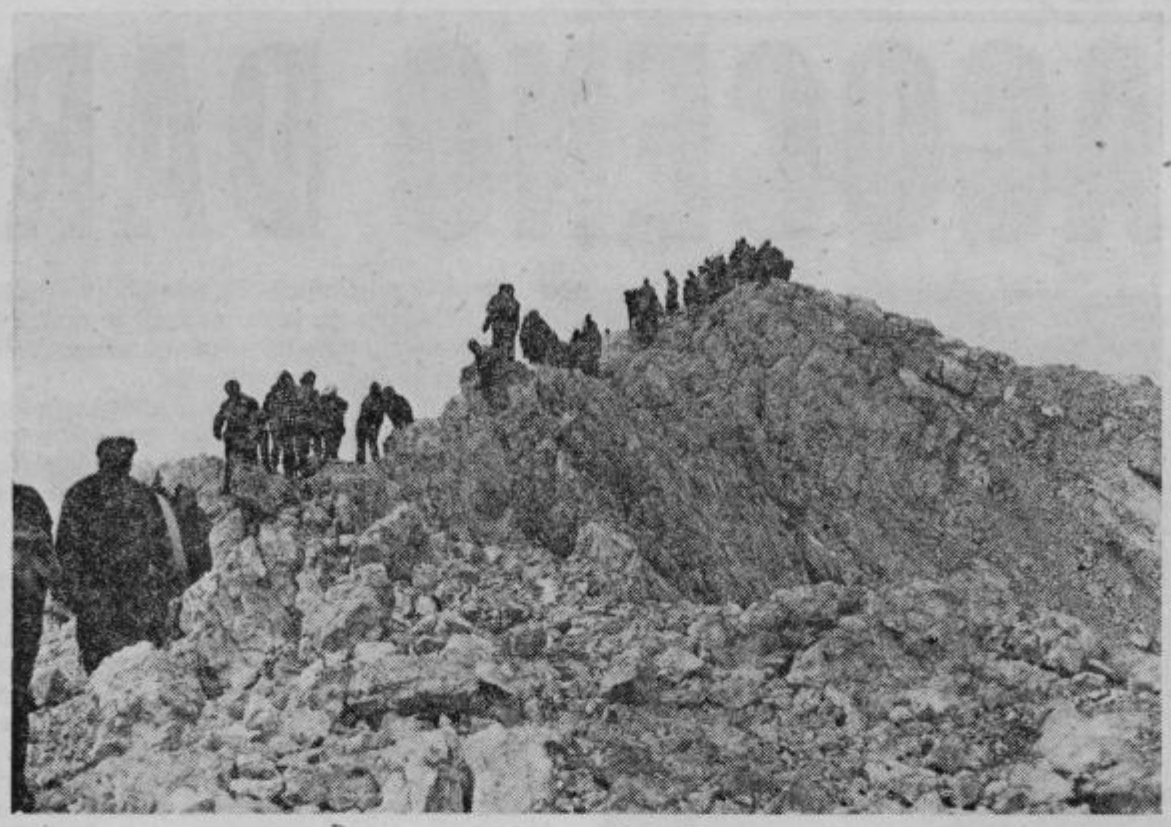

100 (+ 20) aerovcev na Triglav

...JE TIST', KI GRE GOR

Na Triglav nas je šlo sto. Aerovcev namreč. Seveda k »aerovski« družini spadajo vsi člani kolektiva, pa vsi njihovi bližnji in daljni sorodniki ter prijatelji. Sto se nas je zbralo zato, da bi proslavili deseti rojstni dan planinske sekcije v Aeru in se ob tej priložnosti malo poveselili. In kje drugje kot na Triglavu.

Slovenci smo narod običajev. Če vse naše preljube navade že niso zapisane v Valvazorjevi Slavi vojvodine Kranjske, si jih pač izmislimo. Naučili smo se lagati, krasti, naučili smo se graditi vikende in voziti mercedese. Zakaj nam ne bi prešlo v navado tudi to, da bi hodili na Triglav. Ampak samo takrat, ko nas bo sto.

Slovenski tednik TT se je pred leti spomnil lepe akcije z naslovom »Sto žensk na Triglav«. To je bil začetek triglavske manije. Sto žensk, pa sto železničarjev, pa sto delavcev iz Gorenja, pa sto... In vsi na Triglav. Vseh sto in sto in sto. In zakaj ne bi bilo tudi »aerovcev« sto?

In bilo nas je sto. Dobre mere sto. Avtobuse, nahrbtnike, klobuke in čevlje smo prelepili z etiketami, na katerih je pisalo: 100 Aerovcev na Triglavu. Le naj vedo vsi, da nas je sto in da gremo na Triglav!

Sicer pa bolj kot razmišljam o našem gorskem očaku, bolj se mi smili. Sama ne vem, od kod se je vzela tista, ki pravi, da Slovenec ni Slovenec, dokler ne gre na Triglav. In ker je vsak Slovenec rad Slovenec, se pač odpravi na Triglav. Sam ali pa v druščini z devetidevetdesetimi Slovenci. Le kaj bi rekel Aljaž, ko bi videl svojega ljubljenčka, ki mu manjkajo le še semaforji in »oštarija«, ki bi nudila povprečnemu Slovencu široko izbiro alkoholnih osvežil. Teh pač vedno in povsod pogrešamo. Tudi na Triglavu!

Pomislite, kakšen čudež na triglavski promenadi! Med ruševjem, globoko skrito med skalami, sem našla lepo planiko. Ne tisto iz polivinila, čisto prava je bila. Redka in dragocena planika. Kar nemogoče se mi je zdelo, da planike še obstajajo na našem Everestu kljub vsem nadebudnim Slovencem, ki ga dan za dnem naskakujejo.

Sicer pa bomo planike verjetno kmalu uvažali iz tujine. Mogoče celo s Koraba, če ga bodo proglasili za najvišji vrh v Jugoslaviji. Saj se vendar spodobi, da ima najvišji med najvišjimi poleg spominskega žiga še značilno cvetje, ki posušeno krasi članske izkaznice planincev. In planika je za nas kot Jeti za Himalajo — redka. Zato je lahko toliko bolj ponosen tisti, ki jo ima. Kaže, da bi bili radi vsi ponosni!

Šli smo torej na Triglav. Šli smo in videli. Videli smo sto in sto ljudi in Aljažev stolp in planinsko kočo na Kredarici in Staničevo kočo in veliko skal in ogromen ledenik in eno planiko. Najbolj pomembno pa je to, da smo šli in da nas je bilo sto. Sicer pa star pregovor pravi: »Gora ni nora, nor...«

OJ, TRIGLAV MOJ DOM

Zbudili smo se neprespani in ožuljeni od trdega ležišča. Po vseh potrebah, ki jih od nas zahtevata narava in snaga, smo se odpravili na pot. Vsak po svoje smo se priključili verigi ljudi, ki se je nepretrgoma vlekla od Kredarice na Triglav. Kako uro smo sopihali proti vrhu in se kot vsi neizkušeni planinci krčevito oprijemali klinov in izkušenih kolegov. Znoj nam je zalival oči, ko smo končno prišli na vrh jugoslovanskega Everesta. Glasno smo občudovali prelep razgled na Julijske Alpe.

Spust s Triglava je bil za nas komaj krščene Slovence pravi križev pot. Srečno smo prišli do Kredarice, kjer so se nekateri že odpravljali v dolino in vsevprek tarnali, kakšni reveži smo.

Naporna pot je zahtevala svoje. Nad skupino »aerovcev«, ki se je spuščala v dolino, se je sprožil plaz kamenja. Vse se je zgodilo v trenutku in nesreča je bila neizbežna. Kamenje se je odbilo od skal in lažje poškodovalo dva člana skupine, Marijo Mraz pa je večji kamed zadel v nogo in ji huje poškodoval mišico. Takoj so ji nudili prvo pomoč, vendar v skupini Aerovih izletnikov in bilo izkušenih gorskih reševalcev, ki bi jo lahko spravili v dolino. Šele čez več ur je priskočila na pomoč gorska reševalna služba iz Mojstrane

Čeprav se je naš izlet končal malce tragično, ostanejo spomini na prelepe Julijce neokrnjeni. Mi se še lahko pohvalimo, da smo bili na najvišjem vrhu v Jugoslaviji, do naslednjega tedna, ko gredo na Triglav delavci Pivovarne in Volne iz Laškega, pa lahko na Korabu že izmerijo tistih nekaj metrov več in ga postavijo za jugoslovanskega metrskega prvaka. Aerovci pa se ne dajo!

Damjana Stamejčič

Kakšno olajšanje! Končno smo prišli do planinske postojanke na Kredarici, čisto prepoteni od vsiljivega sonca. Seveda so pri naporni hoji najbolj trpele noge, ki so protestirale tako, da so na podplatih tu pa tam izpljunile drobcene mehurčke. Ob koči smo posedli na tla in si urno sezuli čevlje. Kakšne vonjave iz vseh strani! Saj bi še dihur zbežal od takega smradu! Dani je kar hlastal za zrakom, ko si je z nog odstranil odvečne čevlje. Le kako ne bi, ko pa je dobil v nos močan direkt omamljivega vonja. Pa še drugi čevelj si mora sezuti...

Za rablja pri krstu so izbrali Stefana. Baje zato, ker je močan. Neusmiljeno nas je bičal samo zato, ker smo bili bolj upehani, ožuljeni in utrujeni kot izkušeni planinski kolegi. Z obrazom so nas obrnili proti Triglavu in potem so udarci po zadnji plati kar padali. Inkvizicijska komisija se je kmalu spomnila, da nas Stefan tepe premalo. Vsakemu planinskemu zelencu so namenili še nekaj udarcev, lahko pa smo se tudi odkupili. Eni so odgovarjali na vprašanje, drugi so peli planinsko pesem, tretji so plačali kak liter vina.

Oj, Triglav, ti dika slovenska! Nekaterim si se zameril že prvič, ko so stopili na tvoj vrh, drugi pa bi te kar naprej naskakovali z vseh mogočih strani. Še s severne strani te tu pa tam malce požgečkajo po hrapavem hrbtu, ti zahrbtneži! Marjan Bordon je eden tistih, ki mu plezanje na Triglav pomeni bolj sprehod kot napor. V dveh dneh je bil na Triglavu kar trikrat. Franc Zerdoner pa je eden bolj izkušenih planincev v »aerovski« družini. Doslej je bil na našem očaku že kar devetindvajsetkrat, pravi pa, da to gotovo ni bilo tudi zadnjič.

Obisk v „ALPOSU" ob prazniku občine Šentjur

DRAGOCENO DARILO

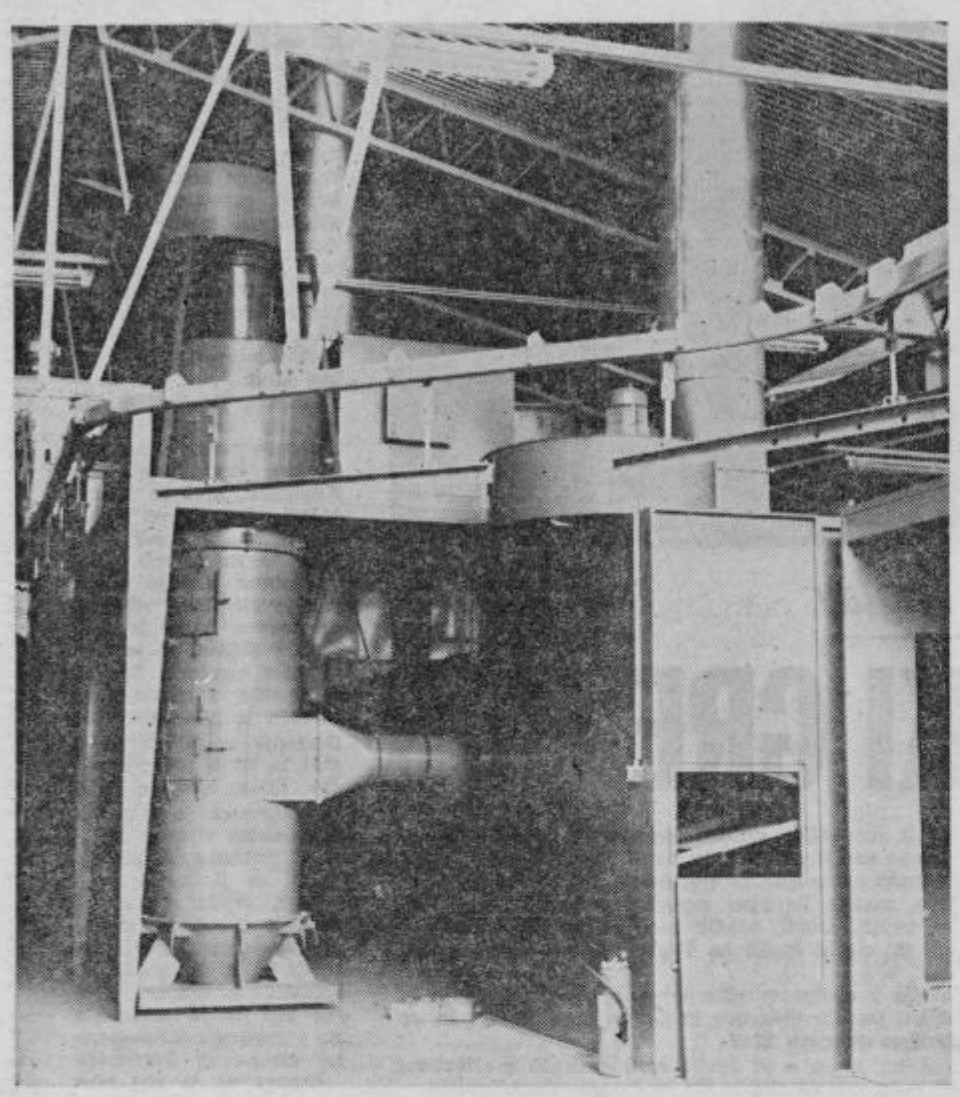

Šentjur pri Celju je še posebno v zadnjem času pokazal takšen napre dek, s kakršnim se lahko pohvali le malokateri kraj. Ob tej ugotovitvi p vsekakor ne moremo mimo šentjurskega ALPOSA, velike tovarne, ki s svoj novo halo še bolj opozarja nase.

Letošnje leto so v tem prizadevnem kolektivu ustvarili 50.089,000 d narjev, kar predstavlja petnajst odstotkov več kot v lanskem letu ob iste času. V ALPOSU sicer trdijo, da je to vsekakor izpod dinamike načrtovanj saj so planirali porast skupnega dohodka za prvo polletje za dvajset o stotkov. Toda vzroke je treba iskati v močnem povišanju stroškov posl vanja in dvig cen surovinam. Zato je tudi manjši ostanek dohodka kot la ob istem času. Znano je, da so zelo neurejene cene ravno na tržišču alum nija in drugih kovin. Tri osnovne dejavnosti, ki jih ALPOS razvija, pa s ravno proizvodnja profiliranih cevi kovinsko pohištvo in trgovska oprema

Z zadovoljstvom pa v ALPOSU ugotavljajo, da so presegli plan izvoz in to predvsem na konvertibilno tržišče. V prihodnje tako predvidevajo i večji izvoz, največ pa bodo izvozili kovinskega pohištva. Samo v tem le so izvozili 70000 stolov v Zahodno Nemčijo.

Pesti pa jih velik problem in to je dobava surovin. Če k temu dodam še neurejeno tržišče in cene, potem postane ta problem že kompleksen ALPOS pa ga mora reševati in se znajti po svojih najboljših močeh.

No, in k čimboljšemu reševanju vseh in ne samo omenjenega probl ma pa bo v veliki meri pripomogla nova hala, ki je bila zgrajena v hitre času. Graditi so jo pričeli lani septembra, v tem mesecu pa bo stekla pr izvodnja. Če ne bi bilo nekaterih manjših tehničnih problemov pri sam montaži strojev, bi bilo vse skupaj še prej gotovo. Kaj pomeni nov obr v ALPOSU? Predvsem pomeni veliko večjo in kvalitetnejšo proizvodnj 3600 kvadratnih metrov površine zajema nova hala. V njej je sodobna, avt matizirana lakirnica in zaenkrat del skladišča. Ko bo popolnoma gotov bo v njej tudi montaža in stari trakt se bo spojil z novim. V novi hali se j zaposlilo 50 delavcev, ki so jih priučili za delo na strojih. Investicija je v ljala 14 milijonov novih dinarjev. Kot smo že omenili, bo proizvodnja stekl konec tega meseca, uradna otvoritev novega obrata pa bo pozneje. Proi vodnja bo enkrat večja kot doslej, močno pa bo izboljšana tudi kvalite izdelkov.

ALPOS daje torej svojemu Šentjurju, svojim ljudem lepo in dragocen darilo za občinski praznik. Zato ta prostor izkorišča tudi za to, da čestit vsem občanom šentjurske občine ob prazniku s kar najboljšimi željami z še večje delovne uspehe.

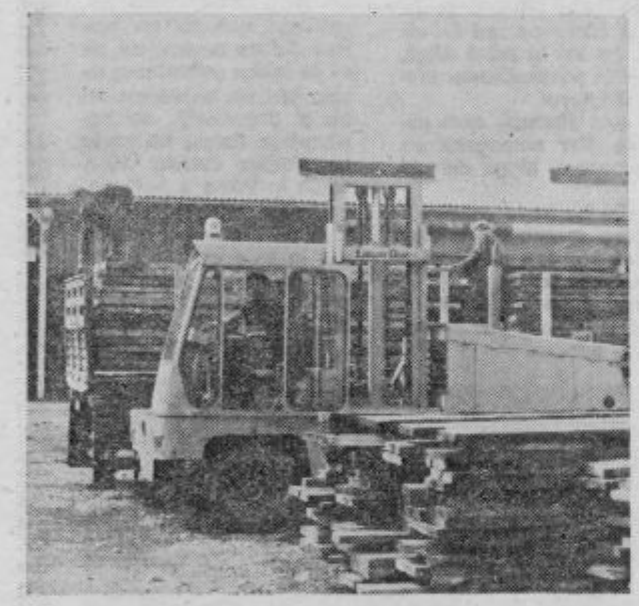

S sodobnimi delovnimi napravami opravljajo nakladanje lesa na kamione.

„Bohor" raste

V BODOČE VEČJI

Delovni kolektiv lesnoindustrijskega podjetja »Bohor« iz Šentjurja sodi med tiste delovne organizacije šentjurske občine, ki že vrsto let dosegajo kontinuirane gospodarske dosežke. Iz leta v leto se enakomerno povečuje obseg proizvodnje, raste dohodek, rastejo skladi, skratka nizajo uspehe. Petstočlanski kolektiv BOHORJA pa se nikoli v minulih letih ni zadovoljeval z doseženim, temveč je vedno stremel za tem, da doseže več, da se močneje vključi v celotna gospodarska prizadevanja delovnih organizacij šentjurske občine ter tako doprinese kar največji delež k napredku občine. Kolektiv je imel in ima vedno pred očmi dejstvo, da deluje v manj razviti občini. Občini, ki pokriva dobršen del Kozjanskega, katerega napredek pa je moč razviti le z ustvarjanjem novih delovnih mest, s komunikacijami in podobnim. Zato tudi v BOHORJU že mislijo na svoj bodoči razvoj, v okviru katerega bo na voljo prenekatero novo delovno mesto in dober zaslužek.

Delovna organizacija, letos bodo dosegli nekaj manj kot deset milijard starih dinarjev celotne realizacije, se je usmerila na polfinalno in finalno proizvodnjo. Izdelujejo rezan les vseh vrst listavcev in iglavcev ter furnirje iz domačega in eksotičnega lesa. Pomembna pa je tudi finalna proizvodnja, katere dobršen del poteka v kooperaciji z mariborsko Tovarno avtomobilov TAM, za katero izdelujejo kesone, sicer pa izdelujejo tudi klopi ter stole, kar vse pa gre izključno v izvoz, in sicer v Zahodno Nemčijo. V ta sklop proizvodnje spadajo tudi vrtne garniture. Kooperacijski posli s TAM obsegajo okoli 800 milijonov starih dinarjev in le nekaj manj znaša vrednost izvoznih poslov pri stolih, klopeh, oziroma vrtnih garniturah.

V podjetju seveda intenzivno razmišljajo o svojem bodočem razvoju. V Šentjurju bo prejko slej zrastla nova furnirnica z najmodernejšimi postrojenji, v perspektivi pa bodo opravili tudi rekonstrukcijo žage, postavili nove zmogljivosti za plemenite furnirje ter proizvodnjo stavbnih elementov. Samo izvedba tega programa bo terjala okoli 5 milijonov dinarjev.

V sklopu podjetja BOHOR v Šentjurju pa bo v kratkem ob kooperacijskem sodelovanju zrastla povsem nova tovarna. V njej bo predvidoma stekla proizvodnja, ki bo letno dajala preko 4 milijarde starih dinarjev celotnega dohodka. Sočasno z naložbami v Šentjurju, kjer bodo, kot smo rekli, zrastla nova postrojenja in bo opravljena rekonstrukcija obstoječih naprav, pa bo tekel tudi razvoj v obratih Mestinje in Kozje.

Letošnja gospodarska gibanja v podjetju, dosežen dohodek, ustvarjeni skladi in dosežena amortizacija kažejo na to, da bo delovna skupnost v celoti lahko uresničila svoje načrte, ki si jih je zadala v okviru svojega programa razvoja. S tem pa bo kolektiv nedvomno poravnal tudi tisti del svojega dolga do Kozjanskega in Kozjancev, del, ki mu odpade v sklopu celokupnih naporov občanov šentjurske občine za boljši jutrišnji dan.

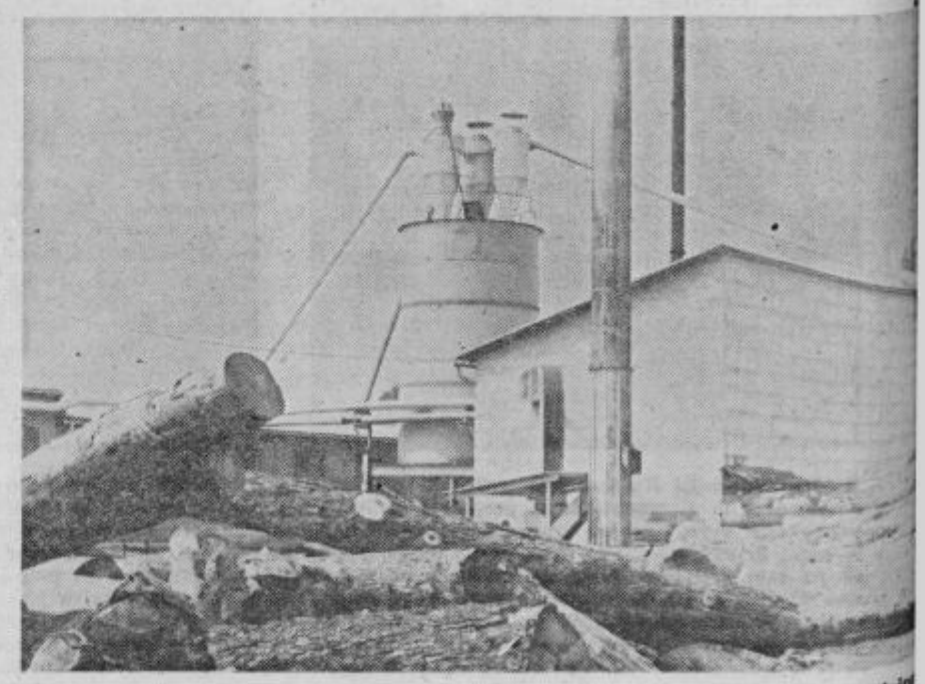

Pogled na del delovnih naprav v šentjurskem Bohorju, kjer se bo v bližnji bodoč marsikaj spremenilo.

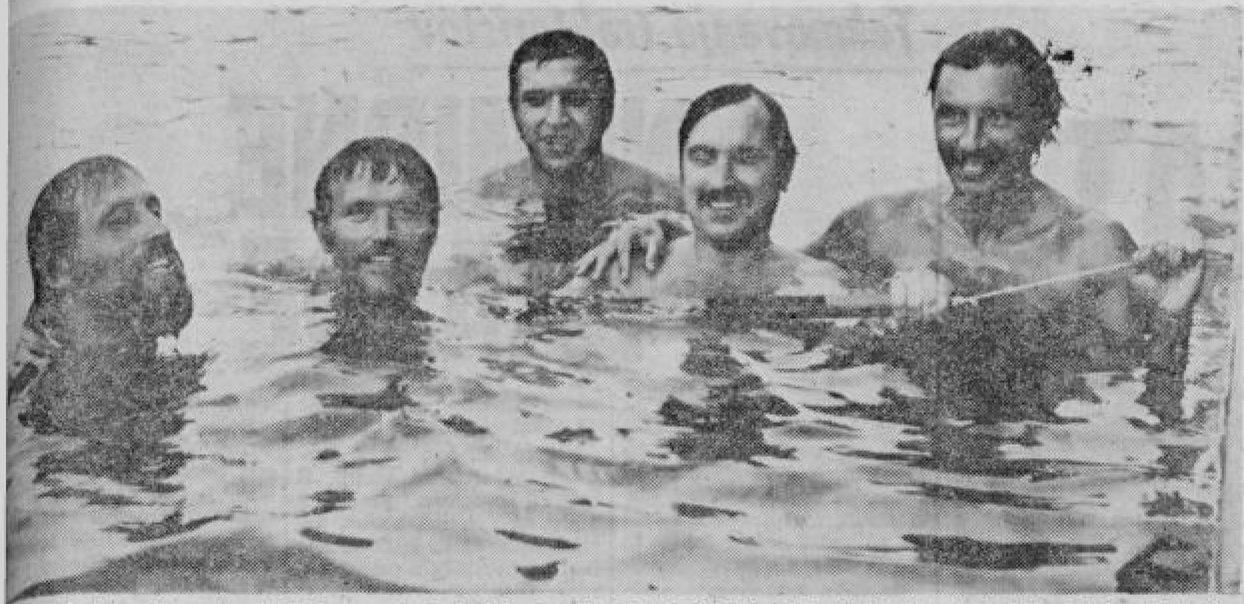

…alna štafeta »Prosvete« (od desne: Podsedenšek, Goršič E., Goršič T., Alujevič in Tkavc) je bila daleč najhitrejša, …i je zasledovalce pustila za seboj za več kot dolžino bazena. (Foto: R. Fonda)

PLAVANJE ODLIČNO

…kcija zveze za rekreacijo … športni oddih pri občin… …m sindikalnem svetu v …u je prejšnji petek doži… …a svoj vrhunec v prizade… …jih za plavalno rekreacijo …vnih ljudi. Sicer tečaji …odrasle neplavalce še tra…, toda bili smo tudi priče …dikalnega tekmovanja v …anju, ki je preseglo vsa …čakovanja.

45 ekip članov, članic in starejših članov se je pomerilo v štafetnem plavanju 3 x 50, oziroma 5 x 50 m prosto, kar pomeni, da je nastopilo 183 plavalcev-delavcev. To je gotovo edinstven primer, ki presega občinske in tudi republiške meje. Pri tem je treba omeniti še pravo športno vzdušje, ki je vladalo na kopališču Neptuna in za katerega je poskrbelo tudi kakih 100 gledalcev. Bodrili so svoje ekipe in pri tem videli tudi marsikakšno zanimivo borbo To tekmovanje je nedvomno dokaz, da je zanimanje delavcev za športno rekreacijo ne glede na panogo vedno večje in ima tovrstno udejstvovanje pri delovnih ljudeh še precejšnjo perspektivo.

Rezultati: članice — 1. Cinkarna, 2. SDK, 3. EMO, 4. Aero, 5. ZNG, 6. Ingrad, 7. Ljubljanska banka, 8. LIK Savinja, 9. Obnova. Starejši člani — 1. EMO, 2. Aero, 3. Avtomotor, 4. Obnova, 5. Cinkarna, 6. Libela itd. Člani — 1. Prosveta, 2. Cinkarna, 3. Klima, 4. Avtomotor itd.

…bisk pri rokometaših

MLADINA NA PREIZKUŠNJI

…ljski rokometaši štartajo …ega septembra v drugi …ni rokometni ligi doma …i Industromonterju iz …ne, teden dni pozneje pa …tako na Skalni kleti pro…sti Splita. Torej, nova ro…etna sezona je pred dur… Od bivšega člana prve …ne lige pa ljubitelji roko…a v Celju pričakujejo …go. Zlasti sedaj, ko so ro…etaši Jugoslavije osvojili …pijsko zlato.

…a bi dodobra spoznali le…je priprave celjskih roko…taševj, smo obiskali moš… pri treningu. V nedeljo …ldne smo jih iskali na … iz Celja do Prebolda. Celjsko moštvo, ki ga letos skupaj pripravljata Franc Ramskugler in Tone Goršič, je to nedeljo igralo v Grižah proti domačemu moštvu. Zmagali so seveda Celjani z rezultatom 36:24. Toda igralcev nismo našli na igrišču. Oba trenerja sta tokrat zahtevala od igralcev, da so odšli na srečanje v Griže brez prevoznega sredstva. Na pot so odšli v trenerkah in v rahlem teku ob Savinji prišli pravočasno na tekmo, odigrali srečanje 2 x 30 minut ter se po isti poti vrnili domov. Počakali smo jih ob mostu čez Savinjo v Petrovčah. Tu so malo postali in se okopali v dokaj čisti Savinji.

Tone Goršič nam je takoj postregel z zanimivimi podatki: »Moštvo bo letos izredno mlado. Od lanskega moštva smo izgubili nekatere ključne igralce. Pučko se je vrnil v Ormož, Marjan Lubej in Tomo Kunej pa igrata v četrtek ob 18. uri poslovilno tekmo proti ekipi Slovenjgradca. Oba bosta kmalu v vojaški suknji. Tako so nam ostali na razpolago sledeči mladi igralci — Anderluh, Guček, Ivezič in Sedovnik (včerajšnji pionirji), mladinci Luskar, Miha Bojević, Zalokar in Vlado Bojevič ter starejši, rutinirani igralci Levstik, Marguč, Koren, Mrovlje, Plevnik, in Povalej. Torej štirinajst igralcev.«

Kaj pa priprave?

»Letos smo se odločili za domače priprave. Te bodo v Celju. Od igralcev zahtevamo mnogo. Te dni vadijo dvakrat na dan in to trdno. Na sporedu bodo tudi številne prijateljske tekme. V dogovoru smo z igralci Medveščaka iz Zagreba, da gostujejo na Skalni kleti.

In uspehi?

»O teh ne moremo govoriti že sedaj. Nekaj je gotovo: v zvezni ligi nastopamo z najmlajšo ekipo. Povprečna starost štirinajsterice je 20 let. Od tega pa je nekaj pionirjev. Če bomo imeli v naših gledalcih razumevajoče navijače in prave ljubitelje rokometa lahko v nekaj letih napravimo ponovno močno in prodorno vrsto, sposobno za največje uspehe.«

J. KUZMA

…AČIČ OBČINSKI PRVAK

…egljaški klub Žalec in …TK Žalec sta pripravila na …steznem avtomatskem ke…šču občinsko prvenstvo …ne Žalec v kegljanju za …meznike v disciplini 200 …jev. Zmagal je Kačič, ki …podrl v drugem nastopu …nih 1048 kegljev, v pr… …pa 1002. Vrstni red: 1. … (1002 + 1048) 2050, 2. …ašič (971 + 1021) 1992, …čehovin (971 + 924) 1945, …ornik (959 + 917) 1876, 5. …glez (935 + 933) 1868 ke…ljev itd.

T. Tavčar

Plavanje

NEPTUN USPEŠEN

Mladi plavalci celjskega Neptuna so se pretekli teden udeležili letošnjega republiškega prvenstva v plavanju za starejše pionirke in pionirje. Da je to starostna kategorija, v kateri so celjski plavalci najmočnejši, je pokazalo tudi to tekmovanje, ki je trajalo tri dni, bilo pa je na kopališču v Trbovljah.

Zanimivo je, da so imeli mladi Celjani prvi dan le eno uvrstitev med prvo trojico (200 mešano Bobnova tretja s časom 3:00,1) pa vendar so po tem delu tekmovanja zasedli drugo mesto med devetimi moštvi. Drugi dan so enemu tretjemu mestu (100 m prsno Gasparijeva 1:32,8) dodali še drugo mesto v ženski štafeti 4x100 m kravl (čas 5:18,0) ter po tem delu tekmovanja zasedli četrto mesto. To so potem obdržali tudi po tretjem — končnem delu tekmovanja, dosegli pa so še dve drugi mesti (200 m prsno Gasparijeva 3:20,8 in 4x100 m mešano dekleta s časom 5:58,8). Omenili smo le najboljše uvrstitve, nič manj pa za uspeh niso zaslužni tudi ostali, ki so se tudi vsi uvrstili v finalna tekmovanja ter tako pripomogli k temu, da je Neptun v konkurenci starejših pionirjev tokrat zapisan pred imeni klubov kot so Rudar, Triglav, Celulozar itd.

ŠAH

V počastitev praznova…nja občinskega praznika …Šentjur je tamkajšnja ša…hovska sekcija Partizan or…ganizirala ekipni brzotur…nir šestih ekip. Prvo in …drugo mesto sta si razde…lila Celjski šahovski klub …in Žalec, vendar so bili …po Sonenborn sistemu Ce…ljani boljši ter osvojili …pokal. Naslednja mesta so …zasedli Šempeter, Rog, Sla…vija, Šentjur in Laško.

ŠPORTNE VESTI

Najboljši celjski strelci so imeli svoje občinsko prvenstvo v streljanju s precizno puško in pištolo. Nastopili so najboljši iz vseh celjskih družin. Devet najboljših pa si je priborilo normo za sodelovanje na republiškem prvenstvu, ki bo v soboto v Ljubljani. Kolajne so tokrat osvojili v štirih disciplinah sledeči strelci: **Drullov pištola:** Dobovičnik (Celje) 493, Streiher (Tempo) 481, Lazar (Celje) 463; **Precizna MK pištola:** Streiher (Tempo) 499, Dobovičnik (Ce) 491, Tržan Polde (Ce) 484. **MK puška standard:** Dečman (Kovinar) 533, Jager (Celje) 530, Jeram (Ce) 503. **MK precizna puška:** Jager (Ce) 534, Dečman (Ko) 529, Seršen (Ce) 512.

Vaterpolisti Neptuna so zelo aktivni. Igrajo zapored prijateljska srečanja. Po zmagi nad Rudarjem so v povratnem srečanju oslabljeni izgubili v Trbovljah 4:6. Med tednom pa so doma igrali neodločeno proti Kamniku 9:9 (2:0, 2:4, 2:3, 3:2). Strelci za Neptun so bili Rojšek 4, Vrečko 3, Alujevič in Mravljak. Srečanje pa je dobro vodil Edi Goršič iz Celja.

Nogomet

ŽIVAHNO

V obeh nogometnih taborih v Celju, pri Kladivarju in Olimpu je zelo živo. Prijateljske tekme se vrstijo iz dneva v dan. Ljubitelji nogometa so presenečeni nad uspehi in neuspehi. Kajti v tej pripravljalni dobi se vrstijo porazi in zmage.

Pri Kladivarju je zavel nov optimistični veter, čim je trenersko taktirko prevzel znani mariborski nogometni strokovnjak Viktor Medved. V pomoč pa sta mu Vlado Glinšek in Ivan Bauman, ki skrbi za delo z vratarji. Vsi smo zato bili presenečeni nad lepo igro Kladivarja, ki je v sredo izgubil minimalno 2:0 proti Zagrebu. V tej igri smo videli zelo zanimivo enajsterico celjskih igralcev, ki so se zelo trudili in precej znojili goste. Zagreb je namreč zmagal šele po avtogolu domačega branilca Ramšaka in preko svojega odličnega igralca Markulina. Pri Kladivarju pa so ugajali, vratar Štancer, Hribernik in Andjelović.

Toda domača vrsta nas je že nekaj dni pozneje razočarala. V Trbovljah so Celjani izgubili proti Rudarju 3:0 in dan pozneje proti Mercatorju v Ljubljani celo 0:7.

V razgovoru s predstavniki tehničnega vodstva smo izvedeli, da je bilo to pričakovano. Novi trener namreč preizkuša vseh 30 igralcev, kandidatov za prvo moštvo.

Pri tej oceni želimo novemu tehničnemu vodstvu pri Kladivarju najboljšo izbiro. Kvalitetnih igralcev je na Glaziji dovolj. Upamo, da bodo do začetka prvenstva izbrali najboljših petnajst, ki bodo čimbolje štartali in se tako potegovali za uvrstitev od 3. do 6. mesta, kajti tu je tudi mesto celjskih nogometašev v letošnji sezoni. Prihodnje prijateljske tekme pa bodo že pokazale prve trdne obrise novega moštva.

Olimp je izgubil odličnega strelca Kača. Zato pa je pristopilo k temu moštvu nekaj odličnih mladih igralcev iz vrst Kladivarja. Med tednom so odigrali proti Šmartnem in izgubili 1:3 ter proti Litiji. V drugem srečanju je prišlo celo do nešportnih izpadov med igralci. Zmagali so gostje 2:4. Odgovorni tovariši pri Olimpu naj ne pozabijo, da so lansko leto izgubili točke ravno zaradi sličnih izpadov, ko so morali v največjem zaletu Olimpa najboljši počivati. Naj se to ne ponovi letos. Samo dobro pripravljena ekipa, fizično popolna s svojo znano borbenostjo lahko ponovno pripelje Olimp v vrh conske lige in morda po nekaj letih tudi med najboljše v republiški ligi.

J. KUZMA

RIBIČI V VELENJU

V zelo dobri organizaciji ribiške družine Velenje je bilo na jezeru tradicionalno meddružinsko ribiško tekmovanje za prehodni Savinjsko-šaleški pokal. Tekmovalo je 100 tekmovalcev iz 22 družin. — Skupaj so člani in mladinci ujeli točno 7777 rib.

Rezultati: člani — 1. RD Barje (Ljubljana) II, 2. Barje I., 3. RD Brežice. Med posamezniki je bil Zoković iz Braslovč tretji. Mladinci — 1. RD Celje, 2. RD Brežice, 3. RD Novo mesto. Med posamezniki je bil Reberšek iz Celja drugi, Vincek iz Velenja pa tretji.

-ek

Hokej na travi

DA ALI NE!

Pri Partizanu Gaberje so imeli te dni zelo resne razgovore o svoji ekipi v hokeju na travi. Po lanskoletni kritični sezoni, so se tokrat dogovorili, da imajo igralci mesec dni časa za resne priprave in odločitev, če še nameravajo nastopati v bodoče v društvu najboljših ali pa se ta športna disciplina v Celju ukine.

Lanskoletno tekmovanje je bilo dokaj neresno. Mimo tega pa so bili nekateri tekmovalci kaznovani. Zaradi tega ni bilo dovolj igralcev. Danes — mesec dni pred prvenstvom v zvezni ligi imajo igralci dovolj časa, da se ponovno zbero na Skalni kleti in prično z delom. Kaznovana Rudi Rovan in Branko Lednik bosta lahko ponovno zaigrala. V kolikor rezultati prijateljskih tekem proti Pomurju pokažejo uspeh, bodo celjski igralci nastopili prve dni septembra v Italiji na turnirju in pozneje v prvenstvu, drugače pa bodo obesili palice za vedno na klin. To pa bi bilo po 25 letih velika škoda.

jk

IVAN BERDNIK, predsednik nogometne sekcije v Šmartnem ima te dni polne roke dela. Dobili smo ga na novem nogometnem igrišču, kjer so kosili travo, postavljali nove gole ter črtali igrišče. Za kramljanje ni bil preveč razpoložen, saj se mu je mudilo k delu na igrišču, vendar nam je utegnil odgovoriti, kako so prišli do tako lepega igrišča. »Dela na igrišču so dolgo trajala, vendar smo uspeli, da bomo v slovenski nogometni ligi igrali na novem igrišču. Vložena so bila znatna sredstva ter veliko število prostovoljnih ur, da imamo danes to zeleno mizo, če se lahko tako izrazim.«

T. TAVČAR

Šentjur

NOV OBRAT

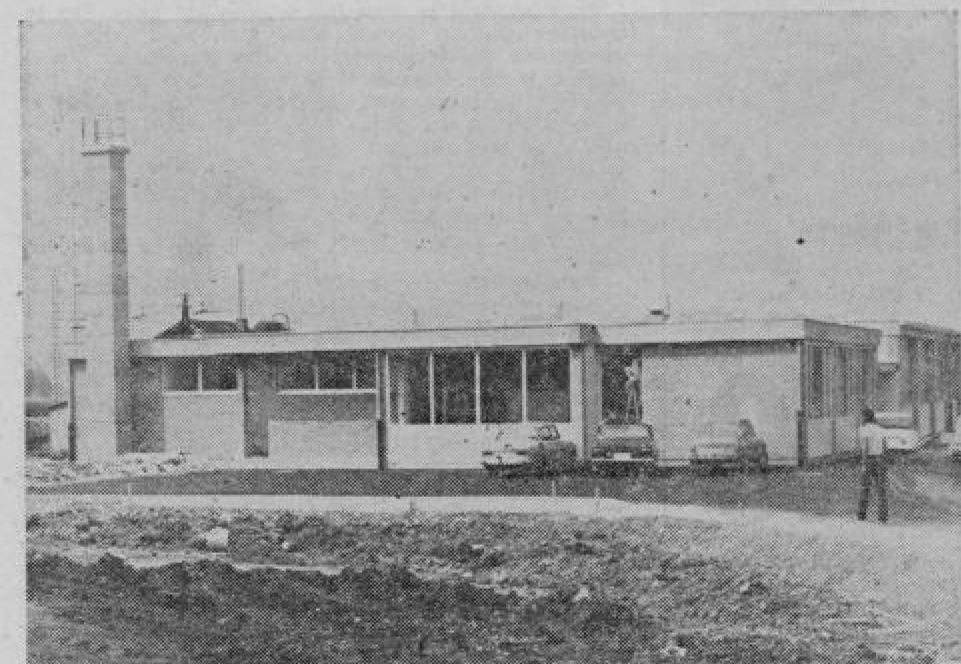

Teoretična vprašanja so bila pa resnično težavna. Pa še na soncu so morali sedeti kandidati ...

Veliko je že bilo doslej spregovorjenega o tem, kako in na kakšen način organizirati in pristopiti k akciji za hitrejši razvoj manj razvitih območij Slovenije. Sprejeli smo resolucijo, organizirali razne humanitarne akcije kratkotrajnih efektov, dolgoročnih pristopov v reševanju tega, prav gotovo zelo težavnega problema, pa je bilo v bistvu še vedno zelo malo.

Delovni kolektiv ELEGANTA iz Celja pa je eden med tistimi, ki se je odločil, da bo na manj razvita območja posegel drugače, predvsem pa tako, kot je to v interesu tamkaj živečih ljudi. Že pred leti je pričel z organizirano proizvodnjo v posebnem obratu v Šentjurju, kjer je trenutno zaposlenih okoli 70 delavk. Rezultati, ki jih je obrat kazal pri svojem delu, analiza tržišča ter odlično sodelovanje s skupščino občine Šentjur, pa je spodbudilo idejo o gradnji nove tovarne. Pot od načrtov do uresničitve je bila seveda sorazmerno dolga, toda bila je uspešno prehojena.

V septembru, torej le nekaj dni po prazniku občine Šentjur, bo stekla v novi tovarni v Šentjurju nova proizvodnja. Sedemdeset delavk se bo iz sedanjih nemogočih prostorov preselilo v nove, moderne in svetle prostore. Toda ne gre samo za to, da se bodo preselile te delavke, njim se bo pridružilo še preko sto novih, kajti v novi tovarni bo na voljo kar 216 delovnih mest. Nekaj delavk se že uvaja v delo, v posebnem tečaju v celjskem TOPRU, s katerim se je nedavno tega združil kolektiv ELEGANTA. Druge bodo na tako uvajanje še odšle. Ženam in dekletom iz Šentjurja ter njegove neposredne okolice se torej v nekaj tednih odpira široka možnost zaposlitve. To pa je ravno to, kar bo največ prispevalo k hitrejšemu razvoju manj razvitih območij.

In nova tovarna? Okoli 850 starih milijonov dinarjev je bilo potrebnih, da so uresničili načrte. Poleg strojev iz sedanjega obrata bodo tu montirali tudi 45 specialnih šivalnih strojev, ki bodo v etapah prihajali do konca leta od inozemskega dobavitelja. Gradnjo objekta je prevzelo gradbeno podjetje GRADNJA iz Žalca, ki je v točno določenih rokih opravilo obsežno in zahtevno delo. Poleg proizvodne hale bo tu tudi moderna kuhinja z jedilnico, tako da bo delavkam na voljo tudi topel obrok, ki ga doslej zaradi nemogočih pogojev niso bile deležne.

In za konec smo dolžni še besedo ali dve o tem, kaj bodo v tej novi tovarni v Šentjurju proizvajali. Gre za proizvodnje lahke konfekcije, to je ženskih in moških diolen plaščev in smučarskih anorakov. Okoli 80 odstotkov vse proizvodnje bo odšlo v izvoz, smučarski anoraki pa v celoti, kajti takšne imajo v Elegantu pogodbe z zunanjimi poslovnimi partnerji.

Tako je torej praznično darilo občanom občine Šentjur, darilo, pri katerem se je močno angažirala tudi skupščina občine Šentjur, ki je šla kolektivu Eleganta v vseh ozirih kar najbolj na roko, poleg tega pa je pri investiciji sodelovala tudi s kreditom 50 milijonov starih dinarjev.

B. S.

Tekmovanje traktoristov

NEMIRNE BRAZDE

Kot veliko mravljišče je od daleč izgledala kombinatova njiva ob glavni cesti v Šentrupertu. Kot za stavo so se podili po ozarih sodobni rdeči stroji, za njihovimi volani pa so sedeli mladi fantje in možje zagorelih lic ...

Regijsko tekmovanje traktoristov, ki so se ga letos prvič udeležili tudi predstavniki aktivov mladih zadružnikov, je bilo minulo soboto v Šentrupertu. Sedemindvajset udeležencev se je zbralo na tekmovalnem prostoru in se pomerilo v treh disciplinah: oranju, spretnostni vožnji in teoretičnem znanju.

Skrbne oči sodnikov so sproti merile globino brazd (orati so morali 20 cm globoko) ter ocenjevali, kako se brazde prekrivajo. Traktoristi zamišljeno sede za volani, se ozirajo po brazdah. Tu in tam se kdo na koncu pravkar zorane brazde ustavi, stopi s traktorja si ogleda opravljeno delo in zopet pripravi težak stroj za novo brazdo. Tako hite drug za drugim, kajti čas je omejen, poleg tega pa je treba paziti še tudi na kvaliteto. Naprej, nazaj, obrat, kontrola in tako je šlo skozi ves dopoldan.

Največ težav so fantje imeli pri spretnostni vožnji. S količki označena proga, z mnogimi ovirami, vratci, garažo, mostom in kozolcem je fantom povzročala precej napora. Opazoval sem njihovo manevriranje z dvoosno prikolico in občudoval sem njih znanje. Strogi sodnik, ki se je podil od zapreke do zapreke ter opazoval delo traktoristov, se ni nič manj potil kot fantje, ki so sedeli za volanom težkih strojev. Sreča, da pravi kozolci še zdaleč niso tako ozki kot tisti, ki so jih postavili na tekmovanju, kjer je bilo med traktorsko prikolico in kontrolnimi stenami komaj nekaj deset centimetrov prostora.

Enemu je šlo bolje oranje, drugemu bolj spretnostna vožnja, tretji se je bolje odrezal pri teoretičnem znanju. Počasi, toda vztrajno so fantje nabirali točke, ki so v skupnem seštevku odločale o končni uvrstitvi. Tekmovalci so bili razvrščeni v dve tekmovalni kategoriji, in sicer na poklicne traktoriste in mlade zadružnike.

Sonce se je nagibalo že v pozno popoldne, ko je komisija izračunala končne rezultate. **Zmagal je IVAN L... ČIČNIK, poklicni traktorist iz Šempetra, ki je letos že tretjič osvojil prehodni pokal in si ga tako priboril v trajno last. Drugi je bil MARTIN ŠTAJNER prav tako iz Šempetra. JOŽE MIHELAK iz Petrovč pa je poskrbel s svojo uvrstitvijo za majhno presenečenje, kajti ne samo, da je bil najboljši med mladimi zadružniki. V skupnem plasmanu obeh kategorij je zasedel tudi odlično tretje mesto in se bo tako udeležil republiškega tekmovanja, ki bo v Črnomlju. Na tekmovanje v Črnomelj pa bosta odšla še četrto uvrščeni SLAVKO SKRABAR iz Šempetra in MIHA VRHOVNIK iz Radelj na Koroškem.**

Tekmovanje, ki so ga materialno podprle številne delovne organizacije, je odlično uspelo, organizacijsko ga je izpeljalo društvo Ljudske tehnike iz Žalca.

Tekst in sliki:

BERNI STRMČNIK

Sproti in natančno je potrebno kontrolirati brazdo, kajti sodniki so strogih oči ...

****

S poti po Španiji

OLE, OLE!

Kmalu čez francosko špansko mejo je pihal veter in visoko planoto je negotovo pokrivala umazana sivina. Končno so se mi uresničile sanje. Prispeli smo v Španijo, kjer naj bi preživljali ostale dneve maturantskega izleta. Po naporni poti, ki je bila za nami, se je prilegel počitek.

V majhni, nekoliko nizki krčmi, v katero smo prišli skozi podolgovate barvaste trakove, je sedelo nekaj gostov ter pogledovalo proti kotu, kjer se je bleščala televizijska modrina. Na ekranu je bil klecnil na kolena prvih dveh nog, izza rogov pa je bilo videti mečev ročaj. Črna kri je curkoma lila iz bikovega telesa. Škoda, da nismo utegnili videti konca, kajti pred seboj smo imeli še dolgo pot. Naš naslednji cilj je bil Madrid. Avtobus je opravljal svoje. Čeprav smo bili utrujeni, pa nas je vedno razvedril pogled v naravo. V Španiji so ob cestah postavljeni leseni biki, ogromne reklame za pijačo ter cigarete. Veliki črni biki so kot simbol borca v areni, ki večkrat spravi na noge številne Špance. Val, pisan kot cvetlični trg, se je nenadoma dvignil sredi sonca v Madridu, Piazza de toros, središče španske prestolnice. Odločili smo se, da se na svoje oči prepričamo, kako umirajo biki. V množici, ki se je natrla okrog blagajn, so komolci postajali vse pomembnejši. Za senčni prostor je bilo treba odšteti precej več pezet ko pa za sončni. Arena je ogromna, saj lahko sprejme okoli desettisoč gledalcev. Na koncu arene je oster vonj dal vedeti, da tu vstopajo biki na svojo poslednjo pot. Na drugi strani borišča hodijo v stavbo borilci. Sredi peščenega prizorišča pa je kapelica, kamor prihajajo matadorji, da še zadnjič pogledajo Boga. Tako se počutijo močnejši in so prepričani, da bo bik podlegel. Ko vstopiš skozi velike hodnike, te portir takoj odvede na določeno mesto, prodajalec senčnikov ti proda senčnik, potem lahko nabaviš še blazino, da udobneje sediš in nazadnje te prikupna Španka prepriča, da odšteješ nekaj pezet za rdeče nageljne. Močni sončni žarki so poskrbeli, da so prišli do izraza tisti, ki so imeli pisana oblačila. Gledalci se še niso povsem umirili, ko je močna godba oznanila začetek predstave. Pozdravili so nas vsi udeleženci, spredaj matadorji in ob koncu konji, ovenčani z zvončki, ki odvlečejo pokončane bike. Zaigral je boben in skozi posebna vrata je v polnem teku in z dvignjeno glavo planil črni bik. V enem popoldnevu jih izgubi življenje pet. Najprej so se biku približali trije možje v pisanih oblačilih. S posebnimi figurami so razdražili bika, tako da si ga je lahko publika ogledala. Prvi so bika ranili »Banderillosi«. Trije, vsak z dvema banderillama-pisanimi palicami. S koničastim kovljem na koncu. Počakali so, da jih je bik opazil in se zakadil proti proti njim, nato pa so z elegantnim gibom stopili bliže živali, se v hipu sklonili biku čez roge in mu zapičili banderilli. Seveda je banderillos dobil večji aplavz, če je bil zadel v prazno. Publika je »ole, ole« pozdravljala uspešne ter izžvižgala tiste, ki niso uspeli zapičiti palici v bika.

Najmanj je bila večini všeč tretja runda — nastop »Pikadorja«, ki je na zavarovanem konju zabadal v bika daljšo sulico, vendar je bila njegova naloga le, da ga razdraži in pripravi boj z »Matadorjem«. Napočil je trenutek, ko je na rdeča peščena tla stopil matador. V rokah je držal rdečkasto cunjo ter meč. Publika je vreščala ter mahala z belimi robci. Matador je izvajal podobne like kot prvi trije. Bik je bil že izmučen. V njem ni bilo več začetne energije, iz tilnika mu je tekla kri v dolgih sragah. Matador je odvrgel rdečo cunjo. Z levico se je uprl v bok in s počasnimi koraki stopal proti biku. Žival je stala in čakala. Matador je kot blisk švignil naprej in še preden je bik dvignil oči, mu je zabodel meč globoko v tilnik. Zajokale so trobente. Bik je sprva stal nepremično, potem pa je počasi klecnil na sprednje noge. Skozi nozdrvi mu je udarila krvava pena. Skušal se je dvigniti, a zaman. Padel je na bok. Iz tribun so metali nageljne, mahali z robci, ki so dajali videz polne beline med toliko množico. Ole, ole, je odmevalo po vsej tribuni, ko je matador obšel peščeni prostor.

Tako so matadorji pokončali še ostale štiri bike. Te so iz arene odvlekli konji. Pozneje so živali odrli in poslali mestni sirotišnici. Gojenje bikov mora vsem prinašati korist, najprej pa seveda rejcem bikov, ki so zavzeli ogromna področja Španije.

Španija je le Španija. Če bi lahko, bi še enkrat potoval v deželo sonca, ki z bleščečimi bikoborbami razveseljuje ne samo domačine, temveč tudi mnogo turistov. Ko sem se vračal s tribune in še dolgo potem, mi je v glavi odmevalo ole, ole, ole ...

VILI JAZB...

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada. 100 dinarjev
2.—6 nagrada: 50 dinarjev

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtka 23. avgusta.

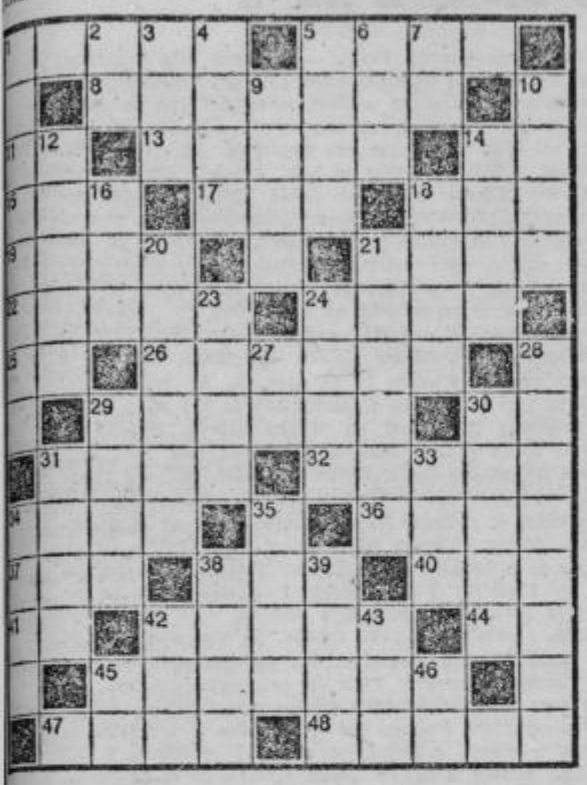

Vodoravno: 1. kraj ob Savinji, spojem z Vidmom, 5. šoferšče, počitniško naselje s morjem, 8. lesena naprava z vrvjo za obešanje hudodelcev, 11. začetnici slovenskega politika, 13. luža, 14. oktalna za kiloliter, 15. grgrajoči glas, 17. zvišana glasbena nota, 18. močno čustvo, 20. gora z mnogimi samotnimi na grškem polotoku Halkidiki (iz istih črk kot SATO), 21. velik ribji požeruh, ki ne zavrže nobene vabe, 22. trud, 24. celjski telovadec (Tine), 25. okrajšava za junior, 26. kemični element, ki ima znak La, 29. otroški vrišč, 30. predlog, 31. sovjetska tiskovna agencija, 32. srnjaček iz istotimenske Saltenove povesti, 34. stoti del dolarja, 36. naslovni junak Shakespearove tragedije (iz istih črk kot REAL), 37. pst, tišina, 38. pravoslavni duhovnik, 40. pod, 41. osebni zaimek, 42 na zraku presušena svinjska krača, 44. začetnici izumitelja dinamita, 45. poveljnik konjenice, 47. češki popevkar, 48. vinska trta.

Navpično: 1. karanje, 2. različni črki, 3. ime filmske igralke Novak, 4. brusni kamen, 5. spodrsljaj, 6. srbsko moško ime, 7. avtomobilska oznaka Messine na Siciliji, 9. nestrokovnjak, 10. uo neke organizacije, 12. lovec na krte, 14. spodnji prostor v hiši, 16. Prešernov najboljši prijatelj, odličen jezikoslovec (Matija), 18. največja kopenska žival, 20. umetnik, ki nastopa sam, 21. bučno razgrajanje, 23. spopad, ravsanje, 24. vojaško poveljstvo, 27. petnajsta ter zadnja črka abecede, 28. samovoljno dviganje cen, 29. način, vrsta, slog, 30. obrežje, 31. rastlinski strup v čaju, 33. lučaj, 34. močnata jed, 35. sladko vino, ki še ni bilo fermentirano, 38. šiba, 39. vstaja, upor, 42. kratica za pošto, telegraf in telefon, 43. tračnica, 45. avtomobilska oznaka Sombora, 46. kratica za konjsko silo.

humor

Prijatelj je spisal roman in prosil Martinija, naj mu pomaga izbrati izviren naslov.

»Ali tvoj roman govori o muhah?« je vprašal Martini avtorja.

»Kje pa!«

»Kaj pa o pajčevinah?«

»Tudi ne!«

»Torej bi bil naslov tvojega romana lahko takle: Ne muh, ne pajčevin.«

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta v 20 podrobnostih. Boste našli vse?

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 26. julija, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — **MAGDA LENASI**, Partizanska c. 49, Celje
2. nagrada: 50 din — **OLGA ŠCULAC**, Laško, Trubarjevo nabrežje 5
3. nagrada: 50 din — **MILENA PAVLIN**, 63254 Podčetrtek
4. nagrada: 50 din — **DRAGO BRADAČ**, Celje, Ljubljanska 10
5. nagrada: 50 din — **JELA SKOK**, Strmca 7, 63270 Laško
6. nagrada: 50 din — **FRANJO PLANINC**, Celje, Kocbekova 5.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev slikovne križanke

Vodoravno: eho, vaďba, vskok, Šastri, mrk, skiro, Garbo, priliv, maar, Ibert, tiara, staja aspik, alias, srček, Oken, titan, astra, aurum, ako, BO, Abel, Tibet, lokal, AV, Eva, imam, Erika, Atik, altin, žeton, čr, gnojilo, rjavec, kanja, ovoj, Avon, Aelita, Ariel, file, kino.

ODSLEJ PO AVTOPLAŠČE IN DRUGE GUMIJASTE PROIZVODE

FERDO GODINA

BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija 45

Automotor avto CELJE

»Saj to še ni gotova stvar,« sem se mu nasmehnil, da bi se izognil odgovoru.

»Preveč se ukvarjam s tem, da bi kaj spregledal. Gotovo! V šestih mesecih ga ne bo več v Lendavi. Zaradi njega se človek že skoraj ne bi upal na cesto. No, velja?« Nasmehnil se je, si oblekel suknjo in nataknil rokavice. »Koraš. V Lendavi te vsi pričakujemo.«

Pri teh besedah me je kar zazeblo. Vedel sem, da tudi Rahela ve za to. Govorili so o tem.

Človek ne sme nikdar obupati. Glej, kako se vse lepo obrača.

Vsi se veselijo nečesa, le jaz sem tu zaprt. Dotaknila se me je želja, da bi zaživel z drugimi.

Janči je opazil na mojem obrazu spremembo. Stiskal mi je roko in po dolgem, zelo dolgem času sem ga videl mladeniško vihravega. Prav tak je bil kakor takrat, ko je s kržakom dvignil iz mlake dobro rejenega krapa.

»Ko pridem drugič, te ne smem najti v tej luknji. Ven, na sonce, dragi moj.«

Prijel je za kljuko in obstal. Zardel je. Zadrega je bila pri njem redka stvar, toda zdaj sem videl, da je iskal besede.

»Njo lahko pozdravim?« je dejal. Mislil je na Rahelo. Pot me je oblil. Nisem vedel, kaj bi mu rekel. Strgal me je iz mračnosti, v katero sem zaplaval.

»Pozdravi,« sem rekel.

Stopil je k meni. Segla sva si ponovno v roke in se gledala. Midva, nekdanja ribiča in lovca, ki sta pretaknila prodove in mlake. Gledala sva se in v tistem hipu sem bil Jančiju hvaležen.

Ko je zaprl vrata za seboj, me je zapekla vest. Odprl sem rane, ki so se komaj zacelile. V meni so se menjavala čustva.

»Prenaglo se je zgodilo,« sem si očital. Ne bi smel tega storiti. Ne sme se vrniti, kar je za zmeraj izgubljeno.«

Od denarja, ki mi je ostal od Ratajevega posojila, sem imel še malenkost, drugo je šlo. Med tem časom sem prodal Rataju svoj motor. Čemu mi bo? Ko sem včasih ležal popoldne v postelji in živega krsta ni bilo na farofu, sem slišal, kako je motorček zaropotal. Rataj se je poskušal voziti. Na večer mi je prišel povedat, kako se je obnesel.

Edino Rataj je bil moj edini redni obiskovalec, pa Mariča, da, ona mi je stregla z vztrajnostjo delavne ženske. V začetku je potrkala, potem še tega ni storila. Odprla je vrata in me preprosto vprašala:

»Potrebujete kaj, gospod kaplan?«

»Ničesar ne potrebujem.«

»Povejte! Jaz grem na njive, ne bo me tako hitro nazaj.«

»Na njive?« sem se začudil. »Kaj danes delate?«

»Krompir sadimo,« je rekla. Šla je k oknu in pogledala v nebo. »Bo, vreme bo držalo. Vi pa pojdite z nami. Kaj bi čepeli v sobi, ko so zunaj taki dnevi. Smrtni greh je to«. Govorila je v šali in pospravljala z mize prazno posodo. Vazo je postavila k steni. Obrnila se je k meni. »Ne? Čas bi bil.«

Odšla je. Zaklenila je spodaj prikletna vrata. Kola na dvorišču so se premaknila. Hlapec je govoril konjem in jih naravnal z dvorišča na cesto. Ropot je pojemal.

Tako so potekali dnevi. Sonce je pripekalo sleherni dan močneje. Nevihte so divjale čez polja in vasi, nato je spet sijalo sonce.

Spodaj pod mojim oknom so rasle marelice. Veje so segale skoraj do mojega okna. Med vejami so skakljali ptički: vrabci in sinička. Včasih je mednje zablodil tudi škorec. Potresel sem na okno proso, ker sem si želel, da bi jih videl od blizu. Slišal sem jih dan za dnevom spodaj na vejah.

Zgodilo se je večkrat, da je priletel na okno vrabec ali sinička. Vrabec je prestrašeno gledal v sobo, nato je pobral s kljunom proso in odletel.

Ko se je pripravljala nevihta, ni bilo nobenega blizu. Ne petja nisem čul ne preletavanja. Grom jih je pregnal v zavetje.

Kadar se je bližala nevihta, sem čakal, da bo oblak zagrnil sonce. Dež je začel padati v debelih kapljah. Bliskalo se je ostro. V takih časih, ko je razsajal vihar, sem mislil nanjo. Bala se je nevihte in trepetala mi je na prsih. Oblak je šel mimo, nevihta in dež sta ponehala, spomin nanjo pa se je umaknil soncu in ptičem, ki so spet s strahom sedali na okno in zobali proso.

Moje enolično življenje je pretrgal materin obisk. V tem času nisem šel domov. Saj se ne bi mogel z njo pomeniti, kakor bi bilo treba.

Prišla je že potem, ko sem prebredel krizo. Ona ni o njej ničesar vedela. Pisal sem ji samo, da nekoliko boleham, in ko bom čisto zdrav, jo bom prišel pogledat. Ker me ni bilo domov, je ona prišla k meni.

Postarala se je. Prej mehke poteze so postale ostre, lica so dobila drugo obliko.

Stala je na pragu in me gledala. Sram me je bilo pred njo, ker sem se zavedal, da sem njenih nesreč kriv jaz.

Mati je držala v naročju molitvenik in rožni venec kakor nekoč, ko me je obiskala v Lendavi. Njene roke so bile zdelane. Suha, stara koža se ji je luščila, pod kožo pa so se ji poznale žile, nabrekle od črne krvi.

»Kaj je doma novega?« sem jo vprašal. »So prišle položnice?«

»Da.«

»Vam še pomaga Horvatov Štef?«

»Pomaga. Kaj bi mogla jaz, starica.«

V NOVO PRODAJALNO „SAVA“ NA MARIBORSKI CESTI V CELJU

Nenavadna zgodba

ŠTIRIKRAT NEDOLŽNA

Poslušajte mojo ljubezensko zgodbo, mi je rekla, ko je vsa zadihana lovila sapo, mi gledala v oči, kakor da je to zahteva in ne prošnja. Poslušajte, zapišite, pošljite. Naj bero, naj izvedo, da kmečka dekleta nismo tako poceni. Pribiti bi morala: hribovska kmečka dekleta. Mnogi mislijo: vse, kar je s hribov doma, to je za dolince poceni, zastonj. Pa ni res. Vsaj v mojem primeru ne. Nisem edina, mnogo nas je. Pravijo nam: lepe, neumne in najcenejša delovna sila. Hvala za tako ničeve komplimente. Pravzaprav pa je moja zgodba na moč žalostna. Stokrat sem prijela za pero, stokrat so v joku pokrvavele moje oči, srce je pokalo v bolečini; življenjske zgodbe nikoli nisem napisala. Pa jo napišite vi. Bom kratka. Saj sem še mlada, neizkušena in vendar so mi naprtili toliko grehov. O meni so govorili kot o najbolj poceni punci, ki je na voljo zastonj, kvečjemu za deci jajčnega likerja. Pa to ni res, ni res in nikoli ne bo!

Stara sem osemnajst let. Doma, v hribih imamo kmetijo. Težavna je pot, brežne so njive, senožeti strme — in vendar so bila moja otroška leta lepa. Očetu in materi se je narodilo devet otrok, jaz sem najstarejša. Oče in mati sta vesela človeka, dobra starša, nudila sta nam otrokom tisto čisto ljubezen. In vendar ju nisem ubogala. Onadva sta gojila skrito željo, da bi se omožila s kmečkim fantom s sosednjega hriba. Lep grunt imajo in tudi Francelj je postaven fant. Mene pa je vleklo v dolino, tja, kamor sem hodila v višje razrede osnovne šole. Vseh osem razredov imam, osmega sem končala s prav dobrim uspehom. Preveč neumna res nisem. Kdo me je potegnil v dolino? Gospod Frido, ugleden gostilničar in strasten lovec. Abrahamovec, toda imenitno ohranjen. Prihajal je v hišo in kadar sva bila sama, mi je govoril o lepši in srečnejši bodočnosti. O zemlji, o hribovskih gruntih mi je pripovedoval tako temne stvari, da sem se zgrozila, verjela besedam, mirnim očem in še lepši obljubi.

Cez noč sem se spremenila. Načrt sem razodela očetu, materi, bratcem in sestricam. Vsi so bili žalostni, oče pa mi je v jezi primazal tri klofute; takrat sem mu globoko zamerila, danes vem, da je imel prav, z brezovko bi me moral namahati. Dragi starši in vsi domači — oprostite.

Gospod Frido je bil dober z menoj. Lepo me je poučil, kako se moram kot natakarica obnašati. In nadležnežev se bojl mi je večkrat zažugal. Mestnih pohotnežev, modernih gospodov, važnjakovičev, sodobnih magnatov, ki bodo v tebi videli sočno, mlado in poceni meso. Dvakrat, no, morda celo desetkrat — potem pa te bodo zavrgli. Bodi prijazna, toda vse do pravšnje mere. Me poslušaš? Poslušam, gospod Frido, sem pritrdila in se kot Snegulčica zavrtela med gosti. Vsi so me hvalili, me hoteli v svojo sredino, jaz pa sem se smejala, rahlo priklanjala, pravi čas odmikala. Največ pa si je dovolil sin gospoda Frida. Nekega večera je pijan vdrl v mojo sobo in zahteval: Daj ali pa te vržem skozi okno! Uprla sem se. Sunila sem ga po stopnicah, že naslednjega dne pa se je hvalil med gosti: Katica je poceni, tako rekoč zastonj. Dobim jo, kadar se mi hoče... Prekleti lažnivec! Slab glas v eni uri priteče v deveto vas. Gospodinja, žena gospoda Frida, ponosna na oba sinova, lastno hčer pa ni mogla videti, mi je ostro zabrusila: »Samo to ti rečem, če naš Boris od tebe kaj skupi, gorje ti!« Zanjo sem bila spolna izprijenka. Toda mlajši sin Marko pa bi vseeno rad srečo poiskal. Sestnajst let mu je, skrbi nobenih, razganja ga jaz pa zastonj ... Okno je bilo odprto, nekaj čez polnoč je pristavil lestev in v temi stopil pred mojo posteljo. Katra, jaz sem, daj! Kako gospodovalno. Kaj naj storim? Vstala sem, mu primazala nekaj zaušnic, prižgala luč in odprla vrata. Izgini! Gospa je pritekla in se začela dreti: Ni dovolj, da si Borisa okužila, zdaj se bo še ta nalezel! Dobila sem močno klofuto, nisem je vrnila, pokrila sem se z odejo in se razjokala. Gospod Frido pa je še tiste noči naklestil mlajšega sina in tudi prečastita gospa je bila deležna nekaj gorkih; odsihdob sva si bili sovražnici. Torej, ušla sem prvemu, tudi drugemu se ni posrečilo. Kdaj pride tretji?

Skrbela sem, da sem bila v lokalu dostojna, čeprav je bilo snubcev še in še. Gospod Frido me je vedno svaril: Bodi poštena, ta pravi šele pride! Bil je z menoj prijazen, vedno mi je govoril, naj se lepo oblačim, često me je z avtom popeljal v mesto, mi kupil obleko, prstan, zato, ker sem bila pridna in poštena. Ni se stiskal k meni, ni položil roke na koleno, zaupal mi je, da ima ljubico v nekem kraju, kamor me bo enkrat popeljal. Samo molčati moram. Zares se mi je lepo godilo. Gospodu — jaz sem mu vedno rekla gospod Frido — pa sem bila hvaležna, ker me je često peljal domov. Oče je zmajal z glavo, mama je imela solze v očeh, gospod Frido pa ju je tolažil: Ne bojta se, skrbim zanjo kot oče. V tisti neznani kraj pa sva se res zapeljala. Ne enkrat, desetkrat. Fridova ljubica je bila dve leti starejša natakarica Marica. Očarljivo dekle, izpod Pohorja doma, polna zdravega humorja. Midve sva se hitro spoprijateljili. Ni kazala prav nobenega ljubosumja. Nekega večera smo priredili piknik. Sredi najlepšega razpoloženja se prikaže Fridova žena. Začela je kričati, mene je ozmerjala za hribovsko k..., dasiravno sem bila že v tretje nedolžna. Gospod Frido je predlagal, da menjam službo. Prestavila sem se k njegovemu prijatelju, ki je obljubil, da me bo dal v šolo, da bom zares kvalificirana in mi bodo vrata v svetlejšo bodočnost na široko odprta. Besedo je držal. Že v prvem letniku gostinske šole sem spoznala prijaznega fanta. Zares mi je bil všeč. Na zunaj nič kaj posebnega, bil pa je duhovit, nasmejan, vice je stresal iz rokava. Nekaj mesecev sva se lepo ujemala, potem pa ga je naenkrat pičilo. »Katica, koliko si jih že pobrala?« Kaka žalitev! Prisilila sem ga, da je šel z menoj k ginekologu. V čakalnici me je nestrpno pričakoval, mencal z nogami, bilo mu je nerodno, v sebi pa je gojil upanje, da ima svoj prav in da bova končala za vedno. Jaz pa sem se zdravniku popolnoma razodela. Tudi to sem mu povedala, da me fant čaka v čakalnici in kaj me obtožuje. Bil je zares ogorčen. Napisal mi je potrdilo o pregledu in stopil z menoj v čakalnico. Poledal je Mirku v oči in mu skoraj preostro dejal: »Pobič, če si iz mesta doma, nikar ne misli, kar pride s hribov, da je pokvarjeno. Če bi bil mlad, bi ti jo koj prevzel.« Kako je Mirko pred zdravnikovimi besedami osupnil! Na srečo v čakalnici ni bilo gneče, bili smo sami. Mirku so se orosile oči in zjokal se je kot deček dvanajstih let.

Se vedno sva z Mirkom najboljša prijatelja, zdaj že nekaj časa tudi intimna. Tudi njemu sem zaupala mojo življenjsko zgodbo, ničesar mu nisem prikrila, on me zdaj razume, ceni spoštuje. In kadar sva oba zares židane volje, me objame, poljubi in zašepeče v uho: Ti moja, štirikrat nedolžna!«

-dk-

ženin vsakdan

HLAČE NA ELEGANTEN NAČIN

Kombinacija dolgih hlač in poletne bluze lahko učinkuje tudi zelo svečano in elegantno. Lahko nam nadomesti celo večerno obleko. Toda v tem primeru so hlače zelo široke, narejena pa iz lahkega materiala, ki lepo pada. Takšne so tudi hlače na skici.

Bluza, ki spada zraven, naj ima velik V izrez in široke zvonaste rokave. Model poživlja širok pas in velika pentlja ob strani, ki je iz istega blaga kot bluza.

Tudi drugi model bluze ima V izrez, ki pa je bolj koničast. Rokavi so ozki in kratki, vse skupaj pa poživlja velik cvet, pripet na pas.

Če izberete še prijetne barvne kombinacije, bo vaš izgled zares moderen in eleganten obenem.

Staša Gorenšek

POROKE

CELJE

Poročilo se je 14 parov, od teh: ANTON JAGER in SILVA KVAS, oba iz Celja; STANKO SLEMENDEK, Žalec in TEREZIJA MEŠIĆ, Tratna; JURIJ ZORKO, Laško in MARLA SLEMENŠEK, Žalec; JOŽEF KRESNIK in STEFANIJA COKL, oba iz Kompol; ANTON KIKER in ANTONIJA MAHNE, oba iz Celja ter LEOPOLD SIMONIČ in STANISLAVA POČIVALŠEK, oba iz Rečice.

LAŠKO

IVAN RAMŠEK, Radele in VLASTA MLADIČ, Celje; MARTIN PIŠEK, mehanik, Lahomno in DANICA ŠEN, ekonomski tehnik, Debro.

ŠMARJE PRI JELŠAH

JURIJ GOVEDIČ, Lemberk in MARIJA MIKŠA, Lovnik.

ŽALEC

FRANC REBERŠAK, kovinostrugar, Pondor in MARIJA EBERLINC, poljedelka, Tabor.

ROJSTVA

CELJE

20 dečkov in 17 deklic

KINO

UNION:

15. 8. še nemški barvni film »Balzakove grešnice«; od 16. do 19. 8. ameriški barvni film »Sedmerica jezdi«; od 20. 8. dalje poljski barvni film »Faraon« (I. in II. del).

METROPOL:

do 19. 8. italijanski barvni film »Moj revolver, moja pravljica«; od 20. do 21. 8. ameriški barvni film »MASH«; od 22. 8. dalje francoski barvni film »Policijsko izstiljevanje«.

DOM IN LETNI KINO:

do 17. 8. ob 18. in 20.30 uri nemški barvni film »Po sokolovi sledi«; ob 16. uri švedski barvni film »Pika nogavička preko sedem morij«; od 18. do 19. 8. ob 18. in 20.30 uri italijanski barvni film »Čakmul maščevalec«; ob 16. uri »Pika nogavička preko sedem morij«; od 20. do 22. 8. ameriški barvni film »Dvojčki zlat«.

horoskop

21 marec — 20. april

Malo preveč lenarite, zato nimate uspehov v poklicu. Spremenite svoje navade in čudili se boste nad seboj. Denarja ne bo.

21. april — 20. maj

Nimate razloga, da bi tarnali nad življenjem. Z lahkoto boste dosegli cilj. Potovanje se bo bogato obrestovalo.

21. maj — 21. junij

Povzročili boste nesporazum, katerega žrtev boste sami. Tudi v družini se bo zapletlo. Ob koncu tedna sprejmite pomoč.

22. junij — 22. julij

Od delovne vneme se boste prelomili, kakšnega haska pa ne bo. Razmislite, če se vse splača in si raje pošteno oddahnite.

23. julij — 23. avgust

Srečali boste starega znanca, ki vas bo pridobil za neko koristno stvar. Vaši sosedi nad vami ne bodo preveč navdušeni.

24. avgust — 23. sept.

Najbolje bo, če boste partnerju priznali svojo zmoto. V službi vas bodo nagradili, ob koncu tedna vas čaka presenečenje.

24. sept. — 23. okt.

Nasedli boste obljubi, kar vas bo precej stalo. Neka oseba vam bo naredila nepričakovane težave in vas zelo očrnila.

24. okt. — 22. nov.

Okrog sebe imate le malo prijateljev. Neka malenkost bo v prihodnjih dneh odločilno vplivala na vaše počutje.

23. nov. — 21. dec.

V čustvenem življenju boste preživeli krizo. Denarno si boste nekoliko opomogli, konec tedna pa bo vsestransko prijeten.

22. dec. — 20. jan.

Pričakovanja se vam ne bodo povsem uresničila. Narobe bi bilo, če vseeno ne bi vztrajali. Partner vas bo razveselil.

21. jan. — 18. febr.

Nekdo bi rad udobno živel na vaš račun. V nedeljo boste uredili zadevo, ki vas že dolgo muči. V službi čaka nagrada.

19. febr. — 20. marec

Storili boste uslugo nekomu, ki tega ne zasluži. Kesanje bo prepozno. Ob koncu tedna vzemite malo pameti v roke.

SKLAD ZA KOMUNALNO UREJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ OBČINE ŽALEC

razpisuje na podlagi 10. člena zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42/67, 20/71) in 2. člena odloka o ustanovitvi sklada za komunalno urejanje stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42/72)

JAVNI NATEČAJ

za oddajo stavbnih zemljišč v soseski »Vrt« Petrovče, »Grič« Liboje in »Center« Polzela.

1. V zazidalni soseski »Vrt« Petrovče oddaja 10 stavbišč za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš, parcele z oznako 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 v izmeri cca 400—500 kvadratnih metrov.
a) izklicna cena za odškodnino pravice uporabe za kv. m stavbnega zemljišča znaša 39,50 din. V ceni zemljišča so upoštevane vse davščine, ki bremenijo sklad.
b) stroški komunalne ureditve nezazidanega stavbnega zemljišča (priprava in oprema) znašajo na stanovanjsko enoto 12.794.— din.

2. V zazidalni soseski »Grič« Liboje oddaja 3 stavbišča parc. št.
151/193 — travnik v izmeri 622 kv. m
151/194 — travnik 6 v izmeri 587 kv. m
151/195 — travnik 6 v izmeri 381 kv. m
k. o. Kasaze za gradnjo enodružinskih stanovanjskih hiš.
a) Izklicna cena za odškodnino pravice uporabe za kv. m stavbnega zemljišča znaša 39,50 din. V ceni zemljišča so upoštevane vse davščine, ki bremenijo sklad.
b) Stroški komunalne ureditve nezazidanega stavbnega zemljišča (priprava in oprema) znašajo na stanovanjsko enoto 18.701.— din.

3. V zazidalni soseski »Center« Polzela oddaja 4 stavbišč: parc. št.
950 — v izmeri 310 kv. m
951 — v izmeri 403 kv. m
952 — v izmeri 403 kv. m
953 — v izmeri 403 kv. m
k. o. Polzela za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš.
a) Izklicna cena za odškodnino pravice uporabe za kv. m stavbnega zemljišča znaša 39,50 din. V ceni zemljišča so upoštevane vse davščine, ki bremenijo sklad.
b) Stroški komunalne ureditve nezazidanega stavbnega zemljišča (priprava in oprema) znašajo na stanovanjsko enoto 16.655.— din.

4. Roki za plačilo obveznosti iz točke »1«, »2« in »3« so:
za zemljišče in 50 odstotkov stroškov komunalne ureditve v roku 8 dni po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča in sklenitvi pogodbe.
Preostali znesek do 30. 8. 1974.

5. Posameznik sme za vplačano varščino kandidirati le na treh parcelah.

6. Najuspešnejši ponudnik nastopi posest in hasek nezazidanega stavbnega zemljišča in se mu izroči v uporabo po pravnomočnosti dodelitve odločbe in sklenitvi pogodbe o komunalnem urejanju nezazidanega stavbnega zemljišča.

7. Rok gradnje je 2 leti s pričetkom v letu 1974.

8. Zemljiškoknjižna ureditev zemljišč za najugodnejšega ponudnika je strošek sklada.

Ponudnik mora s ponudbo vplačati na račun št. 50750-652-27627. Sklad za komunalno urejanje stavbnih zemljišč pri skupščini občine Žalec varščino v višini 2.500 din, ki se ob uspeli ponudbi zadrži in vračuna v zadnji obrok odplačila. Kolikor ponudnik v natečaju uspe — pozneje pa odstopi od ponudbe, zapade varščina v korist sklada.

Pismene ponudbe morajo biti vložene do 29. 8. 1973 in naslovljene na Sklad za komunalno urejanje stavbnih zemljišč pri skupščini občine Žalec!

Javni natečaj bo dne 30. 8. 1973, ob 8. uri v sobi št. 56/III Skupščine občine Žalec.

Natečaja se lahko udeleže fizične in pravne osebe.
Zemljišče bo oddano najboljšemu ponudniku. O izidu natečaja bo izdana odločba o oddaji nezazidanega stavbnega zemljišča v smislu 13. člena zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča.

Podrobnejše informacije ob uradnih dnevih v sobi št. 56/III skupščine občine Žalec.

humor

Francoski pesnik in književnik Jean de Santeul je šel z Boileaujem na sprehod in zagledal v izložbi prodajalca tiskov svoj portret; na levi je bil tisk, ki je predstavljal harlekina. Santeul se je pričel razburjati; Boileau ga je nekaj časa poslušal, potem pa je vzkliknil:

»Prav imaš, stvar res ni v redu! Po mojem bi moral biti harlekin na desni.«

Slavni ruski glasbenik Mihail Ivanovič Glinka je bil star dvaintrideset let, ko je zložil operno mojstrovino Življenje za carja. Ob premieri je neki dvorni fičfirič vzkliknil:

»Kakšna plebejska glasba! Zdi se ti, da sploh nisi v operi, temveč nekje na vasi. Ta glasba na miljo daleč smrdi po kmetu in po podeželju.«

Ko so to kritiko sporočili Glinki, glasbenik ni bil niti malo užaljen, temveč je zadovoljen izjavil:

»Res me ni mogel bolje pohvaliti.«

Ko je slikar Armando Spadini portretiral slavnega sodobnika, je ta na vprašanje, ali je zadovoljen, odgovoril:

»Po pravici povedano, ne posebno. Tudi vi boste priznali, da se vam ta umetnina ni posebno posrečila.«

»Čisto prav imate,« je odgovoril Spadini. »Nedvomno pa boste priznali, da se tudi original ni posebno posrečil.«

Oscar Wilde je nekoč obupano dejal:

»Vsak moški ima možnost, da si sam izbere obtiko vladavine: črno, rdeco, kostanjevo ali plavolaso.«

prometne nesreče

SMRT TRAKTORISTA

IVAN SENEGAČNIK, 58, iz Brezja pri Slomu je peljal s traktorjem, na katerega je imel priključen kmečki voz, po poljski poti na travnik. Ker je vozil po poti navzdol, je zaviral, zaradi rosne trave pa ga je zaneslo v desno in traktor se je prevrnil na levi bok ter pokopal pod seboj Senegačnika. Le-ta je zaradi hudih poškodb prsnega koša na kraju nesreče umrl.

VPREGA NA CESTI

AVGUST LESJAK, 64, iz Bevč, je peljal vprego z dvema konjema po cesti od Velenja proti Celju. Pri odcepu ceste za Bevče sta se konja zaradi prehitevajočega tovornjaka splašila in skočila na levo stran. Tedaj je iz celjske smeri pripeljal z osebnim avtomobilom s prikolico VIKTOR ZORMAN, ki je močno zavri in zavil v desno. Pri tem pa se je prikolica prevrnila. Zorman je s tem preprečil trčenje z vprego, škode pa je za 6.000 dinarjev.

SPOSOJEN AVTO

MIJO BULATOVIĆ, 37, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom, katerega naj bi peljal h kleparju in ki je bil last njegovega soseda MARTINA DOBRAJCA, od Vranskega proti Celju. V Kapli vasi je med srečevanjem zadel v tovornjak. Pričelo ga je zanašati in obstal je na travniku. Bulatović se je na kraj nesreče vrnil čez dve uri, ko so ga poizkusili z alkotestom — pozelenel je preko polovice. Škode je za 5.000 dinarjev.

NEPRAVILNO ZAVIJANJE

MATIJA VREČKO, 54, iz Loke pri Žusmu, je upravljal poškodovan avtobus, ki ga je vlekel vlačilec, ki je na Dečkovi cesti zavijal v levo na Kersnikovo ulico. Vrečko je ovinek sekal in ker se je ustrašil trčenja s tovornim avtomobilom, je naglo zavil v desno. Tu pa je zadel semafor in ga podrl.

ZADEL V ODPRTA VRATA

DUŠAN BOJANOVIĆ, 22, iz Vojnika, je v Ulici XIV. divizije ustavil kombi in izstopil v trenutku, ko je za njim pripeljal voznik kolesa s pomožnim motorjem, MARTIN ARH iz Ponikve. Kolesar je zadel v odprta vrata in se pri padcu lažje poškodoval.

TRČENJE Z MOPEDOM

JOŽE STROPNIK, 53, iz Plešivca, se je na Goriški cesti v Šoštanju srečeval z mopedistom brez vozniškega izpita in z neregistriranim mopedom, FRANCEM MIKLAVŽINO, 50, iz Raven pri Šoštanju. Miklavžina je nenadoma zavil v levo in podrl Stropnika, ki je dobil lažje poškodbe po obeh nogah in levi roki.

PREHITRO, PA V DREVO

FRANC ČRETNIK, 21, iz Bočne, je vozil z osebnim avtomobilom proti Gornjemu gradu in v ostrem ovinku ga je zaradi prehitre vožnje začelo zanašati, tako da je obstal na levi strani ceste, ko je trčil v jablano. Pri nesreči se je lažje poškodoval voznik, težje pa sopotnika FRANC TEVŽ in SILVO ŠINKOVEC.

S KUPONOM T -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.– din, prejmejo nagradni kupon.

Žrebanje kuponov bo 4. septembra.

40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico. Vabi vas

VELEBLAGOVNICA T

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 — poročila, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9. uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 — poročila, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18.00.

Četrtek, 16. avgusta: 8.50 — Pod Konjiško goro, 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih znamenitosti, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 17. avgusta: 8.50 — Po laški občini, 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — Naši zbori.

Sobota, 18. avgusta: 8.05 — Celjski odmevi, 17.30 — Za prijeten konec tedna.

Nedelja, 19. avgusta: 10.30 — Napoved časa, sporeda in poročila, 10,35 — Predstavljamo vam, 11.0 — Pogovor s poslušalci, 11.20 — Obvestila, 11.35 — Zabavni globus, 11.55 — Naši pislušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Literarna oddaja, 12.58 — Nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 20. avgusta: 8.50 — Šentjursko šmarski utrinki, 17.30 — Športni pregled, 17,45 — Novo pri Jugotonu.

Torek, 21. avgusta: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — Torkova reportaža, 17.45 — Domači ansambli.

Sreda, 22. avgusta: 8.50 — Življenje ob Paki, 17,30 — Iz dela občinskih skupščin, 17.45 — Iz arhiva resne glasbe.

TV spored

NEDELJA, 19. 8.

8.50 Neznani leteči predmeti — serijski barvni film (Lj)
9.40 Po domače z ansamblom Vilija Petriča (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Bgd)
10.55 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Pustite jih živeti, barvna filma (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 TV kažipot (do 12.15) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE (Po domače z ansamblom J. Burnika, Na poti po Beli Krajini, Za konec tedna) — (Lj)
16.00 Vzh. Berlin: Tekmovanje v plavanju moških za evropski pokal — prenos (IV)
.... Poročila (Lj)
.... Celovečerni film (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 A. Marodič: Barikade — oddaja iz serije Nora hiša (JRT — Lj)
21.20 Baletna oddaja (Zgb)
21.35 Športni pregled (JRT)
22.05 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.30 Celovečerni film (Bgd II)
22.00 24 ur (Bgd II)

PONEDELJEK, 20. 8.

16.45 Madžarski TV pregled (do 17.05) (Bgd)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Pustite jih živeti — serijski barvni film (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Zgb)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.30 G. Sandova: Vrašja mlaka, francoska barvna TV igra (Lj)
22.00 Melodije za vse čase, Italijanska kancona (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Lutke (Zgb)
18.00 TV vrtec (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Ustavne spremembe (Zgb)
19.00 Mladi za mlade (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.25 Šport v karikaturi (Bgd II)
22.30 Serijski film (Bgd II)
21.20 Film tedna (Bgd II)

TOREK, 21. 8.

17.15 Madžarski TV pregled (do 17.35) (Bgd)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Od zore do mraka: Pot do krova (Lj)
19.00 Lasje — oddaja iz cikla Osebna nega (Lj)
19.20 Osijek — Po Slavoniji in Baranji — oddaja iz beograjske serije Karavana (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanka (Lj)
21.20 Kaj hočemo: Ob ustavnih in kongresnih razpravah — (Lj)
21.40 Kulturne diagonale (Lj)
22.10 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Turistični barometer (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Aktualna oddaja (Zgb)
21.15 Zvezdne steze — serijski film (Sar)
22.05 TV dnevnik (Zgb)
22.25 Resna glasba (Zgb)

SREDA, 22. 8.

16.45 Madžarski TV pregled (do 17.05) (Bgd)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Mačkon in njegov trop — serijski barvni film (Lj)
18.55 Na sedmi stezi — športna oddaja (Lj)
19.15 Kako . . . (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Bosa v parku — ameriški barvni film (Lj)
22.20 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Serijski film (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Reportaža (Sar)
19.00 Risanke (Zgb)
19.15 Kako . . . (Bgd)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 Lice ob licu (Bgd II)
21.20 Umetnost na jugoslovanskih tleh (Bgd II)
21.50 Indijski plesi (Bgd II)
22.20 24 ur (Bgd)

ČETRTEK, 23. 8.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) — (Bgd)
18.15 Cik-cak (Lj)
18.30 Izbor športnih in turističnih filmov (Lj)
18.55 Viharni vrh — serijski film (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih? (Lj)
20.40 Četrtkovi razgledi (Lj)
21.30 Prigode vrlega vojaka Švejka — nadaljevanka in konec barvne serije (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Serijski film (Sar)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Narodna glasba (Zgb)
19.00 Panorama (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.25 Risanke (Zgb II)
20.40 Spored italijanske TV

PETEK, 24. 8.

16.45 Madžarski TV pregled (do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Veliki in majhni — oddaja TV Zagreb (Lj)
18.55 Doktor na pohodu — ameriški film (Lj)
19.20 Telesna rekreacija (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer
20.35 Iz zakladnice svetovne književnosti, C. Hellmuth: Šesta ura (Lj)
22.10 XXI. stoletje (Lj)
22.35 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Serijski film (Bgd)
18.15 Košarka Rabotnički : Borac (Skop/Zgb II)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Jadranska srečanja (Zgb)
21.40 Serijski film (Zgb)
22.30 TV dnevnik (Zgb)

SOBOTA, 25. 8.

16.30 Košarkarski turnir — prenos iz Celja (Skop) v odmoru rezerviran čas (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Risanka in Čarobni gramofon, italijanski barvni film
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer
20.30 Festival cvetja — barvna oddaja, s prireditve v Zaandamu (Lj)
21.30 Skrivnosti morja — barvni film (Lj)
22.20 Starinarja — serijski film (Lj)
22.45 TV kažipot (Lj)
23.05 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
18.00 Kronika (Zgb)
18.15 Otroški spored (Zgb)
19.15 Serijska oddaja (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 Dramski spored (Bgd II)
21.30 Vohuni, agenti, vojaki (Bgd II)
22.00 Resna glasba (Bgd II)
22.20 24 ur (Bgd II)

Trgovsko podjetje
»JELŠA«
Šmarje pri Jelšah

objavlja
prosto delovno mesto

POSLOVODJE
poslovalnice Podsreda

POGOJ:
KV delavec v trgovini
5 let prakse v stroki.

Poizkusni rok 3 meseci

Objava velja do zasedbe delovnega mesta.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

HUP, HUP – ŠOFERJEM

Komisija za življenjske in stanovske pogoje šoferjev in avtomehanikov s sedežem v Kopru že sporoča o prvih dosežkih svojega dela. Intenzivni pogovori z Gospodarsko zbornico SRS so postali kar najtesnejši. Šoferjem avtobusov v medkrajevnem prometu in šoferjem pri mednarodnih transportih se obeta benefikacijska delovna doba že z mesecem decembrom tega leta. Kako bo z ostalimi, zaenkrat še ni dogovorjeno, vsekakor pa, če bodo začetki dobri, bo dobro vse.

Gospodarska zbornica razpravlja o tem, kakega profila naj bi bil poklic »šofer«. O tem bo odločal tudi Svet za šolstvo pri IS SRS.

Zato je potrebno, da se tudi šoferji in avtomehaniki sami potrudijo in skrbe za svoj strokovni dvig. Org. ZŠAM Celje je že razpisala »Izobraževanje o cestno-prometni stroki za šolsko leto 1973/74. V pripravi so:

— teoretično in praktično šolanje kandidatov za voznike cestnih motornih vozil A, B, C, D, E, F kategorij,
— šolanje na tehnični prometni šoli,
— šolanje poklicnih voznikov za pridobitev poklica,
— priprava instruktorjev za voznike motornih vozil.

Prijave sprejema pisarna ZŠAM v Kidričevi ul. št. 19, vsak delovni dan od 14 do 18. ure. Zadnji rok prijav je 20. avgust 1973.

Na to posebno opozarjamo vse voznike motornih vozil, ki so se vrnili iz JNA, vse, ki se zanimajo za delo tudi administrativno pri transportnih službah, predvsem pa delovne organizacije, ki zaposlujejo nekvalificirane voznike motornih vozil v javnem transportu.

Dragi tovariš šofer, preberi in obvesti še sotovariša in postani naročnik »Novega Tednika«. Obvestila in sporočila bodo še sledila.

Pri tvojem delu želimo obilo uspeha, predvsem pa srečno vožnjo!

PAD

mali oglasi

PRODAM

GARAŽO v Adamičevi ulici v Celju prodam. Ponudbe pod »Ob dečkovi cesti«.

ELEZNI sobni peči prodam. Lapornik, Celje, Tehnška 2/a.

RANZISTORSKI sprejemnik »Grunding Satelit 6000, stroj za mletje mesa »Wolf« s ploščami raznih dimenzij in daljnogled »Weltblick« 8x30 prodam. Ponudbe pod »Poceni«.

OHISTVO za dnevno sobo ali posamezne komade prodam. Slapnik, Celje, Kašičeva 5.

L postelje z vložki, dve nočni omarici, dva stola in divan, prodam. Dam tudi posamezno. Ulica Bratov Fošnjakov 24.

NODRUŽINSKO takoj vseljivo visokopritlično hišo, z dvema garažama in vrtom v Gaberju, prodam takoj. Brglez, Breg 44.

NOSOBNO komfortno stanovanje v visokem pritličju v zasebni hiši, prodam ali dam v najem za eno leto. Informacije: Celje, Pohorska 13.

SEBNI avto Škoda, prodam zelo ugodno. Ogled samo od 16. ure dalje. Cretnik, Celje, Selce 20.

MEJI vozni kravi prodam. Roman Cater, Zadobrova 6, Škofja vas.

RUSKE za vlaganje in štedilnik — levi, poceni prodam. Krajnčeva 4, Celje, (Polule).

NODRUŽINSKO hišo — 300 m² vrta v Savinjski dolini prodam. Cena po dogovoru. Štefan Grdjan, Orlova vas 35, Braslovče.

MOS avtomatika prodam. Miško Javeršek, Celje, Čopova 9.

ARTBURG 100 — prodam zaradi odhoda v armijo. Presker, Braslovče 47.

NSU 1000, ugodno prodam za 14.000,00 din. Informacije po telefonu 063 — 82016

MLATILNICO prodam. Štefan Lončar, Ogorevc, Štore.

TESANO ostrešje (rušt) »šperovci« 6,5 m, obloge — 6 m, prodam. Dostavim na gradbišče. Alojz Marič, »Kovinar« Vitanje, tel. 10.

TERENSKO vozilo Jeep, registrirano do marca 1974, prodam. Jurij Černetič, Celje, Čuprijska 9.

ŠKODO — dobro ohranjeno (Š 100, letnik 1950) prodam po zelo ugodni ceni. Franc Vodopivec, Na Otoku 7, Celje.

DOBRO ohranjeno spalnico prodam za 2500 dinarjev. Infomacije po telefonu 71-858, Žalec.

KOMBINIRANI otroški voziček in posteljo prodam. Tončka Arnol, Celje, Malgajeva 20.

GRADBENO parcelo v Celju z gradbenim dovoljenjem, poravnanim komunalnim prispevkom prodam. Ponudbe pod »Prodec v parceli«.

VRATA sobna in nove obloge za strop, prodam. Teharje 25

MLIN in prešo za grozdje — novo, prodam. Urša Pražnikar, Celje, Stanetova.

POCENI prodam starejši VW, registriran do maja 1974. Pokleka, Cankarjeva 13 — popoldne.

PRODAM jeep Ford v voznem stanju s prikolico. Romih, Gorovlje 119, vsak dan od 16. ure dalje.

FIAT zastava 750, letnik 1971, prodam ugodno. Informacije po telefonu 245-26, od 19. do 20. ure. Rebaršek, Vojkova 1, Celje.

AUSTIN 1100 dobro ohranjen, ugodno prodam. Gorjan, Slomškov trg 4, Celje.

ODLIČNO ohranjen osebni avto »Ford taunus 17 M /21« prodam. Cena 30.000 dinarjev. Vprašati: Grabnar Slavko, Celje, Trubarjeva 6 — telefon 23-187.

DVA rabljena fiata prodam. Ogled od 14. do 16. ure. Ditrih Kukovič, Bezenškova 34, Hudinja.

DOMAČO kapljico lahko kupite v Megojnicah številka 108 in 89.

KOMFORTNO visokopritlično hišo, staro 10 let, z garažo, kletnimi prostori in vrtom, mirna lega, ob centru, asfalt do hiše, prodam. Franc Kočevar, mehanik, Žalec, Soseska Ložnica 54.

FIAT 750 prodam. Edo Ažman, Celje, Vegova nova hiša (Polule).

DVOSOBNO stanovanje prodam. Ponudbe pod »V Celju«.

MLIN in prešo za grozdje — novo, prodam. Urša Pražnikar, Celje, Stanetova.

POCENI prodam starejši VW, registriran do maja 1974. Pokleka, Cankarjeva 13 — popoldne.

PRODAM jeep Ford v voznem stanju s prikolico. Romih, Gorovlje 119, vsak dan od 16. ure dalje.

KUPIM

GARAŽO na Otoku kupim. Ivica Barukčič, Celje, Vojkova 8.

ČEBELARJI! Cvetni prah v satju — letošnji, kupim. Cenjene ponudbe (količino in ceno) pošljite na upravo tednika pod »Pridem na dom«.

HIŠO v bližini Celja kupim. Do 300.000 dinarjev gotovine. Jože Rostohar, Celje, Zgornja Hudinja 68.

MERCEDESOV levi prednji blatnik in pokrov motorja kupim za tip 190. Avgust Oset, Bezovje, Šentjur — 63-230.

MOPED (brez izpita) lahko tudi starejši, na tri brzine, kupim. Žična, Ipavčeva 20.

STANOVANJE

OPREMLJENO sobo oddam starejši ženski — souporaba kopalnice. Ponudbe pod »Solidna upokojenka«.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje v Celju išče ekonomist. Ponudbe pod oznako »Ekonomist«.

STANOVANJE — neopremljeno, kuhinjo in sobo, po možnosti v bližini Laškega ali Rimskih Toplic, iščem. Ponudbe pod oznapo »Točen plačnik«.

USLUŽBENEC — samski, išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Uslužbenec«.

NEOPREMLJENO sobo v Celju ali bližnji okolici iščem. Ponudbe pod »Vzgojiteljica«.

ZDRAVNICA na specializaciji išče garsonjero ali enosobno stanovanje — od 15. septembra. Ponudbe pod oznako »40.000«.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje išče ekonomist — v Celju. Ponudbe pod oznako »Celje — ekonomist«.

DVOSOBNO stanovanje — prvo nadstropje — (pri avtobusni postaji — bližina trgovine in pošte. nizka najemnina) v Šentjurju, zamenjam za enako v Celju. Ponudbe pod »Zamenjava«.

DVOSOBNO kletno stanovanje zamenjam za stanovanje na deželi: Petrovče, Novo Celje, Žalec, Drešinja vas, Levec. — Celje, Dečkova cesta 2.

SOSTANOVALKO sprejmem na stanovanje. Prednost imajo šivilje. Ponudbe pod »Šiviljа«.

GIMNAZIJKO — prvi letnik, sprejmem na stanovanje. Ogled od 11. do 15. ure. Boben, Otok 9, prvo nadstropje (blizu gimnazije).

SOBO v Celju ali bližnji okolici, lahko tudi na relaciji Arje vasi — Petrovče, iščem. Ponudbe pod oznako »Mirna in poštena«.

OPREMLJENO sobo — souporaba kopalnice, oddam solidni deklici za enkrat tedensko pomoč v gospodinjstvu. Oblakova 3, 63000 Celje.

OPREMLJENO sobo s posebnim vhodom oddam. Ponudbe pod »Mir«.

NEOPREMLJENO stanovanje v centru ali bližnji okolici iščeta poštena zaročenca. Ponudbe pod »Celje — nujno«.

ZAPOSLITEV

DNEVNIK — podružnica Celje, Čuprijska 4, išče za stalno ali honorarno zaposlitev dva raznašalca časopisov na dom naročnikov za teren center Celje in več prodajalcev časopisov. Pogoj — stanovanje v Celju — okolica ter lastno kolo. Javite se v podružnici Dnevnika! Plača dobra!

DEKLE za pomoč v kuhinji iščem. Prodam tudi dobro ohranjen točilni pult. Gostilna Orešnik, Polzela

FRIZERSKO vajenko sprejmem. Terezija Zakošek, Celje, Trnovlje.

DVA slikarja — pleskarja in enega vajenca sprejmem takoj. Dan prihoda naj pismeno sporoče. Franc Štumberger, slikarstvo — pleskarstvo, Celje, Mariborska 44/a.

RAZNO

ENOSTANOVANJSKO — novejšo — podkleteno hišo v okolici Celja, primerno za vikend, zamenjam za konfortno stanovanje v Celju. Ponudbe pod »Ne v bloku«.

PARCELO, ob cesti, v Podčetrtku, blizu Toplic — za sadonosnik, zamenjam za parcelo na območju Celje — Šentjur. L. Cvetko, Celje, Muzejski trg 8.

LOKAL — dva prostora dam v najem. Kolar. Vojnik 64.

UPOKOJENEC — invalid — 40 let, išče mlajšo vdovo ali ločenko, s stanovanjem v pritličju, za skupno gospodinjstvo. Ponudbe pod »V dvoje je lepše«.

Komisija za kadre

tovarne kovinskih izdelkov in opreme

ALPOS

Šentjur pri Celju

razpisuje

prosta delovna mesta za potrebe konstrukcijskega oddelka in v pripravi dela:

2 dipl. inženirja arhitekture

2 dipl. inženirja strojništva

4 dipl. strojne tehnike

2 diplomanta šole
za upodabljajoče umetnosti

Za moškega je pogoj, da je že odslužil vojaščino. Nastop službe takoj.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR

CELJE

Izredno ugoden nakup

zamrzovalnih skrinj Lth

do 31. 8. 1973

200 litrov	~~3.540~~	3.250
300 litrov	~~3.880~~	3.560
380 litrov	~~4.225~~	3.900

V vseh TEHNOMERCATORJEVIH trgovinah s tehničnim blagom v Celju in izven Celja ter VELEBLAGOVNICI »T«.

tolo

KMALU VELIK KOLEKTIV

Ce je morda kdo pred leti tega ali onega pobaral po tem, kaj je to TOLO, je ta prav gotovo zmajal z glavo: češ, tega pa ne vem! Danes temu že zdavnaj ni več tako. Ime Tovarne lahke obutve Šentjur je že prodrlo v javnost in se je v sorazmerno kratkem času močno uveljavilo tudi že v inozemstvu.

Dvestopetdesetčlanski kolektiv je v letošnjem letu uspel povečati celotni dohodek v primerjavi z lanskim za celo milijardo. V prvem polletju letošnjega leta so uresničili nič več in nič manj kot 83 odstotkov celotnega plana, ki ni bil zelo nizko postavljen. Vse to kaže, da bo delovna skupnost tudi v tem letu dosegla pomembne gospodarske dosežke, ki ji bodo med drugim omogočili tudi hitrejši razvoj v bodoče. V skrbi za to, da bi se lahko zaposlilo kar največ ljudi z manj razvitega področja, je podjetje TOLO odprlo nov obrat na Planini pri Sevnici, v katerem že dela 40 delavcev. Kmalu pa bo v tem prizadevnem kolektivu na voljo še več delovnih mest, kajti kmalu bo dograjena nova hala in število zaposlenih se bo lahko povečalo za novih 50 delavcev. Tako bo kolektiv TOLO že kmalu prišel med srednje velike gospodarske organizacije, saj bo zaposloval preko 300 delavcev. Ob tem naj omenimo še to, da tovrstna industrija nima praktično tod nobene tradicije, da orje TOLO na domačem in tujem tržišču trdo ledino in da si kolektiv ravno zavoljo tega kar najbolj prizadeva, da bi zaposlil v podjetju še več strokovnega kadra. Zato bodo v prihodnjem letu kupili tudi ustrezna stanovanja in si na tak način zagotovili pritok strokovnjakov, ki jih nujno potrebujejo.

Kolektiv TOLO se s svojimi proizvodi (letni, zimski, pomladanski in jesenski natikači) močno uveljavlja na celotnem jugoslovanskem tržišču, izvažajo pa tudi v Nemčijo in Avstrijo. Zavedajoč se, da so tudi uspehi podjetja vezani na hitrejši napredek celotne občine, želi kolektiv TOLO ob občinskem prazniku vsem občanom šentjurske občine kar največ delovnih zmag in delovnih uspehov.

ZA SPRETNE ROKE. Potrebujete močno nit, šivanko, zoboderski sveder in seveda nekoliko potapljaške korajže, da po morskem dnu naberete školjk različnih velikosti. Takole nanizane na nitko, so prečudovito darilce za koga, ki je vašega truda vreden. Kot rečeno, le za spretne roke.

DOMISLICE

Kako naj ljudje, ki se preživljajo s hrano v konzervah in ki slikajo s polaroidnimi aparati, vzgajajo mladino v potrpežljivosti?

Njegov dopustniški ideal je nekaj prijetnih mirnih dni v senci prikupne blondinke.

Za dobro anekdoto ali šalo so potrebni trije. Eden, ki šalo pripoveduje, eden, ki jo razume in eden, ki je ne razume.

Največ ljudi, ki se odvadijo kaditi, storijo ta podvig v dveh etapah. Prva je, ko nehajo kaditi svoje cigarete in drugič, ko jim nihče več ne ponudi cigarete.

Kdor se še dandanes dolgočasi, ta s časom ni na tekočem.

Naučite svoje otroke vljudnosti, ustrežljivosti, ponižnosti in skromnosti. Prisegamo, da ne bodo nikoli pripeljali z avtom iz stranske ulice, ker ga enostavno ne bodo imeli.

Ljudje, ki imajo vse kar hočejo, radi dopovedujejo ljudem, ki vsega tega nimajo, kako jim pravzaprav ni nič do tega, kar imajo.

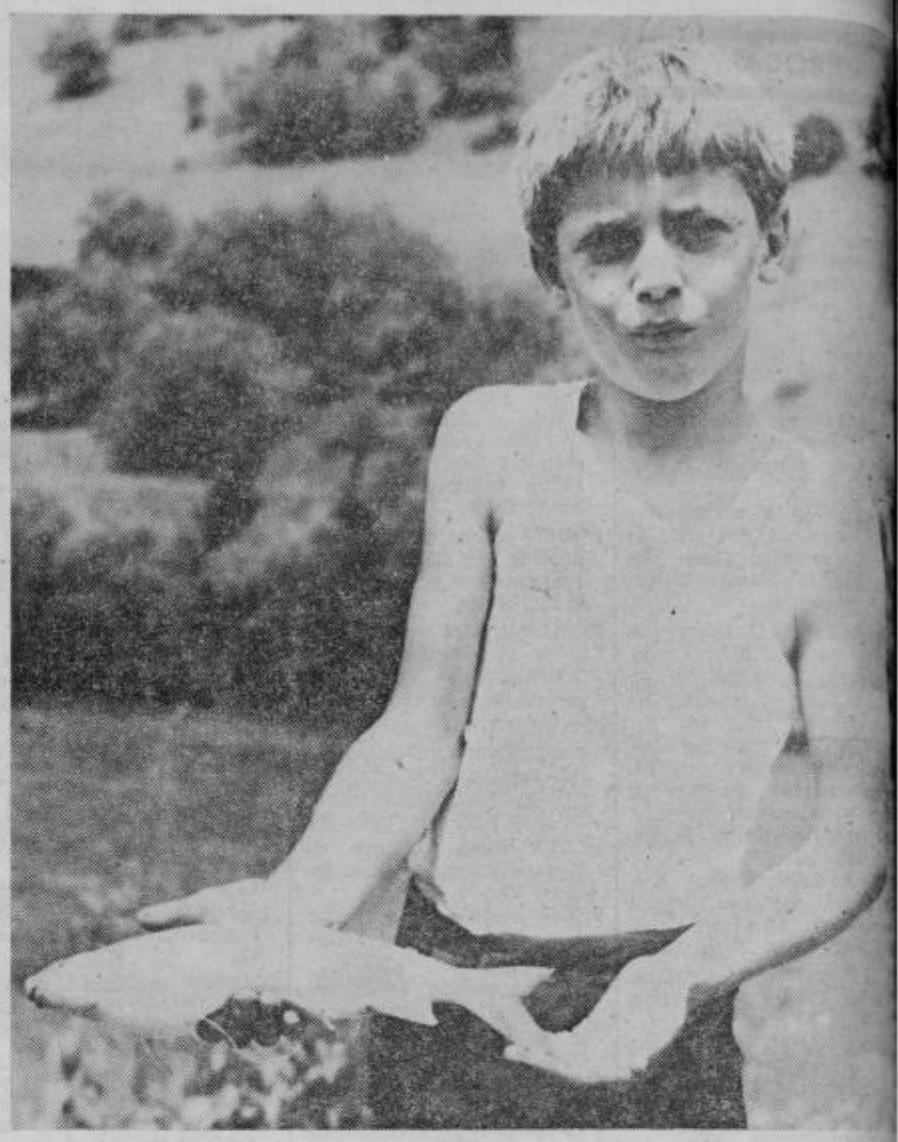

NI RAVNO KIT, JE PA RIBA IN ČE SE K KOSILU NE POVABI ŠE KDO, B ZAME DOVOLJ VELIKA, MAR NE?

Izumiteljstvo

LE LETI NE!

Je avto, je čoln, je hribolazec, in je sploh čudno vozilo. Ime mu je SOLO 750.

Izumil ga je inženir Hans Herrman, Nemec, kajkopak!, predstavljen pa je bil ob zvokih policijske godbe strokovnjakom nemške vojske.

Kaj zna SOLO 750? Na makadamski cesti doseže hitrost 50 km na uro. Zmaguje strmine, ki imajo 45 stopinj nagiba. Ima šest koles z mehkimi pnevmatikami, ki jim smete podstaviti nogo, pa ne bo nič bolelo, tako mehko se vdajajo. S svojimi šestimi kolesi je po potrebi plavajoč splav ali čoln, ki tvega pot čez vodo. V močvirju se dobro obnese, ne pogreza se. V mestih in naseljih zanj ni ovire. Zmore vožnjo po stopnicah, navzgor in navzdol. S 24 litri bencina pride 240 kilometrov daleč. Le eno napako ima. Stane 9.000 mark. Zato ga nameravajo najprej obesiti armadi. Ko bi bil voziček v serijski proizvodnji, bi bil kmalu dostopen tudi drugim, naprimer lovcem, kmetom, policiji, skratka vsem, ki imajo težave s terenskimi vožnjami in naravnimi ovirami.

Enega pa le ne zna. Leteti ne zna. Po zraku namreč.

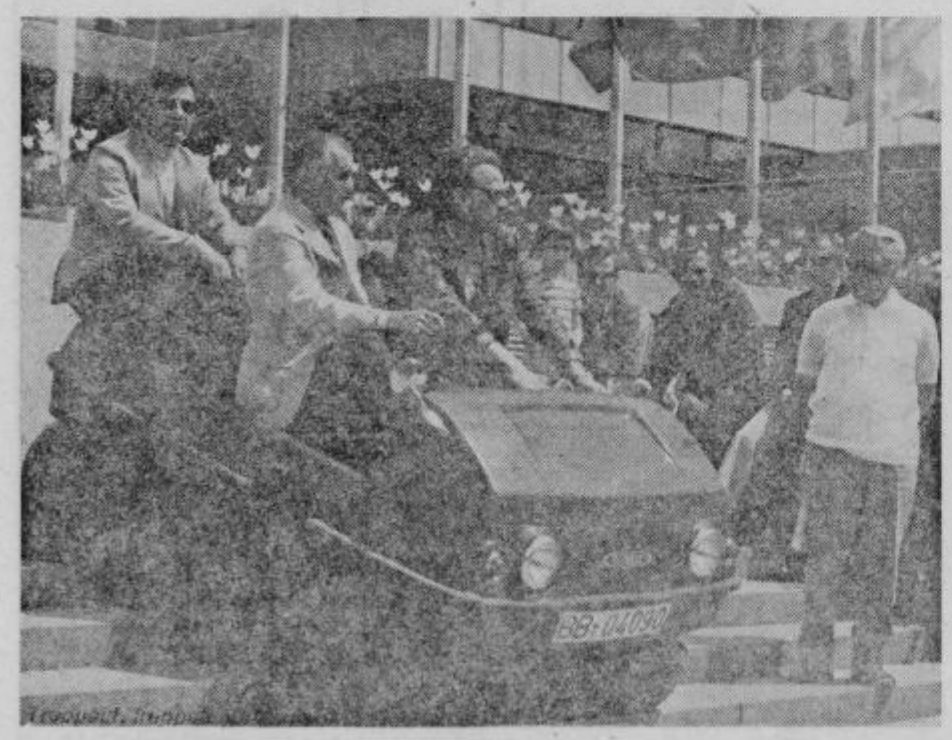

ŠENTJURSKI WATERGATE

V Šentjurju pri Celju sicer nimajo agentov CIA, niti kakšne druge vohunske in kontraobveščevalne organizacije. So pa v zadnjem obdobju Šentjurčani pri svojih telefonskih razgovorih mogli slišati tudi kaj se pogovarjajo drugi. Tako se je dogajalo, da je ves Šentjur ugibal, kdo je fantek, ki naj bi prišel k Micki dopoldne, ko Jožeta ni doma. Potem so ugibali katera je tista Nežka, ki vprašuje Tončko, če ve za kakšno babico ki bi . . . Gospodarska špionaža je zlahka izvohala, da v Alposu delajo stole in mize celo iz aluminija, v »Bohorju«, da razžagavajo hlodovino, ki nastane iz podrtih hrastov, bukev, jesenov in podobne lesovine. Sušlja se, da je največ copatarjev pri »TOLO«, skratka, zaradi telefona, s katerim v minulosti v Šentjurju nisi mogel povedati nič na uho, je bilo zdrah, smeha, jeze.

Pa se je celo nam primerilo, da smo zaradi slabe slišnosti v minuli številki tednika črno na belem zapisali, da je v Šentjurju suša, da manjka vode. Zapisali smo, da v trenutkih, ko vodovod presuši manjka na enega Šentjurčana 10 do 15 litrov vode na sekundo. In tisti, ki nam je ogorčeno napisal kartico, češ, da nimamo nobene logike v glavi, ima čisto prav. Saj je vendar logično, da noben Šentjurčan, pa naj bo še taka žejna žolna, ne bo spil v sekundi 10 litrov. Zlasti še, ker gre v tem primeru za vodo.

VELIK AERO RALLY

Ob 25. obletnici celjskega aerokluba bo 30. avgusta (četrtek) popoldne v Celju na letališču v Levcu velik letalski miting. V sklepnem delu tradicionalnega jugoslovanskega aero rallyja se bodo udeleženci ustavili tudi v Celju in ljubiteljem zračnih akrobatov prikazali vse prvine letalskega mojstrstva. Na mitingu bodo sodelovali najboljši piloti iz vse Jugoslavije, JLA in padalci. Pokrovitelj mitinga je celjska občinska skupščina. Celje bo torej na koncu avgusta prizorišče velike in atraktivne prireditve.

VSE NAJ

Pri naših sosedih je naj-
rejši član družine stara m
Da se je posestvo med d
ma vojnama obdržalo, je
več njena zasluga. Bila je
dno najskrbnejša in danes
izčrpanosti največ boleha
zahvalo je njen zet z njo
bolj surov. Najmanjši d
ji največ nagaja. Najve
ljubeznivo postreže najst
ša vnukinja in tudi najsta
ši vnuk ravna z njo obzi
Hrani se največ s rastlin
hrano.

Stara mati ima najma
pokojnino na najtežjo sta
Pomagajte najrevnejšim
najbolj zapostavljenim!
vzemite najbogatejšim in
vično pridobljeno, najbolj
ne nasitite in najpožrešne
odvzemite premoženje in
najostreje kaznujte!

Eden, ki je tudi pri
če tudi ne najbolj!

— Zdaj ste me prelz
Moram priznati, da v stro
pisju in stenografiji n
tako zelo dobra . . .
— O, nič ne marite. S
tudi jaz nisem direktor. S
samo šofer, ki je prišel
ročiti, da danes avdicije
sprejem nove tajnice ne b

NOVI tednik 31

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: T V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Bo Edi Goršič, Jure Krašovec, Dominika Poš, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik, Tone Vrabl — Izhaja vs četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kliševi: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne š vilke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana — Tel uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00